

Процедури за „заповед за плащане“

☑ **Европейската заповед за плащане** е опростена процедура за трансгранични парични искове, които не са оспорени от ответника, и се изпълнява чрез стандартни формуляри.

За целите на европейската заповед за плащане са изготвени стандартни формуляри, които могат да бъдат намерени на всички езици на [тази страница](#). Тази страница предоставя също повече информация относно това кои съдилища могат да издават европейска заповед за плащане и къде следва да се изпращат молбите за нейното издаване.

За да бъде започната процедурата, трябва да бъде попълнен формуляр А, като се даде подробна информация относно страните, както и относно характера и размера на вземането. Съдът ще разгледа молбата и ако формулярът е правилно попълнен, той следва да издаде европейската заповед за плащане в срок от 30 дни.

Съдът трябва да осигури връчването на европейската заповед на плащане на ответника. Ответникът може изплати сумата по вземането или да го оспори. Ответникът разполага с 30 дни, за да подаде възражение срещу европейската заповед за плащане. Ако той стори това, в зависимост от избора на ищеца съществуват следните възможности: делото може да бъде прехвърлено в общите граждански съдилища за разглеждане съгласно националното законодателство; то може да бъде разгледано съгласно европейската процедура за искове с малък материален интерес или може да бъде прекратено.

Ако ответникът не подаде възражение, европейската заповед за плащане става автоматично изпълнима. Копие от европейската заповед за плащане, придружено при необходимост от превод, трябва да бъде изпратено на отговарящите за изпълнението органи на държавата членка, в която трябва да бъде изпълнена заповедта. Изпълнението се извършва в съответствие с националните правила и процедури на държавата членка, в която се изпълнява европейската заповед за плащане. За подробности относно изпълнението, моля, вижте [съответния раздел](#).

Връзки по темата

[Практическо ръководство за прилагането на Регламента за европейската заповед за плащане](#)

Европейска заповед за плащане – Уведомления от държавите членки и инструмент за търсене, който спомага за намиране на компетентния(те) съд(илища)/орган(и)

Моля, изберете знаме, за да получите подробна информация за съответната страна.

Тази страница се поддържа от Европейската комисия. Информацията на тази страница не отразява задължително официалната позиция на Европейската комисия. Комисията не поема никаква отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. За да се запознаете с правилата относно авторското право за страниците на ЕС, моля прочетете правната информация.

Последна актуализация: 18/01/2019

Процедури за „заповед за плащане“ - България

СЪДЪРЖАНИЕ

- 1 [Наличие на производство за издаване на заповед за плащане](#)
 - 1.1 [Приложно поле на производството](#)
 - 1.1.1 [Какви видове вземания се допускат \(напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.\)?](#)
 - 1.1.2 [Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?](#)

- 1.1.3 Използването на производството факултативно ли е или е задължително?
 - 1.1.4 Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?
 - 1.2 Компетентен съд
 - 1.3 Изисквания за форма
 - 1.3.1 Задължително ли е използването на стандартен формуляр? (Ако да, откъде може да се получи този формуляр?)
 - 1.3.2 Изисква ли се представителство от адвокат?
 - 1.3.3 Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?
 - 1.3.4 Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?
 - 1.4 Отхвърляне на молбата
 - 1.5 Обжалване
 - 1.6 Възражение
 - 1.7 Последици от възражението
 - 1.8 Последици от липсата на възражение
 - 1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?
 - 1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?
-

1 Наличие на производство за издаване на заповед за плащане

В Глава XXXVIII “Заповедно производство” на Гражданския процесуален кодекс /ДВ бр.59 от 20.07.2007г., в сила от 01.03.2008г., с изменения ДВ, бр. 42/2009 г. и последни ДВ, бр.13/2017 г./ е уредена опростена процедура, по реда на която ищецът може да събере вземането си, когато е вероятно искът му да не бъде оспорен от ответника.

1.1 Приложно поле на производството

1.1.1 Какви видове вземания се допускат (напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.)?

Издаване на заповед за изпълнение може да бъде поискана от кредитора по следните вземания :

- вземания за парични суми или за заместими вещи, когато искът е подсъден на районния съд.
- предаване на движима вещ, която длъжникът е получил със задължение да я върне или е обременена със залог, или е прехвърлена от длъжника със задължение да предаде владението, когато искът е подсъден на районния съд.

Наред с това съгласно изричната разпоредба на чл.417 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/ заявителят може да поиска издаване на заповед за изпълнение и когато вземането, независимо от неговата цена, се основава на:

- акт на административен орган, по който допускането на изпълнението е възложено на гражданските съдилища;
- документ или извлечение от счетоводни книги, с които се установяват вземания на държавните учреждения, общините и банките;
- нотариален акт, спогодба или друг договор, с нотариална заверка на подписите относно съдържащите се в тях задължения за заплащане на парични суми или други заместими вещи, както и задължения за предаване на определени вещи;
- извлечение от регистъра на особените залози за вписано обезпечение и за започване на изпълнението - относно предаването на заложените вещи;
- извлечение от регистъра на особените залози за вписан договор за продажба със запазване на собствеността до изплащане на цената или договор за лизинг - относно връщането на продадени или отдадени на лизинг вещи;
- договор за залог или ипотечен акт по чл. 160 и чл. 173, ал. 3 от Закона за задълженията и договорите;
- влязъл в сила акт за установяване на частно държавно или общинско вземане, когато изпълнението му става по реда на Гражданско процесуалния кодекс;
- акт за начет;

- запис на заповед, менителница или приравнена на тях друга ценна книга на заповед, както и облигация или купони по нея.

Когато със заявлението е представен документ по чл.417от ГПК, на който се основава вземането, кредиторът може да поиска от съда да постанови незабавно изпълнение и да издаде изпълнителен лист.

1.1.2 Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?

Когато вземането произтича от някой от актовете по чл.417 от ГПК няма горна граница по отношение на размера му.

В останалите хипотези на вземания за парични суми, заместими вещи или за предаване на движими вещи, заповед за изпълнение може да бъде издадена само когато искът е подсъден на районния съд. На районния съд са подсъдни исковите по граждански и търговски дела с цена на иска до 25 000 лева, както и всички искове за издръжка, за трудови спорове и за вземания от акт за начет

1.1.3 Използването на производството факултативно ли е или е задължително?

Използването на производството е факултативно. Дори и когато са налице предпоставки за издаване на заповед за изпълнение, ищецът не е длъжен да избере този ред за защита, а може да предяви иск по общия исков ред.

1.1.4 Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?

Заповед за изпълнение не се издава, когато длъжникът няма постоянен адрес и обичайно местопребиваване или седалище и място на дейност на територията на Република България

1.2 Компетентен съд

Заявлението се подава до районния съд по постоянния адрес или седалището на длъжника, който в тридневен срок извършва служебна проверка на местната подсъдност. Ако съдът прецени, че делото не му е подсъдно, той го изпраща на надлежния съд.

1.3 Изисквания за форма

1.3.1 Задължително ли е използването на стандартен формуляр? (Ако да, откъде може да се получи този формуляр?)

Използването на образци за заявление, утвърдени от министъра на правосъдието, е задължително. Заявленията съставляват приложение към Наредба №6 от 20.02.2008г. за утвърждаване на образци за заповед за изпълнение, заявление за издаване на заповед за изпълнение и други книжа във връзка със заповедното производство, издадена от министъра на правосъдието.

1.3.2 Изисква ли се представителство от адвокат?

Не е задължително.

1.3.3 Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?

В заявлението следва да бъдат изложени обстоятелствата, на които се основава искът и в какво се състои искането

1.3.4 Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?

Не е необходимо към заявлението да се прилагат доказателства за установяване на вземането. Заявителят може да приложи такива, но не е длъжен, тъй като целта на производството е само да се провери дали вземането е спорно. Достатъчно е заявителят да твърди, че вземането му съществува. Ако длъжникът възрази срещу заповедта за изпълнение, проверката за съществуване на вземането се извършва в исковия процес. Към заявлението се представят пълномощно, когато то се подава от пълномощник и документ за внесените държавни такси и разноски, когато такива се дължат.

1.4 Отхвърляне на молбата

Молбата за издаване на заповед за изпълнение се отхвърля в следните случаи

- когато искането не отговаря на изискванията на чл.410 от ГПК т.е. не се отнася за заплащане на парични суми или заместими вещи с цена до 25 000 лв., респ. движими вещи от категорията на тези по ал.1, т.2 на чл.410 от ГПК, а също и когато заявлението не е съобразено с изискванията за редовност- тогава заявлението не се оставя без движение, а направо се отхвърля. Само по изключение, ако заявителят не е използвал утвърдения образец за

заявление или е използвал неправилен образец, съдът му дава указание за отстраняване на тази нередовност, като към съобщението се прилага съответния образец /чл.425, ал.2 от ГПК/.

- когато искането е в противоречие със закона или с добрите нрави.
- когато длъжникът няма постоянен адрес или седалище на територията на Република България, както и когато той няма обичайно местопребиваване или място на действие на територията на Република България.

1.5 Обжалване

Заповедта за изпълнение не подлежи на обжалване от страните, освен в частта за разноските. Разпореждането, с което се отхвърля изцяло или отчасти заявлението, може да се обжалва от заявителя пред съответния окръжен съд с частна жалба, от която не се представя препис за връчване. Подлежи на обжалване и разпореждането за незабавно изпълнение, което съдът издава в случаите на представен документ по чл.417 от ГПК. Частната жалба срещу разпореждането за незабавно изпълнение се подава заедно с възражението срещу издадената заповед за изпълнение и може да се основе само на съображения, извлечени от актовете по чл.417 от ГПК.

1.6 Възражение

След като длъжникът получи заповедта за изпълнение, той може в двуседмичен срок да подаде писмено възражение. Възражение по смисъла на чл.414 от ГПК е всичко, което по съдържание е несъвместимо с изпълнението, всяка форма на несъгласие, всяко изявление, от което е видно, че длъжникът не желае да плаща. Изрично е посочено, че не е необходимо възражението да се обосновава.

1.7 Последници от възражението

Когато длъжникът подаде възражение в срок, съдът указва на заявителя, че може да предяви иск за установяване на вземането си в едномесечен срок, като до внесе дължимата държавна такса. Ако заявителят не представи доказателства, че е предявил иска в посочения срок, съдът обезсилва заповедта за изпълнение било изцяло, било в частта, за която не е предявен иск.

1.8 Последници от липсата на възражение

1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?

Според чл.416 от ГПК, когато няма подадено в срок възражение или възражението бъде оттеглено, заповедта за изпълнение влиза в сила и въз основа на нея съдът издава изпълнителен лист, за което се прави съответно отбелязване върху заповедта.

1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?

В едномесечен срок от узнаването на заповедта за изпълнение, длъжникът, който е бил лишен от възможност да оспори вземането, може да подаде възражение до въззивния съд, когато:

- заповедта за изпълнение не му е била връчена надлежно;
- заповедта за изпълнение не му е била връчена лично и в деня на връчването той не е имал обичайно местопребиваване на територията на Република България
- не е могъл да узнае своевременно за връчването поради особени непредвидени обстоятелства
- не е могъл да подаде възражението си поради особени непредвидени обстоятелства, които не е могъл да преодолее

Подаването на това възражение не спира изпълнението на заповедта, но по искане на длъжника и след представяне на надлежно обезпечение от него, съдът може да спре изпълнението.

Съдът приема възражението когато установи, че са налице предпоставките, изброени по-горе. Ако въззивният съд приеме възражението поради това, че длъжникът няма постоянен адрес или седалище на територията на Република България, или че няма обичайно местопребиваване или място на действие на територията на Република България, тогава служебно обезсилва заповедта за изпълнение и издадения въз основа на нея изпълнителен лист. В останалите случаи, когато въззивният съд приеме възражението, той спира изпълнението на издадената заповед и връща делото на районния съд, който указва на заявителя, че може да предяви иск относно вземането си в едномесечен срок, като до внесе дължимата държавна такса.

Наред с това, длъжникът може да оспори по исков ред вземането, за което е издадена заповед за изпълнение, ако се намерят новооткрити обстоятелства или нови писмени доказателства от съществено значение за делото, които не са

могли да му бъдат известни до изтичане на срока за подаване на възражението или с които не е могъл да се снабди в същия срок. Искът може да бъде предявен в тримесечен срок от деня, в който на длъжника е станало известно новото обстоятелство или от деня, в който е могъл да се снабди с новото писмено доказателство, но не по-късно от една година от приключване на принудителното събиране на вземането.

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Последна актуализация: 28/03/2017

Процедури за „заповед за плащане“ - Чешка република

СЪДЪРЖАНИЕ

- 1 Наличие на производство за издаване на заповед за плащане
 - 1.1 Приложно поле на производството
 - 1.1.1 Какви видове вземания се допускат (напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.)?
 - 1.1.2 Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?
 - 1.1.3 Използването на производството факултативно ли е или е задължително?
 - 1.1.4 Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?
 - 1.2 Компетентен съд
 - 1.3 Изисквания за форма
 - 1.3.1 Задължително ли е използването на стандартен формуляр? (Ако да, откъде може да се получи този формуляр?)
 - 1.3.2 Изисква ли се представителство от адвокат?
 - 1.3.3 Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?
 - 1.3.4 Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?
 - 1.4 Отхвърляне на молбата
 - 1.5 Обжалване
 - 1.6 Възражение
 - 1.7 Последици от възражението
 - 1.8 Последици от липсата на възражение
 - 1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?
 - 1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?

1 Наличие на производство за издаване на заповед за плащане

В допълнение към производството за европейска заповед за плащане по силата на Регламент (ЕО) № 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година за създаване на процедура за европейска заповед за плащане, в Чешката република съществуват три други вида производства – процедура за заповед за плащане, електронна процедура за заповед за плащане и процедура за заповед за плащане във връзка с менителница или чек (съгласно разпоредбите на членове 172—175 от Закон № 99/1963, Граждански процесуален кодекс (*občanský soudní řád*)).

1.1 Приложно поле на производството

Заповед за плащане може да бъде издадена дори без изрично искане от страна на ищеца, въз основа на иск за погасяване на финансово вземане, ако правото произтича от факти, посочени и документирани от ищеца. Винаги съдът преценява дали да реши делото чрез издаване на заповед за плащане; ако съдът не издаде заповед за плащане, той

разпорежда изслушване. Заповед за плащане не може да бъде издадена, ако трябва да бъде предадена на ответник в чужбина или ако местонахождението на ответника е неизвестно (съгласно разпоредбите на член 172, параграф 2 от Закон № 99/1963, Граждански процесуален кодекс).

Електронна заповед за плащане може да бъде издадена единствено по искане на ищеца, представено в определена електронна форма и подписано с квалифициран електронен подпис, при условие, че претендираното вземане не надвишава 1 000 000 CZK; допълнителните суми не се включват в размера на вземането. Електронна заповед за плащане не може да бъде издадена, ако трябва да бъде предадена на ответник в чужбина или ако местонахождението на ответника е неизвестно (съгласно разпоредбите на член 174а, параграф 3 от Закон № 99/1963, Граждански процесуален кодекс).

Заповед за плащане във връзка с менителница или чек може да предостави права, произтичащи от менителница или чек. При условие, че са изпълнени формалните изисквания, съдът е длъжен да се произнесе в кратки производства чрез издаване на заповед за плащане във връзка с менителница (чек). Заповед за плащане във връзка с менителница или чек може да бъде издадена единствено по инициатива на ищеца и трябва да бъде издадена, дори когато трябва да бъде предадена в чужбина. Заповед за плащане във връзка с менителница или чек може да се връчи на ответника само лично; не са допустими заместващи форми на връчване.

Целта на откриването на процедура за европейска заповед за плащане е събирането на неоспорени финансови вземания с определен размер. Неоспорените финансови вземания трябва да бъдат дължими за плащане към момента на подаване на искане за издаване на европейска заповед за плащане. За предявяване на иск трябва да бъде попълнен формуляр А, в който се предоставя цялата информация за страните и за естеството и размера на претенцията. Съдът разглежда молбата и, ако формулярът е попълнен правилно, издава европейска заповед за плащане в срок от 30 дни.

1.1.1 Какви видове вземания се допускат (напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.)?

Решения под формата на заповед за плащане, електронна заповед за плащане или европейска заповед за плащане могат да се произнасят единствено във връзка с финансови вземания.

Заповед за плащане във връзка с менителница или чек може да бъде издадена единствено във връзка с изпълнението на финансови задължения, произтичащи от менителница или чек.

1.1.2 Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?

При електронната заповед за плащане съществува максимална граница от 1 000 000 CZK (плюс допълнителни суми); при европейска заповед за плащане и при заповед за плащане във връзка с менителница (чек) няма максимална граница.

1.1.3 Използването на производството факултативно ли е или е задължително?

Процедурата за заповед за плащане не е задължителна; ищецът може да предяви иск за финансово вземане чрез редовно гражданско производство. Ако обаче ищецът подаде „обикновен“ иск и претендираното в този иск вземане отговаря на изискванията за издаване на заповед за плащане, съдът може да издаде заповед за плащане, въпреки че ищецът не я е поискал изрично. Електронна заповед за плащане, европейска заповед за плащане и заповед за плащане във връзка с менителница или чек може да бъде издавана единствено по искане на ищеца.

1.1.4 Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?

Заповед за плащане или електронна заповед за плащане не може да бъде издадена, ако трябва да бъде предадена на ответник в чужбина. В този случай съдът провежда производството в съответствие с правилата за редовното гражданско производство.

Ако европейска заповед за плащане, издадена от съд в Чехия или в друга държава членка, следва да се предаде в Чешката република, тя трябва да се връчи на ответника лично; не са позволени заместващи форми на връчване (съгласно разпоредбите на член 174b, параграф 1 от Закон № 99/1963, Граждански процесуален кодекс).

1.2 Компетентен съд

Решение за заповед за плащане или електронна заповед за плащане се постановява от районния съд (*okresní soud*) с териториална компетентност. Решение за заповед за плащане във връзка с менителница (чек) винаги се постановява от окръжен съд (*krajský soud*) (съгласно разпоредбите на член 9 от Закон № 99/1963, Граждански процесуален кодекс). Във връзка с компетентността за предявяване на иски за издаване на Европейска заповед за плащане, вж. член 6 от Регламент (ЕО) № 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година за създаване на процедура за европейска заповед за плащане.

1.3 Изисквания за форма

Не съществува задължителен формуляр за предявяване на иск за издаване на заповед за плащане или заповед за плащане във връзка с менителница (чек).

Съдът може да издаде заповед за плащане без изрична молба от страна на ищеца; това не се прилага за електронните заповеди за плащане и заповедите за плащане във връзка с менителница или чек.

Следователно искът или молбата за издаване на заповед за плащане или заповед за плащане във връзка с менителница или чек трябва да изпълнява общите изисквания за исковите молби до съда — ако законът не изисква други подробности за искова молба на определен вид, от молбата трябва да е видно най-малко следното: съдът, до който е адресирана, лицето, което я подава, въпросът, за който се отнася, и какво се иска, и подпис и дата. Задължението за полагане на подпис и поставяне на дата не се прилага към искиви молби в електронна форма във формат, съответстващ на специфични разпоредби. Исковата молба трябва да е в писмена форма и да бъде подадена на хартиен носител или в електронен вид чрез публична мрежа за данни или по факс (съгласно разпоредбите на член 42, параграфи 1 и 4 от Закон № 99/1963, Граждански процесуален кодекс). Искова молба, подадена в електронен вид или по факс, трябва да бъде допълнена с оригинала в срок от три дни или с писмена молба със същия текст. Това не важи за електронни искиви молби, съдържащи квалифициран електронен подпис, основан на сертификат, издаден от акредитиран доставчик (съгласно разпоредбите на член 42, параграф 3 от Закон № 99/1963, Граждански процесуален кодекс).

Молба за издаване на електронна заповед за плащане може да се подава единствено в предвидения формуляр в електронен формат (формулярът е на разположение на адрес <https://www.justice.cz/>). В допълнение към общите изисквания (разпоредбите на член 42, параграф 4 от Закон № 99/1963, Граждански процесуален кодекс), молбата трябва да съдържа и собствените имена, фамилните имена и адресите на страните и личните идентификационни номера или идентификационните номера (според случая) на страните (името или наименованието и адреса на управление на юридическо лице, идентификационен номер, посочване на държавата или на съответна организационна единица на държавата, която представлява държавата в съда), и, ако е подходящо, и имената на техните представители, описание на решаващите факти и посочване на доказателствата, притежавани от ищеца, и трябва да показва ясно какво иска ищецът (съгласно разпоредбите на член 79, параграф 1 от Закон № 99/1963, Граждански процесуален кодекс). В молбата трябва да са посочени датата на раждане на физическо лице, идентификационният номер на юридическо лице или идентификацията на физическо лице, упражняващо стопанска дейност (съгласно разпоредбите на член 174а, параграф 2 от Закон № 99/1963, Граждански процесуален кодекс). Молбата трябва да бъде подписана с квалифициран електронен подпис на ищеца, основан на сертификат, издаден от сертифициран доставчик.

За подаване на молба за европейска заповед за плащане следва да се попълни формуляр А от Анекс I към Регламент (ЕО) № 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006. Във формуляра трябва да се предостави цялата информация за страните и за естеството и размера на претенцията.

1.3.1 Задължително ли е използването на стандартен формуляр? (Ако да, откъде може да се получи този формуляр?)

Единствено за електронна заповед за плащане. Формулярът е на разположение на адрес <https://www.justice.cz/>. Молбата трябва да бъде подписана с квалифициран електронен подпис на ищеца, основан на сертификат, издаден от сертифициран доставчик (съгласно разпоредбите на член 174а от Закон № 99/1963, Граждански процесуален кодекс). За формалните изисквания за подаване на молба за издаване на европейска заповед за плащане, вж. раздел 1.3 по-горе.

1.3.2 Изисква ли се представителство от адвокат?

Не.

1.3.3 Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?

Заповед за плащане или електронна заповед за плащане може да бъде издадена единствено ако претендираното право произтича от факти, посочени и документирани от ищеца (вж. раздел 1.3.4.). Заключение, че претендираното право произтича от фактите, посочени от ищеца, предполага описание на решаващите факти, подкрепени с достатъчни доказателства, което е приложено и позволява на съда да подложи фактите по делото, за което ищецът претендира, на правна проверка. Обстоятелствата по делото трябва да бъдат посочени в тяхната цялост, така че да се даде възможност да се прецени кое законно право се претендира (коя правна уредба трябва да се приложи); освен това ищецът трябва да посочи всички факти, с които дадена разпоредба свързва създаването, промяната или прекратяването на права и задължения, като всички те трябва да бъдат надлежно подкрепени с доказателства.

При процедура, свързана с издаването на заповед за плащане във връзка с менителница или чек, се изисква ищецът да представи оригинала на менителницата или чека, чиято автентичност не се оспорва разумно, и други документи, необходими за упражняването на правото.

1.3.4 Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?

Да. Както предполага естеството на производството, трябва да бъдат представени документални доказателства, които документират претендираното от ищеца право. При молби за издаване на електронна заповед за плащане документалните доказателства трябва да бъдат приложени в електронен вид. Оригиналната менителница или чек трябва да бъдат приложени към молбата за издаване на заповед за плащане във връзка с менителница или чек. Правото на ищеца да представя различни доказателствени средства по никакъв начин не е ограничено по отношение на обхвата.

1.4 Отхвърляне на молбата

Ако не може да бъде издадена заповед за плащане, съдът няма да отхвърли молбата за издаването ѝ, а ще продължи в съответствие с редовните граждански процесуални правила (по-специално, ще разпорежи съдебно заседание). Заповед за плащане не може да бъде издадена, ако ищецът не претендира финансово вземане, ако местонахождението на ответника не е известно или ако заповедта за плащане трябва да бъде предадена на ответник в чужбина.

Съдът отхвърля молба за издаване на електронна заповед за плащане, ако тя не съдържа изискваните от закона подробности или ако е неразбираема или двусмислена и тези дефекти правят невъзможно продължаването на производството. В този случай съдът не приканва ищеца да коригира или допълни представените документи.

Ако молба за издаване на заповед за плащане във връзка с менителница или чек не може да бъде удовлетворена, съдът разпорежда изслушване.

1.5 Обжалване

Съдът не постановява решение за отхвърляне на заповед за плащане, електронна заповед за плащане или заповед за плащане във връзка с менителница (чек); следователно въпросът за обжалването на отхвърлена заповед за плащане е без значение.

1.6 Възражение

За оспорване на заповед за плащане или електронна заповед за плащане може да бъде внесено възражение. Ответникът може да внесе възражение в срок от 15 дни от връчването на заповедта за плащане или електронната заповед за плащане. Възражение срещу електронна заповед за плащане може да се внесе и в електронна форма, подписано с квалифициран електронен подпис. Не е необходимо възражението да бъде подкрепено с мотиви, но то трябва да отговаря на общите изисквания за представяне на документи пред съда, т.е. по-специално трябва да е подписано и датирано, и трябва да става ясно до кой съд е адресирано, кой го прави, кой въпрос засяга и какво се иска.

Възражения за оспорване на заповед за плащане във връзка с менителница (чек) могат да се внасят в срок от 15 дни от връчването на заповедта. Във възражението си ответникът трябва да посочи всичко, срещу което възразява във връзка със заповедта за плащане във връзка с менителница (чек).

В процедурата за издаване на европейска заповед за плащане ответникът може или да плати претендираната сума, или да оспори претенцията в срок от 30 дни, като подаде възражение пред съда, който е издал европейската заповед за плащане; за подаване на възражение се използва Формуляр Е от Регламент (ЕО) № 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година. След това делото се прехвърля в обикновен граждански съд и се разглежда в съответствие с националното законодателство.

1.7 Последници от възражението

Даже ако само един ответник подаде възражение в рамките на определения срок, заповедта за плащане или електронната заповед за плащане се отменят изцяло, съдът разпорежда съдебно заседание и процедурата продължава в съответствие с правилата на гражданското производство.

Ако ответник възрази срещу заповед за плащане във връзка с менителница (чек) в определения срок, съдът също разпорежда съдебно заседание за разглеждането на възражението. В зависимост от резултата от процедурата по възраженията, съдът се произнася с решение, като или потвърждава заповедта за плащане във връзка с менителница (чек) (намира възраженията за неоснователни), или я отменя частично или изцяло с решението си (намира възраженията за отчасти или изцяло основателни). Това решение може да бъде обжалвано. За разлика от възражението срещу заповед

за плащане или електронна заповед за плащане, възражението срещу заповед за плащане във връзка с менителница (чек) не води до отменяне на заповедта за плащане.

1.8 Последици от липсата на възражение

Заповед за плащане, електронна заповед за плащане и европейска заповед за плащане, срещу която не е внесено възражение, има силата на подлежащо на изпълнение съдебно решение. Ако ответникът не внесе или оттегли възражения срещу заповед за плащане във връзка с менителница (чек), последната също има силата на подлежащо на изпълнение съдебно решение.

1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?

При поискване съдът обвързва заповед за плащане, електронна заповед за плащане или заповед за плащане във връзка с менителница (чек) с клауза, според която заповедта има правна сила и подлежи на изпълнение. Заповед за плащане с такава клауза представлява изпълнително основание.

В производства, свързани с европейска заповед за плащане, ако ответникът не подаде възражение в определения срок, европейската заповед за плащане автоматично подлежи на изпълнение. Изпълнението се осъществява в съответствие с националните правила и процедури на държавата членка, в която трябва да бъде изпълнена европейската заповед за плащане.

1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?

Не съществуват редовни правни средства за защита срещу заповед за плащане, електронна заповед за плащане или заповед за плащане във връзка с менителница (чек), срещу която не са подадени възражения или протести и която има силата на подлежащо на изпълнение съдебно решение. В предвидените от закона случаи ответникът може единствено да използва извънредни правни средства за защита, иск за неяснота и, при подлежаща на изпълнение заповед за плащане, също и искане за възобновяване на производството (съгласно разпоредбите на член 228, параграф 2 и член 229, параграф 2 от Закон № 99/1963, Граждански процесуален кодекс).

След изтичането на 30-дневния срок, определен за подаване на възражение срещу европейска заповед за плащане, без да бъде подадено такова изявление, ответникът може да поиска преглед на европейската заповед за плащане, ако са изпълнени условията, посочени в член 20 от Регламент (ЕО) № 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година. Компетентен за производството по искане за преглед на европейска заповед за плащане е съдът, който я е издал. Молбата за преглед на европейска заповед за плащане е единственото правно средство за защита, с което ответникът разполага срещу подлежаща на изпълнение европейска заповед за плащане в държавата, в която тази заповед за плащане е била издадена. Решението (определението) във връзка с молбата за преглед на европейска заповед за плащане се изпраща както на ищеца, така и на ответника (съгласно разпоредбите на член 174б, параграфи 2 и 3 от Закон № 99/1963, Граждански процесуален кодекс).

Връзки по темата

<https://www.justice.cz/>

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Последна актуализация: 24/07/2018

Процедури за „заповед за плащане“ - Германия

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница [de](#) е била наскоро променена. Езикова версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

СЪДЪРЖАНИЕ

- 1 [Наличие на производство за издаване на заповед за плащане](#)

- 1.1 Приложно поле на производството
 - 1.1.1 Какви видове вземания се допускат (напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.)?
 - 1.1.2 Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?
 - 1.1.3 Използването на производството факултативно ли е или е задължително?
 - 1.1.4 Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?
 - 1.2 Компетентен съд
 - 1.3 Изисквания за форма
 - 1.3.1 Задължително ли е използването на стандартен формуляр? (Ако да, откъде може да се получи този формуляр?)
 - 1.3.2 Изисква ли се представителство от адвокат?
 - 1.3.3 Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?
 - 1.3.4 Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?
 - 1.4 Отхвърляне на молбата
 - 1.5 Обжалване
 - 1.6 Възражение
 - 1.7 Последици от възражението
 - 1.8 Последици от липсата на възражение
 - 1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?
 - 1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?
-

1 Наличие на производство за издаване на заповед за плащане

1.1 Приложно поле на производството

Да. Гражданскопроцесуалните норми предвиждат процедура за заповед за плащане (*Mahnverfahren*) за получаване на плащане по парични вземания, които не е задължително да бъдат оспорени. Това се урежда от член 688 и следващите от Гражданския процесуален кодекс (*Zivilprozessordnung*).

1.1.1 Какви видове вземания се допускат (напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.)?

Тази процедура по принцип може да бъде използвана, когато искът е за плащане на фиксирана парична сума в EUR.

Тя обаче не може да се използва в следните случаи:

- искове, произтичащи от договор за потребителски кредит с лихвен процент, който е с повече от 12 % над основния лихвен процент,
- искове, които зависят от изпълнението на задължения, които все още предстои да бъдат изпълнени,
- ако заповедта за плащане трябва да бъде връчена чрез публично известие, тъй като адресът на ответника е неизвестен.

1.1.2 Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?

Няма горна граница по отношение на сумата, за която се претендира.

1.1.3 Използването на производството факултативно ли е или е задължително?

Използването на процедурата за заповед за плащане от кредиторите е по избор. Кредиторът може да избира между тази процедура и обикновено производство.

1.1.4 Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?

По принцип процедурата за заповед за плащане в Германия може да бъде използвана и ако ответникът пребивава в друга държава членка или в трета държава. Следва да се отбележи обаче, че в член 688, параграф 3 от Гражданския процесуален кодекс на Германия се предвижда, че в случаи, когато заповедта за плащане ще трябва да бъде връчена в чужбина, процедурата за заповед за плащане може да се използва единствено ако това се предвижда в Закона за

признаване и изпълнение на съдебните решения (*Anerkennungs- und Vollstreckungsausführungsgesetz*). Това понастоящем включва всички държави — членки на Европейския съюз, и Исландия, Норвегия и Швейцария.

1.2 Компетентен съд

По процедура за заповед за плащане единствено компетентен е местният съд (*Amtsgericht*) с обща компетентност за заявителя. Това се определя от мястото на пребиваване на лицето или от седалището, когато става въпрос за юридическо лице. Много германски федерални провинции обаче са създали централни съдилища за дела, свързани със заповеди за плащане (*Mahngerichte*) (като местния съд в района Вединг в Берлин). Това означава, че компетентността по производства за заповеди за плащане е съсредоточена в редица местни съдилища или дори в единствения местен съд в съответната провинция. В тези случаи достъпът на заявителя до съд с обща компетентност е чрез централния съд за заповеди за плащане, който е компетентен на мястото му на пребиваване.

Ако заявителят няма достъп до съд с обща компетентност в Германия, с изключителна компетентност разполага местният съд в района Вединг в Берлин. Ако ответникът няма достъп до съд с обща компетентност в Германия, тази компетентност принадлежи на местния съд, който ще бъде компетентен да разглежда спорове независимо от разграничаването на компетентността по предмета на спора (обикновено местните съдилища са компетентни само по спорове до 5000 EUR). И в това отношение в някои федерални провинции могат да съществуват централни съдилища за заповеди за плащане.

1.3 Изисквания за форма

1.3.1 Задължително ли е използването на стандартен формуляр? (Ако да, откъде може да се получи този формуляр?)

Използването на образец формуляр е задължително. Образците формуляри за процедура за автоматична заповед за плащане и за процедура за лично връчване на заповед за плащане са различни.

В повечето федерални провинции процедурите за заповед за плащане са автоматични. В такива случаи заявленията могат да бъдат подадени или като се използват образци формуляри или чрез електронен обмен на данни. Редица доставчици на софтуер предлагат софтуерни програми за електронно попълване на заявления при процедури за автоматична заповед за плащане. В някои местни съдилища е възможно и подаването на онлайн заявления по интернет.

Образците формуляри за процедура за автоматична заповед за плащане и за процедура за лично връчване на заповед за плащане могат да бъдат закупени в магазините за канцеларски материали.

1.3.2 Изисква ли се представителство от адвокат?

Не, не се изисква процесуално представителство.

1.3.3 Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?

Не се изисква подробно описание на основанията на иска. Всичко, което се изисква, е кратко описание на иска и поисканата конкретна парична сума. Това се извършва, като се попълват квадратчетата в образца формуляр за процедура за заповед за плащане. Главните и акцесорните вземания трябва да бъдат изброени отделно.

1.3.4 Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?

За тези вземания не е необходимо да се представят документални доказателства.

1.4 Отхвърляне на молбата

Исковата молба за заповед за плащане ще бъде отхвърлена, ако процедурата за заповед за плащане не е допустима, ако сезираният съд не е компетентен или ако молбата за плащане не отговаря на официалните изисквания. Молбата ще бъде отхвърлена и ако заповедта за плащане може да бъде издадена само за част от вземането. Заявителят трябва да бъде изслушан преди да бъде даден отказ за заповедта.

Преди издаването на заповедта за плащане съдът не разглежда дали вземането е обосновано.

1.5 Обжалване

По принцип отказ на заповед за плащане не може да бъде обжалван. Внасянето на непосредствено възражение (*sofortige Beschwerde*) е възможно единствено ако исковата молба е подадена в машинно четим формат и е отхвърлена с мотива, че не е представена пред съда във формат, подходящ за неговата система за електронна обработка; на практика обаче това правило няма особено значение.

1.6 Възражение

Ако заповедта за плащане е издадена и е връчена на ответника, последният може да подаде възражение срещу нея в срок до две седмици. Възражението обаче остава в сила дори и след приключването на крайния срок, докато не бъде издадена заповед за принудително изпълнение.

При връчването на заповедта за плащане на ответника той получава образец формуляр, който му/й дава право да подаде възражение. Използването на образец формуляр обаче е по избор. Това означава, че възражение може да бъде внесено и под друга форма; единственото формално изискване е възражението да бъде в писмен вид.

1.7 Последници от възражението

Ако ответникът оспорва своевременно вземането, не може да се издаде заповед за принудително изпълнение и искането в заповедта за плащане не може да бъде приведено в изпълнение. От това следва обаче, че случаят няма да бъде разгледан в рамките на обикновен съдебен спор. Изисква се незабавно да се подаде искова молба за обикновено производство, което може да се направи или от заявителя или от ответника по процедурата за заповед за плащане. Веднага след като разбере за възражението, заявителят може да избере да подаде такава искова молба и дори може като предпазна мярка да я приложи към заповедта за плащане.

1.8 Последници от липсата на възражение

1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?

Съдът ще издаде заповед за принудително изпълнение по подадената искова молба. Тя не може да бъде подадена преди да приключи срокът за обжалване; исковата молба трябва да съдържа декларация за извършените плащания във връзка със заповедта за плащане, ако има такива. Ако плащанията са само частични, заявителят трябва съответно да намали сумата, за която е подадена исковата молба.

1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?

Заповедта за принудително изпълнение е равностойна на подлежащо на предварително изпълнение неприсъствено съдебно решение. Възражение може да бъде внесено в срок до две седмици след връчването.

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Последна актуализация: 18/06/2019

Процедури за „заповед за плащане“ - Ирландия

СЪДЪРЖАНИЕ

- 1 [Наличие на производство за издаване на заповед за плащане](#)
 - 1.1 [Приложно поле на производството](#)
 - 1.1.1 [Какви видове вземания се допускат \(напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.\)?](#)
 - 1.1.2 [Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?](#)
 - 1.1.3 [Използването на производството факултативно ли е или е задължително?](#)
 - 1.1.4 [Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?](#)
 - 1.2 [Компетентен съд](#)
 - 1.3 [Изисквания за форма](#)
 - 1.3.1 [Задължително ли е използването на стандартен формуляр? \(Ако да, откъде може да се получи този формуляр?\)](#)
 - 1.3.2 [Изисква ли се представителство от адвокат?](#)
 - 1.3.3 [Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?](#)

- 1.3.4 Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?
 - 1.4 Отхвърляне на молбата
 - 1.5 Обжалване
 - 1.6 Възражение
 - 1.7 Последници от възражението
 - 1.8 Последници от липсата на възражение
 - 1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?
 - 1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?
-

1 Наличие на производство за издаване на заповед за плащане

В Ирландия не съществува специално производство „за издаване на заповед за плащане“, но ищец, на който се дължи определена сума пари или размерът на чиято претенция може лесно да бъде определен, може да получи решение, постановено в отсъствие на една от страните.

1.1 Приложно поле на производството

Ако ответникът не се яви или не представи защита срещу иска на ищеца, в полза на ищеца може да бъде постановено решение в отсъствие на една от страните. Когато първоначалната претенция е за обезщетение или определена сума, окончателното решение може да бъде вписано в централната служба на Висшия съд или в службата на Окръжния съд в зависимост от размера на претенцията (освен в малко на брой случаи, например при предоставяне на парични заеми, като в тези случаи ищецът трябва да подаде молба за постановяване на решение в отсъствие на една от страните или да получи разрешението на съда за вписване на решението в негова полза). С други думи, в много прости случаи на събиране на вземания ищецът/молителят може да получи решение, постановено в отсъствие на една от страните, без да се налага да се обръща към съда, и може да получи решението от съответната съдебна инстанция чрез административна процедура.

Ако искът не е за определена сума пари, ищецът трябва да се обърне към съда за решение, а решението не може да бъде получено по друг начин освен чрез съдебно дело.

1.1.1 Какви видове вземания се допускат (напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.)?

Решение, постановено в отсъствие на една от страните, може да бъде получено по почти всички видове дела. Тази процедура не се ограничава до договорни или парични вземания, въпреки че системата за тези случаи е още поопростена. Основните изключения включват предоставянето на парични заеми.

1.1.2 Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?

Не.

1.1.3 Използването на производството факултативно ли е или е задължително?

Използването на производството е факултативно, тъй като ищецът трябва да предприеме определени действия преди да получи решение, постановено в отсъствие на една от страните: например да внесе необходимите документи в службата на съответния съд или да издаде и връчи на ответника уведомление за искане до съда за постановяване на решение и клетвена декларация. Когато даден ответник не е отговорил или е отказал да отговори на иск на ищеца и ако ищецът не следва процедурата за постановяване на решение в отсъствие на една от страните, единствената алтернатива на ищеца е да спре да претендира.

1.1.4 Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?

При условие, че съществуват споразумения между Ирландия и други държави членки относно признаването и изпълнението на решения (Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, заменен от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Съвета) или подобни споразумения, сключени с трети държави, производството е приложимо, ако ответникът живее в друга юрисдикция. Когато ответникът пребивава извън юрисдикцията, ищецът трябва да осигури надлежното изпращане на призовка до ответника в съответствие със съответните правила на съда, приложими за връчване на призовки извън юрисдикцията. Ако ответник, който пребивава в друга юрисдикция, не се яви пред съда или не представи

защита срещу иска, ищецът може да се обърне към съда с молба за постановяване на решение в отсъствие на една от страните по нормалния начин.

1.2 Компетентен съд

Компетентният съд зависи от характера или размера на съответния иск. Ищецът трябва да се обърне към съда, в който е образувал производството, и този съд е в състояние да установи дали ответникът се е явил пред него или е представил защита и дали е изтекъл срокът за това. Ако претендираната сума е под 75 000 EUR (60 000 EUR при искове за телесни повреди), ищецът може да предяви иска си пред Окръжния съд. Ако претенцията надвишава тази сума, искът трябва да бъде предявен пред Висшия съд. Ако претендираната сума е под 15 000 EUR, искът трябва да бъде предявен пред Районния съд. Ако искът е свързан със сума под 2 000 EUR, той трябва да бъде предявен по процедурата за искове с малък материален интерес.

1.3 Изисквания за форма

Ищецът трябва да гарантира, че следва правилните процедури, предвидени от правилата на съда. Той трябва да уведоми официално ответника за производството. Ако ответникът не се яви или не представи защита, ищецът може да поиска постановяване на решение в отсъствие на една от страните. Ако искът е за обезщетение, единственото, което ищецът трябва да направи, е да е поискал или изискал плащане, и след като направи това ищецът обикновено има право на решение от службата на съответния съд, без да е необходимо съдебно разпореждане или молба до съдия. След това съответният служител от службата на съответния съд проверява дали ответникът е потвърдил иска, дали са изтекли сроковете за това и дали ищецът е предоставил на службата необходимите доказателства, като например клетвена декларация за връчване и клетвена декларация за задължение, и определя сумата, която в действителност е дължима.

Когато се претендира неуточнена сума или размерът на претенцията не може да се установи лесно, ищецът трябва да внесе молба до съда за постановяване на решение в отсъствие на една от страните.

1.3.1 Задължително ли е използването на стандартен формуляр? (Ако да, откъде може да се получи този формуляр?)

Да. Във Висшия съд съответното правило за решение, постановено в отсъствие на една от страните, е член 13 от [Правилника на висшите съдилища от 1986 г.](#), с измененията към него, а за присъствено решение, постановено поради липса на защита, е член 27. В Окръжния съд молбата за постановяване на решение в отсъствие на една от страните трябва да е подкрепена с определени документи, включително оригиналния документ за вземането и декларация за връчването на претенцията. В допълнение към това, молбата за решение трябва да е изготвена в съответствие с формуляри 9 и 10 от Приложението с формуляри към [Правилника на окръжните съдилища от 2001 г.](#) Формулярите могат да бъдат получени в приложение, приложено към правилника.

Подобно на това, по отношение на Районния съд формулярите са на разположение като приложение към [Правилника на районните съдилища](#).

1.3.2 Изисква ли се представителство от адвокат?

Не. Обаче ако претендираната сума е над 75 000 EUR (60 000 EUR при искове за телесни повреди), искът се предявява пред Окръжния съд и ако включва посложни въпроси, получаването на правен съвет и представителство е препоръчително, макар и не задължително.

1.3.3 Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?

Първоначалният иск трябва да посочва имената/наименованията на страните, техните адреси и, ако е приложимо, тяхното занятие. В него трябва да се посочи и размерът на претендираната сума, описание на начина на възникването ѝ /причината за вземането и подробности за всички искания за плащането ѝ.

1.3.4 Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?

В първоначалния иск ищецът/молителят излага всички относими подробности по отношение на вземането, като дължимата/претендираната сума, подробностите за начина на възникването ѝ, исканията за плащане и описанието, ако е приложимо и в зависимост от естеството на иска, на всякакви други относими факти, като например подробности за всякакви претърпени увреждания или загуби, полученото лечение или други неблагоприятни последици, произтичащи от причината за иска.

1.4 Отхвърляне на молбата

Съдът отхвърля молба за постановяване на решение в отсъствие на една от страните, ако молителят не е спазил изискванията, предвидени в правилата на съда. Например, ако правилата относно връчването на документите не са спазени правилно, искането за постановяване на решение в отсъствие на една от страните няма да бъде уважено.

1.5 Обжалване

Ако съдът откаже да постанови решение в отсъствие на една от страните, обикновено това е така, защото ищецът не е спазил правилата на съда и затова може да е необходимо ищецът да започне отново, като предяви нов иск срещу ответника в съответствие с приложимите правила на съда.

Ответникът може да подаде молба за отмяна на решение, постановено в отсъствие на една от страните. За да обжалва успешно решение, постановено в отсъствие на една от страните, ответникът трябва да представи удовлетворяваща съда причина, поради която не се е явил пред съда или не е представил защита, и съдът трябва да се увери, че посочените причини обясняват или оправдават това неявяване/непредставяне на защита. Ако ответникът обжалва успешно решението, то ще бъде отменено и ответникът ще има възможност да се защити в производството.

1.6 Възражение

Ако съдът счита, че решението трябва да бъде отменено, ответникът може да встъпи в производството и да представи защита и делото ще продължи по нормалния ред.

1.7 Последници от възражението

Ако ответникът представи защита в срока, позволен от правилата или от съда, според случая, делото ще продължи по нормалния ред. Съдията ще определи по какъв начин трябва да се продължи делото, в случай че са необходими указания в това отношение.

1.8 Последници от липсата на възражение

Невнесането на защита може да доведе до вписване от страна на ищеца на неprisъствено решение, постановено поради липса на защита.

1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?

Решението, постановено в отсъствие на една от страните, е решение, подлежащо на изпълнение. Вж. отговорите на въпрос 1.3.г) по-горе.

1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?

Ответникът може да се обърне към съда с молба за промяна или отменяне на решението. Тази молба трябва да се разгледа от същия съд. Съдът може да отмени решението, ако счита, че това е справедливо, и ако е в получаването на решението е имало някаква нередност, или ако е убеден, че ответникът има реална перспектива да се защити срещу иска. Всички страни могат да обжалват определение за отмяна на решение или за отказ да се отмени решение.

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Последна актуализация: 25/07/2018

Процедури за „заповед за плащане“ - Гърция

СЪДЪРЖАНИЕ

- 1 [Наличие на производство за издаване на заповед за плащане](#)
 - 1.1 [Приложно поле на производството](#)
 - 1.1.1 [Какви видове вземания се допускат \(напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.\)?](#)
 - 1.1.2 [Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?](#)
 - 1.1.3 [Използването на производството факултативно ли е или е задължително?](#)

- 1.1.4 Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?
 - 1.2 Компетентен съд
 - 1.3 Изисквания за форма
 - 1.3.1 Задължително ли е използването на стандартен формуляр? (Ако да, откъде може да се получи този формуляр?)
 - 1.3.2 Изисква ли се представителство от адвокат?
 - 1.3.3 Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?
 - 1.3.4 Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?
 - 1.4 Отхвърляне на молбата
 - 1.5 Обжалване
 - 1.6 Възражение
 - 1.7 Последици от възражението
 - 1.8 Последици от липсата на възражение
 - 1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?
 - 1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?
-

1 Наличие на производство за издаване на заповед за плащане

Съществува възможност за издаване на заповед за плащане. Прилагат се разпоредбите на членове 623—634 от Гражданския процесуален кодекс, т.е. Президентски указ 503/1985, изменен и в сила.

1.1 Приложно поле на производството

Граждански и търговски дела: частноправни спорове, ако съгласно правото не попадат в компетентността на други съдилища (член 1 от Гражданския процесуален кодекс).

1.1.1 Какви видове вземания се допускат (напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.)?

Парични вземания или вземания за обезпечения, а именно вземания във връзка с чекове, сметки, записи на заповеди, ако вземането и дължимата сума са потвърдени от публичен или частен документ и ако тези вземания са в евро или в друга чуждестранна валута (член 623 от Гражданския процесуален кодекс).

1.1.2 Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?

Не, няма горна граница по отношение на стойността на иска.

1.1.3 Използването на производството факултативно ли е или е задължително?

Процедурата за заповед за плащане е факултативна, тъй като взискателят може винаги да предяви иск по общия ред, във връзка с който започва декларативно разглеждане на неговото вземане, след което се постановява решение по него, за разлика от процедурата за заповед за плащане, при която се издава заповед за плащане, която не е съдебно решение, а подлежащ на изпълнение инструмент (член 631 от ГПК).

1.1.4 Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?

Не, заповед за плащане не може да бъде издадена (и ако е издадена, е нищожна), ако трябва да бъде връчена на лице, което пребивава в чужбина или местоживеенето му е неизвестно, освен ако това лице не е посочило законен представител *ad litem* в Гърция (член 624 от Гражданския процесуален кодекс). Мястото на разглеждане е мястото, на което длъжникът се е установил физически (*corpore*) към момента на връчването.

1.2 Компетентен съд

Магистратът отговаря за парични вземания в размер до двадесет хиляди евро (20 000 EUR), а съдията от първоинстанционния съд отговаря за всички други парични вземания. Териториалната компетентност, а именно съдът с *териториална* компетентност се определя въз основа на общите разпоредби относно местната компетентност, а именно въз основа на разпоредбите на членове 22—41 от Гражданския процесуален кодекс. Така например, въз основа на тези разпоредби съдът (районният съд или първоинстанционният съд) по местоживеене на длъжника или по мястото на

издаване на дълговия инструмент (напр. чек), или по мястото на приемане или плащане на менителницата, може да е с *териториална* компетентност.

1.3 Изисквания за форма

Молбата се подава:

А) устно пред магистрата, като се подготвя съответният доклад (член 626, параграф 1 във връзка с член 215, параграф 2 от Гражданския процесуален кодекс), без да се изключва възможността за подаване на писмена молба, или

Б) задължително в писмена форма до съдията от първоинстанционния съд въз основа на писмено искане до деловодството на първоинстанционния съд, което трябва да съдържа:

1. съда, до който е подадена молбата (районен съд или първоинстанционен съд);
2. вида на правния инструмент, а именно „молба за заповед за плащане“;
3. името, фамилното име, бащиното име и местоживеенето на всички страни: взискателят и длъжникът, и/или техния законен представител, а ако те са юридически лица — тяхното търговско наименование и седалище;
4. предмета на правния инструмент, написан на гръцки език по ясен, точен, кратък и четлив начин, като ако той съдържа документи, написани на чужд език, напр. фактури на чужд език, трябва да се добави заверен превод;
5. датата и подписа на страната или нейния законен представител, или упълномощен представител, а когато е задължително присъствието на адвокат — подписа на адвоката;
6. адреса, и по-специално улицата и номера на жилището или офиса, или магазина на страната, завела иска, на нейния законен представител и на нейния упълномощен представител;
7. искане за заповед за плащане, и
8. иска и точната парична сума или обезпечение заедно с всички лихви, начислени върху исканото плащане (член 626, параграфи 1 и 2 във връзка с член 118 и член 119, параграф 1 от Гражданския процесуален кодекс).

1.3.1 Задължително ли е използването на стандартен формуляр? (Ако да, откъде може да се получи този формуляр?)

Не, използването на стандартен формуляр не е задължително.

1.3.2 Изисква ли се представителство от адвокат?

Да, ако молбата се подава до първоинстанционния съд и се отнася до вземания, чийто размер надхвърля двадесет хиляди евро (20 000 EUR), или районния съд за вземания, чийто размер е от дванадесет хиляди евро (12 000 EUR) до двадесет хиляди евро (20 000 EUR).

Ако молбата се подава до районния съд и се отнася до вземане, чийто размер надхвърля дванадесет хиляди евро (12 000 EUR), страната може да образува или да се защитава в съдебно производство, без да бъде представлявана от упълномощен адвокат (член 94 от Гражданския процесуален кодекс).

1.3.3 Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?

В молбата за заповед за плащане трябва да се посочва поне накратко видът на правния акт, във връзка с който е дължимо вземането (=задължение), напр. вземания по договори за заем или договори за продажба, вземания по лизинг или неплатени чекове. По принцип видът на договора или правният акт също представляват основания за плащане и трябва да се посочи конкретно моментът на тяхното възникване, например моментът, в който длъжникът би следвало да е платил претендираната сума, но не го е направил. Ето защо в молбата трябва да бъдат изброени представените документи, от които зависи видът и размерът на вземането съгласно тази молба.

1.3.4 Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?

Наличието на иск за заповед за плащане може да се докаже само чрез документи, тъй като в рамките на тази процедура не могат да бъдат разпитвани свидетели. Тези документи се подават с молбата и се пазят в деловодството на съда до изтичане на срока за възражение, така че страната, срещу която е издадена заповедта за плащане — длъжникът по вземането, да бъде уведомена за тях. Като доказателство се приемат всички документи (частни и публични), които имат доказателствена сила съгласно членове 432—465 от Гражданския процесуален кодекс, включително ценни книжа

(например чекове, менителници). Тези документи трябва да посочват недвусмислено правоспособността и дееспособността, както и да дават информация (пълно наименование) за вискателя — бенефициер, правоспособността и дееспособността, и информация за длъжника, както и причините и размера на вземането.

По-специално всеки документ, който не е публичен и който съгласно член 443 от Гражданския процесуален кодекс, за да има доказателствена сила, трябва да бъде подписан собственолично от автора, се счита за частен документ, и всяко лице, което поема задължения, произтичащи от документа, се счита за автор на документа.

Всеки документ, който е изготвен в подходяща форма от държавен служител или от лице, което извършва обществени услуги, се счита за публичен документ (например нотариално заверен документ).

1.4 Отхвърляне на молбата

Молбата се отхвърля:

А) ако не са спазени законовите изисквания за издаване на заповед за плащане, така че вземането или неговият размер, или длъжникът или бенефициерът не са непосредствено и недвусмислено доказани от придружаващите документи, или

Б) заявителят не предостави поисканите от съдията обяснения или откаже да изпълни препоръките за попълване или поправка на молбата си или за удостоверяване на автентичността на подписите върху който и да било предоставен частен документ (член 628 и член 627 от Гражданския процесуален кодекс). Тъй като компетентният съдия може да поиска от заявителя допълнителни данни, документи и поправки, в случай че последният не ги представи, молбата се отхвърля на това основание.

Отхвърлянето се посочва в края на молбата, а основанието за отхвърляне се излага накратко. Това означава, че компетентният съдия не постановява решение, следователно известието относно отхвърлянето не може да бъде обжалвано. Разбира се, заявителят — вискател все пак може да предяви иск, , отнасящ се до неговото вземане (вж. по-горе, 1.1.3), по общия ред или да подаде нова молба за заповед за плащане (член 628, параграф 3 от Гражданския процесуален кодекс).

1.5 Обжалване

Ако молбата за заповед за плащане е отхвърлена, тя не може да бъде обжалвана.

1.6 Възражение

Ако молбата за заповед за плащане е приета и е издадена заповед за плащане, длъжникът срещу когото е издадена, може да подаде възражение срещу нея в срок от петнадесет (15) работни дни от датата на връчване на заповедта за плащане (член 632, параграф 1 от Гражданския процесуален кодекс). Възражението може да бъде подадено и преди връчването на заповедта.

Съдът, който е с *териториална* и *материална* компетентност, е съдът, районният съд или първоинстанционният съд, който е издал заповедта за плащане.

Възражението се разглежда (член 632, параграф 2 от Гражданския процесуален кодекс) в съответствие с комбинираните разпоредби на член 643, член 649 и член 650 от Гражданския процесуален кодекс, които попадат в рамките на специална процедура за дългови инструменти и спорове, свързани с наемни отношения, във връзка с разпоредбите относно обичайните производства, които не противоречат на разпоредбите на посочените по-горе специални процедури (член 591, параграф 1, буква а) от Гражданския процесуален кодекс).

Възражението, чието връчване трябва да бъде извършено в рамките на горепосочения срок от петнадесет (15) работни дни и което в противен случай е недопустимо, трябва да бъде връчено или на адвоката, който е подписал молбата за заповед за плащане, или на адреса на лицето, срещу което е издадена заповедта за плащане и което е посочено в заповедта, освен ако не е настъпила някаква промяна в адреса, за която се уведомява чрез правен инструмент (член 632, параграф 1, буква б) от Гражданския процесуален кодекс).

1.7 Последници от възражението

Подаването на възражение не спира изпълнението на заповедта за плащане, която е пряко изпълнително основание (член 631 от Гражданския процесуален кодекс). Съдът, който е издал заповедта за плащане обаче, като използва процедурата за временни мерки, предвидена в член 686 от Гражданския процесуален кодекс, и след като е подадена молба от страната, срещу която е издадена заповедта за плащане, може да разпорежи спиране — със или без гаранция, или условно — докато не бъде постановено окончателно решение по възражението, което трябва да е подадено.

Условията за приемане на молбата за спиране на изпълнението на заповедта за плащане са следните: а) своевременно подаване на възражението и б) предположение относно успеха на поне едно от основанията за възражението.

Съдебното решение, с което се разпорежда спирането, лишава молбата от изпълняемия ѝ характер и отслабва нейната изпълняемост като инструмент.

1.8 Последници от липсата на възражение

Ако дадено възражение не е подадено своевременно (в петнадесетдневен срок от връчването на заповедта за плащане), страната, в чиято полза е издадена заповедта за плащане, може отново да връчи заповедта на длъжника, който има втора възможност да подаде възражение. Това означава, че последният може да подаде възражение в срок от десет работни дни от датата на повторното връчване. В този случай не се разпорежда посоченото по-горе спиране (вж. бележка 1.7).

Ако този срок от десет дни също бъде удължен, заповедта за плащане придобива силата на *res judicata*, което означава, че не само заповедта за плащане, но и вземането са напълно валидни въз основа на историческо и правно основание, посочено в заповедта за плащане.

Res judicata на заповедта за плащане, срещу което не е подадено своевременно възражение, може да се отмени само с помощта на извънредно средство за правна защита за възобновяване на делото. Това може да бъде осъществено въз основа на много ограничени, основно формални основания (член 633, параграф 2 и член 544 от Гражданския процесуален кодекс) и в срока, предвиден в член 544, параграфи 3 и 4 от Гражданския процесуален кодекс, пред съда, който е издал заповедта за плащане.

1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?

Заповедта за плащане е инструмент, който подлежи на изпълнение от датата на издаване (член 631 от Гражданския процесуален кодекс). Поради това не са необходими други действия, за да стане изпълняема, и следователно ако не бъде разпоредено спиране на изпълнението, изпълнителното производство се образува, накратко, както следва:

Заповедта за изпълнение се добавя към оригиналната заповед за плащане, а именно към началото на текста на заповедта за плащане се добавя изразът „В името на гръцкия народ“, а изразът „На всеки съдебен изпълнител се разпорежда да приведе това решение в изпълнение и т.н.“ се добавя в края, издава се официален препис (изпълнителен лист) на заповедта и впоследствие на длъжника се връчва заповед (покана) за плащане на сумата по заповедта за плащане.

Ако обаче заповедта за плащане не бъде връчена в рамките на два (2) месеца от нейното издаване, тя престава на бъде в сила (член 630 А от Гражданския процесуален кодекс).

1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?

Съдебното решение относно възражението не е окончателно, а подлежи на всички права за обжалване.

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Последна актуализация: 27/07/2018

Процедури за „заповед за плащане“ - Испания

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница [es](#) е била наскоро променена. Езикова версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

СЪДЪРЖАНИЕ

- [1 Наличие на производство за издаване на заповед за плащане](#)
 - [1.1 Приложно поле на производството](#)

- 1.1.1 Какви видове вземания се допускат (напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.)?
- 1.1.2 Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?
- 1.1.3 Използването на производството факултативно ли е или е задължително?
- 1.1.4 Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?
- 1.2 Компетентен съд
- 1.3 Изисквания за форма
 - 1.3.1 Задължително ли е използването на стандартен формуляр? (Ако да, откъде може да се получи този формуляр?)
 - 1.3.2 Изисква ли се представителство от адвокат?
 - 1.3.3 Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?
 - 1.3.4 Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?
- 1.4 Отхвърляне на молбата
- 1.5 Обжалване
- 1.6 Възражение
- 1.7 Последици от възражението
- 1.8 Последици от липсата на възражение
 - 1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?
 - 1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?

1 Наличие на производство за издаване на заповед за плащане

Да, има въведена процедура за заповед за плащане. Нейната основна цел е да бъде обезпечен кредитът. Тя протича посредством създаване на изпълнително основание по отношение на тези задължения, които удовлетворяват редица изисквания, заложи в законодателството.

Юридическите съветници са упълномощени да разглеждат и да вземат решения относно процедурите за заповед за плащане в съответствие с процедурите, определени в процесуалното законодателство.

1.1 Приложно поле на производството

1.1.1 Какви видове вземания се допускат (напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.)?

Прилага се единствено по отношение на парични задължения, които са с определен размер, дължими и изискуеми за конкретна сума. От 31 октомври 2011 г. не съществува ограничение по отношение на съответната сума. Задължението трябва да бъде доказано по един от следните начини:

- а) чрез документи, независимо от техния формат, вид или физически носител, върху който са положени подписът на длъжника и неговият печат, знак или търговска марка, или всеки друг знак, физически или електронен;
- б) чрез фактури, известия за доставка, удостоверения, телеграми, факсове или всички други документи, които макар и едностранно създадени от вискателя, се използват обикновено за документиране на кредитите и задълженията при правоотношения от типа на тези между вискател и длъжник;
- в) когато заедно с документа, документиращ задължението, се предоставят търговски документи, които доказват съществуването на дългосрочно предишно отношение;
- г) в случаите, отнасящи се до имущество, което е в съвместно владение (*propiedad horizontal*), когато доказателството за задължението се предоставя под формата на удостоверения за неплащане на суми, дължими по отношение на общите разходи, изискуеми от собствениците на имоти в жилищни блокове.

1.1.2 Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?

Не, от 31 октомври 2011 г. не съществува горна граница.

1.1.3 Използването на производството факултативно ли е или е задължително?

То е факултативно.

1.1.4 Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?

Не, с изключение на задължения за неплащане на общи разходи, изискуеми от собствениците на имоти в жилищни блокове или жилища, тъй като по избор на заявителя в този случай е компетентен и съдът по местоположение на имота.

1.2 Компетентен съд

Първоинстанционният съд по местоживееене или местопребиваване на длъжника, или по местоположение на градския имот, който се управлява съгласно разпоредбите за градските имоти в съвместна собственост.

1.3 Изисквания за форма

Ищецът трябва да подаде писмено искане, в което се определят взискателят и длъжникът, заедно с кратка информация относно произхода на задължението и неговия размер.

1.3.1 Задължително ли е използването на стандартен формуляр? (Ако да, откъде може да се получи този формуляр?)

Не е задължително, но стандартните формуляри могат да бъдат получени от службата на съдебния секретар или общите процесуални служби. Можете да изтеглите формуляра, като щракнете върху тази връзка: [📄 формуляр](#).

1.3.2 Изисква ли се представителство от адвокат?

При подаване на първоначалната молба за процедура за заповед за плащане не е необходимо представителство от съдебен или законен представител. Ако обаче заявителят пожелае да бъде защитаван от адвокат, другата страна трябва да бъде уведомена, за да може да предприеме стъпките, които сметне за необходими в своя защита.

В случай на възражение от страна на длъжника или принудително изпълнение е задължително законното представителство от адвокат и съдебен представител, при условие че размерът на вземането надхвърля 2 000 EUR.

1.3.3 Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?

Трябва да се представи кратко описание на начина на възникване на задължението.

1.3.4 Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?

Вж. раздел 1.1.1 по-горе.

1.4 Отхвърляне на молбата

Неизпълнението на посочените по-горе изисквания относно териториалната компетентност и предоставянето на *prima facie* доказателства или невъзможност да се поправи процесуален недостатък означава, че съдът ще отхвърли молбата. Решението за отхвърляне на молбата може да бъде обжалвано пред окръжния съд (*Audiencia Provincial*).

1.5 Обжалване

Решението за отхвърляне на молбата може да бъде обжалвано пред окръжния съд. Жалбата трябва да бъде подадена в 20-дневен срок до съда, постановил решението.

1.6 Възражение

Длъжникът разполага с 20-дневен срок, считано от датата на искането за плащане, до 15:00 часа на деня, следващ изтичането на този срок, в който той трябва да плати или да подаде възражение. Възражението трябва да бъде подадено писмено. То не може да бъде представено устно в съда. Ако размерът на вземането надхвърля 2 000 EUR, възражението трябва да бъде подписано от адвокат и съдебен представител. За обжалването не се изискват специални основания и длъжникът може да заяви както материални, така и чисто формални или процесуални основания.

1.7 Последици от възражението

Ако размерът на вземането не надхвърля 6 000 EUR, юридическият съветник ще издаде заповед за приключване на процедурата за заповед за плащане и ще обяви, че делото трябва да продължи по съкратената процедура. На заявителя се връчва известие за възражението и той може да го оспори писмено в 10-дневен срок. Страните могат да поискат насрочване на съдебно заседание по отношение на съответните възражения и оспорвания.

Ако размерът на вземането надхвърля 6 000 EUR и заявителят не предяви съответния иск в едномесечен срок от връчването на известие за възражение, производството ще бъде прекратено и на заявителя ще бъде разпоредено да плати разноските.

Ако заявителят предяви иск, известието за него се връчва на ответника, който има на разположение 20 дни да го оспори и делото продължава да се гледа в рамките на обичайно производство.

Ако размерът на вземането надхвърля 6 000 EUR, съдът ще предостави на взыскателя едномесечен срок, в рамките на който да предяви иск в рамките на обичайно производство.

Ако с оглед на изложените във възражението аргументи взыскателят не желае да продължи обичайното производство, той трябва изрично да оттегли иска.

1.8 Последници от липсата на възражение

Ако длъжникът не отговори на искането за плащане или не се яви, юридическият съветник ще издаде заповед за приключване на процедурата за заповед за плащане и ще уведоми взыскателя за разпореждането, за да му предостави възможност да започне действие по принудително изпълнение, което той може да изпълни посредством обикновена молба.

1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?

Взыскателят трябва да подаде молба за принудително изпълнение. Ако сумата надхвърля 2 000 EUR, молбата трябва да бъде подписана от адвокат и съдебен представител.

1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?

Не се допуска обжалване. Единствената възможност е да се подаде възражение срещу действията по принудително изпълнение на базата на конкретни основания.

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Последна актуализация: 02/04/2019

Процедури за „заповед за плащане“ - Франция

СЪДЪРЖАНИЕ

- 1 [Наличие на производство за издаване на заповед за плащане](#)
 - 1.1 [Приложно поле на производството](#)
 - 1.1.1 [Какви видове вземания се допускат \(напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.\)?](#)
 - 1.1.2 [Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?](#)
 - 1.1.3 [Използването на производството факултативно ли е или е задължително?](#)
 - 1.1.4 [Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?](#)
 - 1.2 [Компетентен съд](#)
 - 1.3 [Изисквания за форма](#)
 - 1.3.1 [Задължително ли е използването на стандартен формуляр? \(Ако да, откъде може да се получи този формуляр?\)](#)
 - 1.3.2 [Изисква ли се представителство от адвокат?](#)
 - 1.3.3 [Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?](#)
 - 1.3.4 [Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?](#)
 - 1.4 [Отхвърляне на молбата](#)

- 1.5 Обжалване
 - 1.6 Възражение
 - 1.7 Последици от възражението
 - 1.8 Последици от липсата на възражение
 - 1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?
 - 1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?
-

1 Наличие на производство за издаване на заповед за плащане

В членове 1405—1425 от Гражданския процесуален кодекс е предвидена разпоредба за опростена процедура за заповед за плащане, известна като „*procédure d'injonction de payer*“.

1.1 Приложно поле на производството

1.1.1 Какви видове вземания се допускат (напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.)?

Процедурата може да бъде използвана за събиране на всички договорни вземания или вземания, произтичащи от задължение, наложено съгласно правилата относно признаването на професионалната квалификация или занятие, и с фиксиран размер.

1.1.2 Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?

Процедурата може да бъде използвана за събиране на всички договорни вземания или вземания, произтичащи от задължение, наложено съгласно правилата относно признаването на професионалната квалификация или занятие, което има фиксиран размер.

1.1.3 Използването на производството факултативно ли е или е задължително?

Процедурата е факултативна.

1.1.4 Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?

Такъв вид производство трябва да бъде образувано пред съда с компетентност по местопребиваването на длъжника или на един от въпросните длъжници, което изключва прибягването до процедурата, когато единственият длъжник живее в чужбина.

1.2 Компетентен съд

Молбата трябва да бъде подадена пред районния съд (*tribunal d'instance*), мировия съд (*jurisdiction de proximité*), председателя на търговския съд (*tribunal de commerce*) или считано от 1 януари 2013 г. — председателя на окръжния съд (*tribunal de grande instance*), в зависимост от това кой съд е компетентен да разглежда такива въпроси.

С изключителна компетентност разполага съдът по местопребиваване на длъжника или един от длъжниците, срещу когото е образувано производството. Това е императивна норма (*ordre public*) и съдът трябва да повдигне по собствено усмотрение всеки въпрос, свързан с липсата на компетентност.

1.3 Изисквания за форма

1.3.1 Задължително ли е използването на стандартен формуляр? (Ако да, откъде може да се получи този формуляр?)

Формалните изисквания съдържат определена информация, която трябва да бъде включена в молбата:

- фамилните имена, собствените имена, професиите и постоянните адреси (*domiciles*) на възискателите и длъжниците, или когато става въпрос за юридически лица, тяхната форма, наименование и седалище;
- точно посочване на претендираната сума, с разбивка по различните компоненти на вземането и основанието за него.

Има формуляр, чието използване, макар и незадължително, силно се препоръчва. Това е формулярът CERFA, който може да бъде намерен на уебсайта на Министерството на правосъдието и деловодството (*greffe*) на всички въпросни съдилища.

1.3.2 Изисква ли се представителство от адвокат?

Молбата може да бъде подадена от самия възискател или от всеки негов представител.

1.3.3 Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?

Основанието за вземането не трябва да бъде представено подробно, а само в обобщен вид (вж. отговор 1.3.1 по-горе).

1.3.4 Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?

Молбата трябва да бъде придружена от подкрепящи документи, доказващи действителността на вземането (фактури, договор за лизинг, договор за продажба, кредитно споразумение, изявления и т.н.). Прилагат се правилата на обичайното право, уреждащи гражданското производство.

1.4 Отхвърляне на молбата

Преди да издаде заповед за плащане, съдът ще разгледа валидността на молбата, като може да я отхвърли изцяло или частично, ако счита, че искът не е достатъчно добре обоснован.

1.5 Обжалване

Ако молбата е отхвърлена, вискателят няма право да обжалва, но може да следва процедурите на обичайното право, т. е. да заведе дело за плащане на задължението по обичайния ред.

1.6 Възражение

Длъжникът може да подаде възражение в едномесечен срок (*former opposition*), или лично в деловодството на съда, който е издал заповедта, или чрез препоръчано писмо, адресирано до същото. По отношение на формата на такова възражение не съществуват други изисквания.

1.7 Последици от възражението

Подаването на възражение води до образуването на производство. Деловодителят изпраща призовки на всички страни за явяване в съдебно заседание (дори на тези, които не са внесли възражение). В рамките на своята компетентност съдът ще разгледа не само първоначалната молба, но и всички акцесорни молби и правни основания в защитата по същество.

1.8 Последици от липсата на възражение

1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?

След изтичане на едномесечен срок от подаването на уведомлението, вискателят подава молба до деловодителя на съда, издал заповедта, да се добави заповед за изпълнение. За тази молба няма официални изисквания (вискателят може просто да направи изявления или да изпрати писмо по обикновената поща). Въз основа на заповедта за изпълнение, заповедта за плащане има силата на присъствено съдебно решение по дело.

1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?

Решението не подлежи на въззивно обжалване (*appel*) или касационно обжалване пред Касационния съд (*pourvoi en cassation*). Единствената възможност за възражение е да се подаде касационна жалба пред Касационния съд срещу начина, по който деловодителят е приложил заповедта за изпълнение.

Връзки по темата

[🔗 Уебсайт на Министерството на правосъдието](#)

[🔗 Уебсайт на Legifrance](#)

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Последна актуализация: 26/07/2018

СЪДЪРЖАНИЕ

- 1 Наличие на производство за издаване на заповед за плащане
 - 1.1 Приложно поле на производството
 - 1.1.1 Какви видове вземания се допускат (напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.)?
 - 1.1.2 Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?
 - 1.1.3 Използването на производството факултативно ли е или е задължително?
 - 1.1.4 Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?
 - 1.2 Компетентен съд
 - 1.3 Изисквания за форма
 - 1.3.1 Задължително ли е използването на стандартен формуляр? (Ако да, откъде може да се получи този формуляр?)
 - 1.3.2 Изисква ли се представителство от адвокат?
 - 1.3.3 Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?
 - 1.3.4 Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?
 - 1.4 Отхвърляне на молбата
 - 1.5 Обжалване
 - 1.6 Възражение
 - 1.7 Последици от възражението
 - 1.8 Последици от липсата на възражение
 - 1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?
 - 1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?
-

1 Наличие на производство за издаване на заповед за плащане

Република Хърватия прилага европейската заповед за плащане и процедурата за издаване на такива заповеди се урежда от разпоредбите на Гражданския процесуален закон (*Zakon o parničnom postupku*) (Narodne Novine (NN; Официален вестник на Република Хърватия), бр. 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13 и 89/14; наричан по-нататък „ГПК“) и Правилника относно начина на подаване на молба за издаване на европейска заповед за плащане и начина на подаване на възражение срещу европейска заповед за плащане (*Pravilnik o načinu podnošenja zahtjeva za izdavanje europskog platnog naloga i prigovora protiv europskog platnog naloga*) (ОВ бр. 124/13).

1.1 Приложно поле на производството

Процедурата за издаване на европейска заповед за плащане се прилага за събиране на парични вземания, чийто размер е фиксиран и които са дължими към момента на подаване на молбата за издаване на европейска заповед за плащане. С Регламент (ЕО) № 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. (наричан по-нататък: „Регламент (ЕО) № 1896/2006“) се създава процедура за европейска заповед за плащане и въпросният регламент се прилага при трансгранични граждански и търговски дела, независимо от вида на съда, с дерогациите, предвидени от регламента.

1.1.1 Какви видове вземания се допускат (напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.)?

Искове, свързани с парични иски (парични вземания). Предмет на иска могат да бъдат само вземания, които представляват договорни или извъндоговорни задължения и които са определени по размер.

1.1.2 Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?

Няма горна граница по отношение на стойността на иска.

1.1.3 Използването на производството факултативно ли е или е задължително?

Използването на процедурата е факултативно, тъй като ищецът има правото да избере начина, по който да предяви иска, доколкото това не е в противоречие със задължителните правила и правилата за защита на общественения морал. Съдът

ще издаде заповед за плащане дори когато ищецът не е отправил предложение в предявения от него иск за издаване на такава заповед, ако са налице всички изисквания за издаването ѝ. Следователно, ако са изпълнени изискванията за издаване на заповед за плащане, нейното издаване е задължително за съда.

1.1.4 Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?

Да.

1.2 Компетентен съд

Постановяването на решението относно молбите за издаване и преглед на европейската заповед за плащане, както и за предоставяне на удостоверение, че заповедта подлежи на принудително изпълнение съгласно Регламент (ЕО) № 1896 /2006, попада изключително в компетентността на търговския съд в Загреб (*Trgovački sud u Zagrebu*).

1.3 Изисквания за форма

Молбата за европейска заповед за плащане и възражението срещу заповедта трябва да се подават единствено в машинно четивна форма, ако съдът счита, че тези актове са подходящи за машинна обработка.

Начинът на подаване на молбите за издаване на европейска заповед за плащане и на възражението срещу тази заповед се урежда от Правилника относно начина на подаване на молба за издаване на европейска заповед за плащане и начина на подаване на възражение срещу европейска заповед за плащане (*Pravilnik o načinu podnošenja zahtjeva za izdavanje europskog platnog naloga i prigovora protiv europskog platnog naloga*) (*Narodne Novine* (NN; Официален вестник на Република Хърватия), бр. 124/13; наричан по-нататък „Правилникът“), който влезе в сила на 17 октомври 2013 г.

1.3.1 Задължително ли е използването на стандартен формуляр? (Ако да, откъде може да се получи този формуляр?)

Молбата за издаване на европейска заповед за плащане и на възражението срещу заповедта трябва да бъде подадена до компетентния съд на хартиен носител, лично или по пощата, на формуляр съобразно Регламент № 1896/2006. Следователно използването на стандартен формуляр в процедурата за издаване на европейска заповед за плащане е задължително, като формулярите могат да бъдат изтеглени от интернет сайта на търговския съд в Загреб (<http://sudovi.pravosudje.hr/tszag/>).

1.3.2 Изисква ли се представителство от адвокат?

Всяка страна — физическо или юридическо лице — има правото да избира свободно дали в производството ще се защитава сама, или ще наеме посредник, който обикновено е адвокат, освен ако в разпоредбите на ГПК не е посочено друго. Следователно в процедурата за издаване на европейска заповед за плащане представителството от адвокат не е задължително.

1.3.3 Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?

Страната е задължена да подаде формуляр А (молба за издаване на европейска заповед за плащане) в машинно четивна форма. Точка 6 от въпросния формуляр дава право да се изберат правните основания, които ще разяснят за какво се отнася искът.

1.3.4 Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?

В точка 10 от формуляр А се предвижда страната да приложи към молбата наличните доказателства и да опише за какво се отнасят конкретните доказателства. Доказателствата и тяхното разглеждане се уреждат от разпоредбите на членове 219—271 от ГПК, а съдът е този, който решава кои от представените доказателства трябва да бъдат взети под внимание, за да бъдат открити и оценени съответните факти. Освен това след задълбочена и внимателна оценка на всички доказателства както поотделно, така и като цяло, и като се вземат предвид резултатите от цялото производство, съдът решава по свое усмотрение за кои от фактите ще бъдат приети доказателствата.

Повече информация относно доказателствата и тяхното събиране е предоставена в информационния пакет, озаглавен „Събиране на доказателства — Република Хърватия“ (*Izvođenje dokaza – Republika Hrvatska*).

1.4 Отхвърляне на молбата

По отношение на отхвърлянето на молбите се прилага общото правило на член 109 от ГПК. Този член гласи, че ако молбата не е подробна или не съдържа цялата необходима информация, за да може да се използва, съдът ще разпореди на подаващата страна да поправи подадената информация, т.е. да я измени в съответствие с предоставените

инструкции, и ще върне молбата, за да бъде поправена или изменена. Счита се, че подадената информация е оттеглена, ако тя не бъде върната в съда и не бъде поправена в съответствие с указанията, получени от съда, в рамките на предвидения срок, а ако бъде върната, без да е поправена или изменена, ще бъде отхвърлена.

1.5 Обжалване

Единственото средство за правна защита, с което разполага ответникът, когато е подадена молба за подаване на европейска заповед за плащане, е възражението. Искането за преглед на европейската заповед за плащане в съответствие с член 20, параграфи 1 или 2 от Регламент (ЕО) № 1896/2006 се решава чрез издаване на заповед, която не подлежи на обжалване. Подаването на жалби срещу изпълнителния лист по причини, свързани с исканията, посочени в европейската заповед за плащане, е допустимо само ако тези причини са възникнали след връчването на заповедта и ако вече не е възможно да бъдат посочени във възражението съгласно член 16 от Регламент № 1896/2006.

1.6 Възражение

Ответникът може да подаде възражение срещу европейската заповед за плащане до съда по произход, като използва формуляр Е, който му се предоставя заедно с европейската заповед за плащане. Възражението трябва да бъде изпратено в 30-дневен срок от връчването на заповедта на ответника, като във възражението той трябва да посочи, че оспорва вземането, без да указва причината за това.

1.7 Последници от възражението

Ако ответникът подава възражение срещу европейска заповед за плащане по смисъла на член 16 от Регламент № 1896 /2006, последващата процедура ще се проведе в съответствие с разпоредбите на ГПК относно процедурата в случай на възражение срещу заповед за плащане (член 445а и членове 451—456 от ГПК), като се вземат предвид разпоредбите на член 17 от Регламент (ЕО) № 1896/2006.

1.8 Последници от липсата на възражение

Ако в 30-дневен срок от връчването на заповедта за плащане на ответника, като се вземе предвид подходящият срок за получаване на възражението, не е подадено възражение до съда, съдът трябва да обяви европейската заповед за плащане за подлежаща на изпълнение, като използва формуляр Ж.

Подлежаща на изпълнение европейска заповед за плащане (член 18 и член 19 от Регламент № 1896/2006), издадена от съд в Република Хърватия, представлява заповед за изпълнение, въз основа на която в Република Хърватия може да се иска принудително изпълнение по същия начин, както въз основа на решение с изпълнителна сила, постановено от хърватски съд.

1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?

По правило ищецът може да поиска изрично от съда да издаде удостоверение, че заповедта подлежи на принудително изпълнение, и съдът обявява европейската заповед за плащане за подлежаща на изпълнение, като използва формуляр Ж.

1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?

Ответникът може да поиска преглед на европейската заповед за плащане въз основа на разпоредбите на член 507n от ГПК, като се вземат предвид основанията по член 20 от Регламент (ЕО) № 1896/2006, и съдът, който се произнася по искането, може да отложи изпълнението, като прилага подходящите разпоредби на Закона за принудителното изпълнение относно забавянето на изпълнението по искане на длъжника.

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Последна актуализация: 23/08/2018

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница [it](#) е била наскоро променена. Езикова версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

СЪДЪРЖАНИЕ

- 1 **Наличие на производство за издаване на заповед за плащане**
 - 1.1 **Приложно поле на производството**
 - 1.1.1 Какви видове вземания се допускат (напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.)?
 - 1.1.2 Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?
 - 1.1.3 Използването на производството факултативно ли е или е задължително?
 - 1.1.4 Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?
 - 1.2 **Компетентен съд**
 - 1.3 **Изисквания за форма**
 - 1.3.1 Задължително ли е използването на стандартен формуляр? (Ако да, откъде може да се получи този формуляр?)
 - 1.3.2 Изисква ли се представителство от адвокат?
 - 1.3.3 Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?
 - 1.3.4 Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?
 - 1.4 **Отхвърляне на молбата**
 - 1.5 **Обжалване**
 - 1.6 **Възражение**
 - 1.7 **Последици от възражението**
 - 1.8 **Последици от липсата на възражение**
 - 1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?
 - 1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?

1 Наличие на производство за издаване на заповед за плащане

Наред с други съкратени производства в италианския Граждански процесуален кодекс е предвидено производство за издаване на заповед за плащане (*procedimento di ingiunzione*) (член 633 и сл.). Това е едностранно охранително производство, тъй като съдът се произнася по искането на кредитора, без да изслушва длъжника или да му дава възможност да предостави отговор или коментари.

Длъжникът може да бъде изслушан впоследствие, ако оспори заповедта за плащане.

Издаване на заповед за плащане може да се иска само във връзка с определени искове (иск за плащане на парична сума, за предаване на определено количество заместими вещи и т.н.) и ако са изпълнени определени условия, предвидени в Гражданския кодекс (напр. кредиторът трябва да предостави писмени доказателства в подкрепа на своя иск).

Ако съдът, пред който е предявен искът, прецени, че искът е обоснован, той нарежда на длъжника да удовлетвори претенциите на кредитора в определен срок, обикновено 40 дни, като същевременно го уведомява, че може да оспори заповедта за плащане в същия срок, както и че ако не бъде подадено възражение, заповедта ще стане окончателна и ще подлежи на принудително изпълнение.

1.1 Приложно поле на производството

Производството се прилага за искове, предявени от кредитори, които имат вземания в пари или в определено количество заместими вещи, или които имат право да получат определена движима вещ.

1.1.1 Какви видове вземания се допускат (напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.)?

Когато предметът на производството е парично вземане, дължимата сума трябва да бъде точно определена. Това изискване на практика изключва възможността да се иска заповед за плащане по отношение на извъндоговорни претенции, като например иск за обезщетяване на вреди, причинени в резултат на противоправни действия.

1.1.2 Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?

Не съществува горна граница. Издаване на заповед за плащане може да се иска във връзка с вземания на всякаква стойност.

1.1.3 Използването на производството факултативно ли е или е задължително?

Използването на производството за издаване на заповед за плащане е факултативно. Кредиторът може във всички случаи да предяви иск по общия ред.

1.1.4 Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?

Да.

1.2 Компетентен съд

Искане за издаване на заповед за плащане се отправя към мировия съдия (*giudice di pace*) или към общия съд (*tribunale*), който би бил компетентен, ако искът е подаден по общия ред. Мировият съдия е компетентен да разглежда само искове с малка стойност съгласно критериите, предвидени в член 7 от Гражданския процесуален кодекс (вж. цитираното по-долу приложение). Когато заявлението е подадено пред общия съд, то се разглежда от един съдия.

Исковете, отнасящи се до възнаграждения за юридически услуги, предоставени в рамките на съдебни производства или извънсъдебно, или за възстановяване на разноски, дължими на адвокати, съдебни изпълнители или други лица, които са предоставили услуги в рамките на съдебно производство, се разглеждат от съда, решил делото, с което е свързан искът на кредитора.

Адвокатите могат да искат заповед за плащане срещу свои клиенти от компетентния съд по мястото, където са регистрирани в адвокатската колегия (*consiglio dell'ordine*). Аналогично нотариусите могат да предявяват иск пред компетентния съд по мястото, където са регистрирани в нотариалната колегия (*consiglio notarile*) (вж. също информационната страница „Компетентност“).

1.3 Изисквания за форма

Заявлението за издаване на заповед за плащане трябва да съдържа информацията, предвидена в член 638 от Гражданския процесуален кодекс (вж. цитираното по-долу приложение), и се подава в деловодството на съда заедно с приложените към него документи.

1.3.1 Задължително ли е използването на стандартен формуляр? (Ако да, откъде може да се получи този формуляр?)

Не, няма специален формуляр.

1.3.2 Изисква ли се представителство от адвокат?

По правило се изисква. В някои случаи обаче заявителят може да представлява сам своите интереси пред съда. Такъв е случаят, когато искът се разглежда от мировия съдия и е на стойност до 1 100 EUR. Друг такъв случай е когато заявителят има правоспособност да се явява като адвокат пред съда, който разглежда делото.

1.3.3 Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?

В заявлението трябва да се посочат предмета на иска и обстоятелствата, на които се основава той. Не е необходимо това посочване да бъде подробно, достатъчно е да се даде обобщено описание на съответните факти и документи.

1.3.4 Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?

Да. Писмените доказателства за основателността на иска включват по-специално разписки за извършени престации и едностранни писмени обещания. Когато вземането се отнася до доставка на стоки или услуги и доставката е извършена от едно предприятие в полза на друго предприятие или на физическо лице, което не извършва професионална или стопанска дейност, писмените доказателства за вземането могат да включват и заверени извлечения от счетоводната

документация на предприятието кредитор, при условие че тази счетоводна документация е редовно водена и при спазване на изискванията на закона. Могат да бъдат писмени доказателства за вземането и търговските фактури, ако са придружени с подпечатано копие от регистъра на издадените от заявителя фактури.

Специални правила за доказване се прилагат по отношение на заповедите за плащане във връзка с възнаграждения и възстановяване на разноски на адвокати, нотариуси и лица, упражняващи други свободни професии, както и на вземанията на държавни и други публични органи.

1.4 Отхвърляне на молбата

Ако съдът прецени, че искът не е достатъчно обоснован, той уведомява заявителя за това чрез съдебния деловодител, като изисква от него да предостави допълнителни доказателства. Ако заявителят не отговори на това искане или не оттегли заявлението си и във всички случаи ако заявлението е недопустимо, съдът го отхвърля с мотивирано определение.

Въпреки това заявлението може да бъде внесено повторно, включително чрез подаване на искова молба по общия ред.

1.5 Обжалване

Определението, с което се отхвърля заявлението, не подлежи на обжалване чрез въззивна или касационна жалба.

1.6 Възражение

Ако съдът допусне заявлението, той издава заповед за плащане, която трябва да се връчи на длъжника в срок от 60 дни от издаването, ако връчването е на територията на Италия, или в срок от 90 дни, ако връчването е извън Италия.

Длъжникът може да оспори заповедта за плащане в срок от 40 дни от получаването ѝ.

Когато са налице достатъчни основания, срокът за оспорване на заповедта за плащане може да бъде намален до 10 дни или удължен до 60 дни. Ако длъжникът живее в друга държава – членка на ЕС, срокът е 50 дни и може да бъде намален до 20 дни. Ако длъжникът живее в държава извън ЕС, срокът е 60 дни и във всички случаи не може да бъде по-малък от 30 дни, нито по-дълъг от 120 дни.

Длъжникът може да оспори вземането дори и след изтичането на срока за възражение, ако може да докаже, че не е бил уведомен своевременно за издадената заповед за плащане поради нередовно връчване на заповедта или поради непредвидено събитие или непреодолима сила. Не се допуска оспорване на заповедта за плащане след изтичане на 10 дни от първата мярка за принудително изпълнение.

Възражение срещу заповедта за плащане се подава пред съда, който е издал заповедта, посредством документ за образуване на съдебно производство, който се връчва на длъжника на адреса, посочен в заявлението за издаване на заповед за плащане. Подаденото възражение трябва да съдържа обичайната информация, която се попълва в документите за образуване на съдебно производство. По-конкретно възражаващата страна трябва да посочи основанията за възражението срещу заповедта за плащане.

1.7 Последници от възражението

Въз основа на подаденото възражение се образува съдебно производство по общия ред, в рамките на което съдът разглежда основателността на претенциите на кредитора.

1.8 Последници от липсата на възражение

Ако в предвидения срок не е подадено възражение или ако възражението е подадено в срок, но длъжникът не се конституира като страна в производството пред съда, съдът, който е издал заповедта за плащане, я обявява за подлежаща на принудително изпълнение по искане на заявителя.

1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?

Има четири възможни сценария.

Първият сценарий се отнася до случаите, когато срокът за подаване на възражение срещу заповедта за плащане все още не е изтекъл. Заявителят може да поиска от съда да обяви заповедта за плащане за подлежаща на предварително изпълнение с незабавно действие. Това искане може да бъде удовлетворено, само ако са налице специалните условия, предвидени в Гражданския процесуален кодекс: например ако вземането се основава на менителница или чек или ако

забавянето на изпълнението на заповедта би причинило значителни вреди на кредитора. Като условие за допускане на предварително изпълнение на този ранен етап на производството съдът може да поиска от кредитора да внесе обезпечение в полза на длъжника.

Вторият сценарий се реализира, когато длъжник, на когото е връчена заповед за плащане, не подаде възражение в определения срок. В такъв случай кредиторът може да подаде искане за изпълнение на заповедта.

Третият сценарий е налице, когато длъжникът е подал възражение и производството е все още висящо. В такъв случай кредиторът може да подаде искане за предварително изпълнение на заповедта. Това искане може да бъде удовлетворено, само ако са налице специалните условия, предвидени в Гражданския процесуален кодекс (напр. когато възражението не е подкрепено с писмени доказателства). Освен това съдът може да разпорежи частично предварително изпълнение на заповедта, т.е. до размера на сумата, която не е оспорена от длъжника. Освен това съдът може да допусне предварително изпълнение на заповедта за плащане, ако кредиторът предостави обезпечение, покриващо сумата, евентуално подлежаща на възстановяване, плюс разноските и обезщетение за вреди.

Четвъртият сценарий е налице, когато възражението е отхвърлено: като последица от отхвърлянето заповедта за плащане става изпълнима, ако до този момент не е било допуснато нейното принудително изпълнение.

Заповедите за плащане, които са обявени за подлежащи на принудително изпълнение по една от горните процедури, дават основание на кредитора наред с другото да впише съдебна ипотека върху имуществото на длъжника.

1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?

Заповед за плащане, която е обявена за подлежаща на принудително изпълнение в резултат на неподаване на възражение от страна на длъжника, може да бъде отменена в изключителни случаи, предвидени в закона (напр. ако бъде установено, че решението на съда е постановено въз основа на доказателства, за които впоследствие е установено, че са неистински). Когато заповедта за плащане засяга права на трето лице, това трето лице може да подаде молба за отмяна на влязло в сила решение по молба на трето лице.

Решението, с което приключва производството по разглеждане на възражението, може да бъде обжалвано по общия ред.

Приложения по темата:

Заповед за плащане: Граждански процесуален кодекс, членове 633 – 656

Заповед за плащане: Граждански процесуален кодекс: компетентност

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Последна актуализация: 02/05/2017

Процедури за „заповед за плащане“ - Кипър

СЪДЪРЖАНИЕ

- 1 [Наличие на производство за издаване на заповед за плащане](#)
 - 1.1 [Приложно поле на производството](#)
 - 1.1.1 [Какви видове вземания се допускат \(напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.\)?](#)
 - 1.1.2 [Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?](#)
 - 1.1.3 [Използването на производството факултативно ли е или е задължително?](#)
 - 1.1.4 [Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?](#)
 - 1.2 [Компетентен съд](#)
 - 1.3 [Изисквания за форма](#)

- 1.3.1 Задължително ли е използването на стандартен формуляр? (Ако да, откъде може да се получи този формуляр?)
 - 1.3.2 Изисква ли се представителство от адвокат?
 - 1.3.3 Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?
 - 1.3.4 Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?
 - 1.4 Отхвърляне на молбата
 - 1.5 Обжалване
 - 1.6 Възражение
 - 1.7 Последици от възражението
 - 1.8 Последици от липсата на възражение
 - 1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?
 - 1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?
-

1 Наличие на производство за издаване на заповед за плащане

Няма специално национално производство за издаване на „заповед за плащане“, различно от предвиденото в Регламент (ЕО) № 1896/2006, за прилагането на който е приета съответна процедурна наредба.

1.1 Приложно поле на производството

1.1.1 Какви видове вземания се допускат (напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.)?

Не се прилага.

1.1.2 Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?

Не се прилага.

1.1.3 Използването на производството факултативно ли е или е задължително?

Не се прилага.

1.1.4 Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?

Не се прилага.

1.2 Компетентен съд

Не се прилага.

1.3 Изисквания за форма

1.3.1 Задължително ли е използването на стандартен формуляр? (Ако да, откъде може да се получи този формуляр?)

Не се прилага.

1.3.2 Изисква ли се представителство от адвокат?

Не се прилага.

1.3.3 Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?

Не се прилага.

1.3.4 Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?

Не се прилага.

1.4 Отхвърляне на молбата

Не се прилага.

1.5 Обжалване

Не се прилага.

1.6 Възражение

Не се прилага.

1.7 Последици от възражението

Не се прилага.

1.8 Последици от липсата на възражение

1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?

Не се прилага.

1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?

Не се прилага.

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Последна актуализация: 13/05/2019

Процедури за „заповед за плащане“ - Латвия

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница [lv](#) е била наскоро променена. Езиковата версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

СЪДЪРЖАНИЕ

- 1 [Наличие на производство за издаване на заповед за плащане](#)
 - 1.1 [Приложно поле на производството](#)
 - 1.1.1 [Какви видове вземания се допускат \(напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.\)?](#)
 - 1.1.2 [Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?](#)
 - 1.1.3 [Използването на производството факултативно ли е или е задължително?](#)
 - 1.1.4 [Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?](#)
 - 1.2 [Компетентен съд](#)
 - 1.3 [Изисквания за форма](#)
 - 1.3.1 [Задължително ли е използването на стандартен формуляр? \(Ако да, откъде може да се получи този формуляр?\)](#)
 - 1.3.2 [Изисква ли се представителство от адвокат?](#)
 - 1.3.3 [Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?](#)
 - 1.3.4 [Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?](#)
 - 1.4 [Отхвърляне на молбата](#)
 - 1.5 [Обжалване](#)
 - 1.6 [Възражение](#)
 - 1.7 [Последици от възражението](#)
 - 1.8 [Последици от липсата на възражение](#)

- 1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?
 - 1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?
-

1 Наличие на производство за издаване на заповед за плащане

В Латвия има две възможности: неоспорвано изпълнение на задължения (*saistību bezstrīdus piespiedu izpildīšana*, глава 50, членове 400—406 от Гражданския процесуален закон) и изпълнение на задължения по съдебно известие (*saistību piespiedu izpildīšana brīdinājuma kārtībā*, глава 50.¹, членове 406.¹—406.¹⁰ от Гражданския процесуален закон).

1.1 Приложно поле на производството

1.1.1 Какви видове вземания се допускат (напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.)?

Неоспорваното изпълнение на задължения е допустимо:

1. в изпълнение на споразумения по задължения, които са обезпечени със законна ипотека или особен залог;
2. в изпълнение на нотариално заверени срочни споразумения или срочни споразумения с еквивалентно правно действие за парично плащане или за връщането на движимо имущество;
3. в изпълнение на срочни споразумения за отдаване под аренда или под наем на имущество, които са нотариално заверени или вписани в отдела за кадастър и имотен регистър и които предвиждат, че при изтичането на срока арендаторът или наемателят е длъжен да освободи или върне имуществото под аренда или под наем (с изключение на жилище) и да плаща аренда или наем;
4. при протест на менителница.

Горните задължения не подлежат на неоспорвано изпълнение, ако:

1. подобно изпълнение е насочено срещу имущество, което е държавна собственост;
2. задължението е погасено по давност, чието изтичане недвусмислено е видно от самия документ.

Изпълнение на задължения по съдебно известие е допустимо по отношение на задължения за плащане, които са потвърдени с документ и срокът за изпълнението им не е изтекъл, и по отношение на задължения за плащане на обезщетение, предвидено в договор за доставка на стоки, закупуване на стоки или предоставяне на услуги, ако съответните задължения са потвърдени с документ и не е посочен срок за изпълнение.

Изпълнение на задължения по съдебно известие не е допустимо:

1. за плащане за неизпълнено задължение;
2. ако декларираното местожителство или фактическото местожителство на длъжника не са известни;
3. ако декларираното местожителство, фактическото местожителство или седалището на длъжника не се намира в Латвия;
4. ако поисканата неустойка надвишава размера на главницата на дълга;
5. ако поисканата мораторна лихва надвишава размера на главницата на дълга;
6. за задължения за плащане, ако размерът на дълга надвишава 15 000 EUR.

1.1.2 Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?

Не.

1.1.3 Използването на производството факултативно ли е или е задължително?

Използването на производството е факултативно.

1.1.4 Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?

Изпълнение на задължения по съдебно известие не е допустимо, ако декларираното местожителство, фактическото местожителство или седалището на длъжника не се намира в Латвия.

Неоспорвано изпълнение на задължения се допуска, ако бъде подадена молба, основана на документи за учредяване на тежест върху недвижимо имущество, или на задължение за освобождаване или връщане на недвижимо имущество, което е отдадено под аренда или под наем, ако недвижимото имущество се намира в Латвия. Молба за неоспорвано

изпълнение, основана на обезпечено с корабна ипотека задължение, може да се подава в Латвия, ако ипотеката е вписана в Латвия.

1.2 Компетентен съд

Молба за неоспорвано изпълнение на задължения се подава в отдела за кадастър и имотен регистър на районния (градския) съд (*rajona (pilsētas) tiesa*):

1. по декларираното местожителство на длъжника или, ако няма такова, по фактическото местожителство на длъжника, ако молбата се отнася до задължения за парично плащане или за връщането на движимо имущество или до задължения, наложени от договори, които са обезпечени с особен залог;
2. по местонахождението на недвижимото имущество, ако молбата е подадена в съответствие с документи за учредяване на тежест върху недвижимо имущество или съгласно задължение за освобождаване или връщане на недвижимо имущество, отдадено под аренда или под наем. Ако дадено задължение е обезпечено с няколко недвижими имущества и молбите биха попаднали в сферата на компетентност на отделите за кадастър и имотен регистър на различни районни (градски) съдилища, молбата трябва да бъде разгледана от отдела за кадастър и имотен регистър на районния (градския) съд по местонахождението на един от недвижимите имоти по избор на заявителя;
3. по мястото на регистрация на корабната ипотека, с която е обезпечено задължението, ако молбата се отнася до обезпечено с корабна ипотека задължение.

Молба за изпълнение на задължения по съдебно известие се подава в отдела за кадастър и имотен регистър на районния (градския) съд по местожителството на длъжника или, ако няма такова, по фактическото местожителство или седалището на длъжника.

1.3 Изисквания за форма

1.3.1 Задължително ли е използването на стандартен формуляр? (Ако да, откъде може да се получи този формуляр?)

Молбата за изпълнение на задължения по съдебно известие трябва да бъде изготвена в съответствие с приложение 1 към Постановление № 792 на Министерски съвет от 21 юли 2009 г. относно образците, използвани при изпълнение на задължения по съдебно известие.

В портала на латвийските съдилища: <http://www.tiesas.lv/>, в рубрика *E-Pakalpojumi* („електронни услуги“), *E-veidlapas* („електронни формуляри“) е публикуван образец на молба за неоспорвано изпълнение на задължения (*pieteikums par strīdu bezstrīdus piespiedu izpildīšanu*). Образецът може да бъде свален, попълнен и представен в отпечатан вид.

1.3.2 Изисква ли се представителство от адвокат?

Не, това не е задължително. Общите правила за представителство са определени в глава 12 от Гражданския процесуален закон.

1.3.3 Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?

Не е необходимо да се описват подробно основанията за молбата.

В молбата за неоспорвано изпълнение на задължения трябва да бъде посочено задължението и документът, чието изпълнение иска кредиторът, като се отбележи главницата на дълга, който трябва да бъде събран, и всички санкции и лихви, а — в случай на запис на заповед — разходите, свързани с протестирането на записа и предвиденото от закона обезщетение. Към молбата трябва да бъдат приложени следните документи: документът, който следва да бъде изпълнен, заедно със заверено негово копие или — в случай на запис на заповед — документът за неговия протест; документ, показващ плащането на държавната такса (*valsts nodeva*), и доказателство, че е отправено предупреждение, освен ако по закон такова предупреждение не се изисква.

Молба за изпълнение на задължения по съдебно известие се подава като се попълни на стандартен образец, в който се посочват данни за заявителя и длъжника; задължението за плащане; документи, доказващи задължението и срока за изпълнение на задължението, исканата сума и начина на изчислението ѝ; декларация от заявителя, удостоверяваща, че вземането не е обусловено от насрещно задължение или че всяко насрещно задължение е било изпълнено; молба до съда с искане съдът да изпрати известие до длъжника и да постанови изпълнението на задължението за плащане и събирането на съдебните разноски, както и декларация, удостоверяваща, че съдът е получил вярна информация относно фактите и че заявителят е наясно, че подаването на молба с невярна информация е престъпление според Наказателния закон.

1.3.4 Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?

Към молбата за неоспорвано изпълнение на задължения трябва да бъдат приложени следните документи: документът, който следва да бъде изпълнен, заедно със заверено негово копие или — в случай на запис на заповед — документът за неговия протест; документ, показващ плащането на държавната такса, и доказателство, че е отправено предупреждение, освен ако по закон такова предупреждение не се изисква (доказателството, че е отправено предупреждение, може да представлява декларация, издадена от сертифициран съдебен изпълнител или негов или неин асистент, в която се декларира, че получателят е отказал да приеме предупреждението).

За изпълнение на задължения по съдебно известие не е необходимо да се представят писмени доказателства за иска, но в молбата трябва да бъдат посочени документите, доказващи задължението, и срокът за изпълнение на задължението. Ако длъжникът оспори допустимостта и основателността на задължението за плащане в срок до 14 дни от получаването на изпратеното от съда известие, съдебното производство за изпълнение на задължения по съдебно известие се прекратява. Решението за прекратяване на производството при възражение от страна на длъжника не пречи на кредитора да заведе обикновено съдебно дело по иска.

1.4 Отхвърляне на молбата

В случай на молба за неоспорвано изпълнение на задължения съдията взема еднолично решение въз основа на молбата и на приложените към нея документи в срок до седем дни от датата на подаване на молбата, без да отправя предизвестие до заявителя и длъжника. Съдията отхвърля молбата, ако тя е неоснователна, ако посочената в молбата санкция е непропорционална на главницата на дълга или ако документът, който следва да бъде изпълнен, съдържа неравноправни условия на договора, които нарушават правата на потребителя.

В случай на изпълнение на задължения по съдебно известие, ако съдът приеме молбата, но в срок до 14 дни от получаване на изпратеното от съда известие длъжникът подаде възражение, оспорващо допустимостта и основателността на задължението за плащане, или покаже, че дългът е бил платен, съдията прекратява производството.

1.5 Обжалване

Решението на съдията по молба за неоспорвано изпълнение на задължения или изпълнение на задължения по съдебно известие е необжалваемо.

1.6 Възражение

В случай на молба за неоспорвано изпълнение на задължения съдията взема еднолично решение, като мнението на длъжника не се взема предвид.

В случай на молба за изпълнение на задължения по съдебно известие, съдията отправя известие до длъжника, като предлага длъжникът да плати посочената в молбата сума или да представи пред съда възражение в срок до 14 дни от получаване на известието.

1.7 Последници от възражението

В случай на молба за изпълнение на задължения по съдебно известие, съдебното производство за изпълнение на задължения по съдебно известие се прекратява, ако в срок до 14 дни от връчването на известието длъжникът подаде възражение, оспорващо допустимостта и основателността на задължението за плащане. Ако длъжникът приеме част от молбата, заявителят бива уведомен за отговора на длъжника и се определя срок, в рамките на който заявителят следва да информира съда дали е предадена частта от задължението, чието изпълнение е било прието. Ако заявителят не се съгласи с изпълнението на част от задължението или не отговори в рамките на определения в уведомлението срок, съдебното производство се прекратява.

1.8 Последници от липсата на възражение

В случай на молба за изпълнение на задължения по съдебно известие, ако длъжникът не подаде възражение в определения в известието срок, в срок до седем дни, считано от датата на изтичане на разрешенния срок за подаване на възражение, съдията взема решение за постановяване на изпълнението на задължението за плащане, посочено в заявлението, и за събирането на съдебните разноски.

1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?

Изпълнение на задължения по съдебно известие: решението на съдията по изпълнението на задължението за плащане, за което се отнася молбата, влиза в сила незабавно. То представлява документ, подлежащ на изпълнение, който може да бъде изпълнен в съответствие с правилата за изпълнение на съдебни решения.

Неоспорвано изпълнение на задължения: след като провери допустимостта и основателността на молбата и установи, че тя трябва да бъде приета, съдията взема решение, с което се определя кое задължение трябва да бъде изпълнено и в какъв обхват. Решението на съдията влиза в сила незабавно. То представлява документ, подлежащ на изпълнение, който може да бъде изпълнен в съответствие с правилата за изпълнение на съдебни решения. Решението на съдията се депозира за изпълнение заедно със заверено копие на подлежащия на изпълнение документ.

1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?

Решението на съдията по молба за неоспорвано изпълнение на задължения или за изпълнение на задължения по съдебно известие е необжалваемо. Ако обаче длъжникът счита, че по същество искът на заявителя е неоснователен, той или тя може да заведе дело срещу кредитора за оспорване на иска (в случай на неоспорвано изпълнение на задължения — в срок до шест месеца, считано от датата на изпращане на завереното копие на решението на съдията — и в случай на изпълнение на задължения по съдебно известие — в срок до три месеца, считано от датата на изпращане на завереното копие на решението). Ако длъжникът предяви такъв иск, той или тя може да поиска спиране на изпълнението на задълженията. Ако кредиторът вече е бил удовлетворен чрез процеса на изпълнение, длъжникът може да поиска обезпечение на своя иск. Искът се предявява в съответствие с предвидените в Гражданския процесуален закон процедури пред съда, който е разгледал предходната молба за неоспорвано изпълнение на задължения или изпълнение на задължения по съдебно известие. Ако обаче искът попада в компетентността на окръжен съд, той трябва да бъде заведен пред окръжен съд, компетентен за отдела за кадастър и имотен регистър на районния (градския) съд, който е разглеждал предходната молба.

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Последна актуализация: 07/02/2019

Процедури за „заповед за плащане“ - Литва

СЪДЪРЖАНИЕ

- 1 **Наличие на производство за издаване на заповед за плащане**
 - 1.1 **Приложно поле на производството**
 - 1.1.1 Какви видове вземания се допускат (напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.)?
 - 1.1.2 Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?
 - 1.1.3 Използването на производството факултативно ли е или е задължително?
 - 1.1.4 Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?
 - 1.2 **Компетентен съд**
 - 1.3 **Изисквания за форма**
 - 1.3.1 Задължително ли е използването на стандартен формуляр? (Ако да, откъде може да се получи този формуляр?)
 - 1.3.2 Изисква ли се представителство от адвокат?
 - 1.3.3 Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?
 - 1.3.4 Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?
 - 1.4 **Отхвърляне на молбата**
 - 1.5 **Обжалване**

- 1.6 Възражение
 - 1.7 Последици от възражението
 - 1.8 Последици от липсата на възражение
 - 1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?
 - 1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?
-

1 Наличие на производство за издаване на заповед за плащане

Молбите за издаване на европейска заповед за плащане се разглеждат в съответствие с правилата, определени в глава XXIII от Гражданския процесуален кодекс на Република Литва (*Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas*), при спазване на предвидените там изключения.

1.1 Приложно поле на производството

1.1.1 Какви видове вземания се допускат (напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.)?

Процедурата, определена в глава XXIII от Гражданския процесуален кодекс на Република Литва, се прилага в случаите, свързани с молба от вискателя, отнасяща се до парични вземания (произтичащи от договор, закононарушение, трудови правоотношения, присъждане на издръжка и т.н.).

1.1.2 Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?

Не.

1.1.3 Използването на производството факултативно ли е или е задължително?

Според избора на вискателя случаи, разглеждани в съответствие с глава XXIII от Гражданския процесуален кодекс, могат също така да бъдат разглеждани в спорни или документални производства.

1.1.4 Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?

В съответствие с глава XXIII от Гражданския процесуален кодекс молбите не се разглеждат, ако длъжникът живее в чужбина или седалището му е регистрирано в чужбина.

Ако делото е образувано въз основа на иск на вискател и след издаването на съдебна заповед е очевидно, че местопребиваването или местоработата на длъжника са неизвестни, съдът ще оттегли съдебната заповед и молбата на вискателя ще остане без разглеждане. Такова съдебно решение не може да бъде оспорено с подаване на отделна жалба. При тези обстоятелства съдът може да оттегли съдебната заповед и да остави молбата на вискателя без разглеждане само ако съдът предварително е определил срок, в рамките на който вискателят да посочи местопребиваването или местоработата на длъжника или да предприеме действия, предоставящи на съда възможност да връчи съдебните документи чрез други средства.

1.2 Компетентен съд

Дела, които се основават на молби за издаване на съдебна заповед, се разглеждат от окръжните съдилища по местопребиваване.

1.3 Изисквания за форма

Освен общите изисквания, определени във връзка със съдържанието и формата на процесуалните документи, в молбата за издаване на съдебна заповед трябва да се посочват:

1. името, фамилното име, личният идентификационен код и адресът на вискателят или, когато вискателят е юридическо лице — пълното наименование, седалището, идентификационният код и номерът на текущата банкова сметка на вискателя, данни относно съответната кредитна институция, а ако молбата се попълва от представител — името и адресът на представителя на вискателя;
2. името, фамилното име, личният идентификационен номер (ако е известен), адресът и местоработата (ако са известни) на длъжника, а в случаите, когато длъжникът е юридическо лице — пълното наименование, седалището, идентификационният код и номерът на текуща банкова сметка (ако са известни) и данни за съответната кредитна институция (ако са известни);
3. размерът на вземането;

4. когато даден иск се отнася до начисляване на лихва или санкция за забавено плащане — размерът, сумата и периодът за изчисляване на лихвата или санкцията за забавено плащане;
5. вземането, неговите фактически основания и подкрепящи доказателства;
6. обосновано искане за молба за временни мерки по отношение на длъжника, когато има основания за такива действия и е налична информация за активите на длъжника;
7. потвърждение за липсата на основания съгласно посоченото в член 431, параграф 2 от Гражданския процесуален кодекс на Република Литва (когато се издава съдебна заповед, възложеното на взыскателя задължение (или част от задължението), за което се иска плащане, не е било изпълнено и длъжникът изисква то да бъде изпълнено; част от задължението не може да бъде изпълнено и взыскателят изисква тази част от него да бъде изпълнена; длъжникът живее или има седалище в чужбина; местоживеенето и местоработата на длъжника не са известни);
8. списък на документите, приложени към молбата.

Молбата за присъждане на издръжка трябва да съдържа също датата и мястото на раждане на длъжника, датата на раждане и местопребиваването на лицето, имащо право на издръжка (ако молбата е попълнена от лице, различно от лицето, имащо право на издръжка), претендираната сума за месечна издръжка и периода, за който се иска издръжката.

1.3.1 Задължително ли е използването на стандартен формуляр? (Ако да, откъде може да се получи този формуляр?)

Препоръчва се използването на стандартния формуляр, одобрен от Министерството на правосъдието.

На портала за електронни услуги на литовските съдилища е предоставен образец на молба за съдебна заповед <https://e.teismas.lt/lt/public/documentstemplates/>

1.3.2 Изисква ли се представителство от адвокат?

Не.

1.3.3 Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?

Това не се урежда.

1.3.4 Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?

Молбата за съдебна заповед не трябва да бъде придружена от каквито и да е доказателства.

1.4 Отхвърляне на молбата

Съдът ще отхвърли молбата за съдебна заповед в следните случаи:

- при обстоятелствата, посочени в член 137, параграф 2 от Гражданския процесуален кодекс на Република Литва (спорът не следва да бъде предмет на гражданско производство пред съда; вземането не попада в рамките на компетентността на конкретен съд; лицето, което е подало молбата до съда, не е спазило предхождащата извънсъдебна процедура за вземане на решения, установена по закон за тази конкретна категория дела; влязло в сила съдебно или арбитражно решение е постановено по спор между същите страни, със същия предмет и въз основа на същите основания или има влязло в сила съдебно решение, с което се признава отказът на ищеца от вземането, или се одобрява споразумението за помирение между страните; има висящо дело пред съда, свързано със спор между същите страни, със същия предмет и въз основа на същите основания; страните са сключили споразумение да отнесат спора пред арбитражен съд; молбата е подадена от името на лице, което не е правоспособно; от името на заинтересована страна молбата се подава от лице, което не е упълномощено да води делото);

- молбата не отговаря на изискванията за допустимост, определени в член 431, параграф 1 и 2 от Гражданския процесуален кодекс на Република Литва, или очевидно е неоснователна.

1.5 Обжалване

Решението, с което се отказва допускането на молбата, не може да бъде оспорено с подаването на отделна жалба.

1.6 Възражение

Длъжникът може да подаде възражение срещу молбата на вискателя или срещу част от нея до съда, който е издал съдебната заповед. Ако длъжникът е изпълнил част от вземането на вискателя или признава част от вземането, но въпреки това не го е изпълнил, той може да се противопостави на валидността на останалата част от вземането на вискателя.

Възражението на длъжника срещу молбата на вискателя трябва да бъде подадено в писмен вид в срок от двадесет дни от връчването на съдебната заповед на длъжника. Възражението трябва да отговаря на общите изисквания, определени във връзка със съдържанието и формата на процесуалните документи, с изключение на изискването за посочване на основанията за възражението. Ако поради убедителни причини длъжникът е подал възражение след изтичане на определения срок, съдът може да възстанови срока по искане на длъжника. Решението, с което се отказва такова искане на длъжника, може да бъде оспорено с подаването на отделна жалба.

1.7 Последици от възражението

Когато в съда се получи възражение от длъжник, съдът трябва да уведоми вискателя не по-късно от три работни дни, че може да предяви иск в съответствие с общите правила, уреждащи спорните производства (включително правилата за компетентност), и да плати допълнителна съдебна такса не по-късно от четиринадесет дни от получаването на уведомлението от съда. Наложените от съда временни мерки не могат да бъдат отменени, преди да изтече крайният срок за предявяване на иска.

Ако длъжникът изпълни част от вземанията на вискателя, както е разпоредено от съда, или признае част от вземането, но въпреки това не го изпълни и оспорва само останалата част от вземането на вискателя, съдът ще издаде нова заповед, с която вземането се удовлетворява в неоспорваната от длъжника част, в съответствие с правилата на съответната глава. Ако длъжникът се противопоставя на съдебната заповед само в частта, свързана с възлагането на процесуални разноски, съдът ще се произнесе относно компенсирането на тези разноски с определение. Вискателят може да предяви иска за неудовлетворената част от вземанията му съгласно процедурата, определена в съответния член.

1.8 Последици от липсата на възражение

Ако в срок от четиринадесет дни вискателят не подаде в съда надлежно съставен иск, ще се счита, че вискателят не е подал молбата, и тя ще му бъде върната чрез съдебно решение, като съдебната заповед и всички приложени временни мерки ще бъдат отменени. Това решение може да бъде оспорено чрез подаване на отделна жалба, макар че това не пречи на вискателя да предяви иск в съответствие с общата процедура.

1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?

Съдебната заповед влиза в сила, ако длъжникът не е подал възражение срещу молбата на вискателя в двадесетдневен срок. Съдебната заповед не може да се изпълнява по спешност.

1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?

Съдебната заповед не може да бъде оспорена с подаването на жалба или производство по касационно обжалване.

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Последна актуализация: 27/07/2018

Процедури за „заповед за плащане“ - Люксембург

СЪДЪРЖАНИЕ

- 1 [Наличие на производство за издаване на заповед за плащане](#)
 - 1.1 [Приложно поле на производството](#)
 - 1.1.1 [Какви видове вземания се допускат \(напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.\)?](#)
 - 1.1.2 [Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?](#)

- 1.1.3 Използването на производството факултативно ли е или е задължително?
 - 1.1.4 Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?
 - 1.2 Компетентен съд
 - 1.3 Изисквания за форма
 - 1.3.1 Задължително ли е използването на стандартен формуляр? (Ако да, откъде може да се получи този формуляр?)
 - 1.3.2 Изисква ли се представителство от адвокат?
 - 1.3.3 Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?
 - 1.3.4 Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?
 - 1.4 Отхвърляне на молбата
 - 1.5 Обжалване
 - 1.6 Възражение
 - 1.7 Последици от възражението
 - 1.8 Последици от липсата на възражение
 - 1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?
 - 1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?
-

1 Наличие на производство за издаване на заповед за плащане

Освен процедурата за европейската заповед за плащане, въведена с Регламент (ЕО) № 1896/2006 от 12 декември 2006 г., люксембургското право предвижда възможност за бързо събиране на вземания посредством процедурата за издаване на заповед за плащане въз основа на документ (*ordonnance sur requête*), която протича пред окръжния съд (*tribunal d'arrondissement*) (за вземания над 10 000 EUR). Процедурата, която се провежда в мировия съд (*juge de paix*) (за вземания до 10 000 EUR), е разгледана като част от процедурите за искове с малък материален интерес: вж. тема „Процедури относно искове с малък материален интерес — Люксембург“.

1.1 Приложно поле на производството

Заинтересованото лице разполага с възможност или да предяви иск за обезпечение (*action en référé*), или иск за издаване на заповед за плащане (*ordonnance de paiement*).

Искът, наречен „обезпечителен“ иск, трябва да бъде последван от разглеждане на делото по същество, поради което не може да се каже, че съвкупността от процедурите, през които трябва да се премине, е икономична.

Исковите процедури в областта на заповедите за плащане и самите заповеди за плащане в крайна сметка са най-бързите процедури за събиране на вземания и са свързани с най-малко разходи.

Процедурите се различават в зависимост от размера на сумите, които следва да бъдат събрани.

1.1.1 Какви видове вземания се допускат (напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.)?

Процедурата по издаване на заповед за плащане въз основа на документ се прилага за парични вземания, при които размерът на главницата (без лихви и разноси) е по-голям от 10 000 EUR.

Издаването на заповед за плащане въз основа на документ е възможно единствено когато длъжниците са с постоянен адрес на територията на Люксембург.

Прибягването до процедурата за издаване на заповед за плащане въз основа на документ е възможно единствено за парични вземания, удостоверени с писмен документ. Така например тя не може да послужи за постановяването на съдебно решение, с което длъжникът се осъжда да заплати обезщетение.

1.1.2 Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?

Не.

1.1.3 Използването на производството факултативно ли е или е задължително?

Не е задължително.

1.1.4 Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?

Прилага се европейската процедура за издаване на заповед за плащане.

1.2 Компетентен съд

Кредитор, който желае да му бъде издадена заповед за плащане въз основа на документ за сума, чийто размер е по-голям от 10 000 EUR, трябва да се обърне към председателя на окръжния съд, който е с териториална компетентност по постоянния адрес на длъжника, освен ако не докаже съществуването на валидна пророгационна клауза. На територията на Великото херцогство Люксембург съществуват две окръжни съдилища: в съдебен окръг Люксембург и в съдебен окръг Дикирх.

Прилагат се обикновените правила за съдебна компетентност.

1.3 Изисквания за форма

Заявлението за издаване на заповед за плащане въз основа на документ се подава до деловодството на окръжния съд. То трябва да съдържа — под страх от нищожност — фамилните имена, личните имена, професиите, постоянните или настоящите адреси на заявителя и ответника, предмета на заявлението, мотивите и доказателствата в подкрепа на искането.

1.3.1 Задължително ли е използването на стандартен формуляр? (Ако да, откъде може да се получи този формуляр?)

Не съществува предварително изготвен формуляр.

1.3.2 Изисква ли се представителство от адвокат?

При подаването на заявлението за издаване на заповед за плащане въз основа на документ не е необходимо да се ползват адвокатски услуги.

1.3.3 Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?

Кредиторът трябва да посочи предмета на искането (т.е. размера на сумата, която претендира да му бъде платена) и мотивите си (т.е. основанията за дължимото вземане). Кредиторът може да изложи всичко това накратко, но от него се изисква да обоснове претенцията си. Обемът на обясненията, които трябва да представи, на практика зависи от сложността на делото: ако доказателствата са достатъчно убедителни, обясненията на кредитора могат да бъдат изложени накратко.

1.3.4 Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?

Кредиторът задължително трябва да подкрепи искането си с доказателства. Именно въз основа на представените документи съдът ще допусне или отхвърли заявлението.

Допуска се единствено представянето на документи. На този етап от процедурата кредиторът не може да доказва основателността на вземането си чрез други способности, например свидетелски показания.

1.4 Отхвърляне на молбата

Съдът ще отхвърли заявлението, ако прецени, че не са налице достатъчно доказателства за съществуването на вземането.

Разпореждането, с което заявлението се отхвърля, трябва да бъде мотивирано като всяко едно съдебно решение.

1.5 Обжалване

Разпореждането, с което заявлението се отхвърля, не може да се обжалва. Следва да се отбележи, че въпреки това кредиторът има възможност да предяви иск за други производства пред съда, който гледа делото по същество, или пред съда по обезпечителното производство.

1.6 Възражение

Длъжникът, на когото бъде връчено съдебно разпореждане, съдържащо заповед за плащане, разполага със срок от петнадесет дни, през който може да възрази срещу разпореждането.

Възражението се прави посредством писмено изявление, което се подава в деловодството на съда от длъжника или неговия пълномощник. То съдържа поне кратко изложение на основанията, върху които се базира възражението, като към него се прилага всеки един документ, чрез който може да се обоснове възражението.

Съдебният деловодител завежда възражението в регистъра на деловодството, издава разписка на длъжника и известява кредитора за възражението.

Следва да се отбележи, че ако срокът за подаване на възражение е петнадесет дни, възражението всъщност е възможно докато кредиторът не е поискал издаването на изпълнителен титул. Като се има предвид, че хипотезата, при която кредиторът е поискал да му бъде издаден изпълнителен титул веднага след изтичането на срока от петнадесет дни, е рядко срещана, длъжникът често разполага с по-голям срок от този, който законът предвижда, без въпреки това да се намира в онова сигурно положение, в което се намира през първоначалните петнадесет дни.

1.7 Последници от възражението

Подаването на възражение от страна на длъжника спира производството, което означава, че незабавното издаване на изпълнителен титул става невъзможно. За сметка на това някои последици от уведомяването се запазват, например лихвите продължават да текат от датата, на която длъжникът е бил уведомен за разпореждането.

Съдът разглежда възражението. Ако счете възражението за основателно, съдът издава мотивирано определение за тази цел и обезсилва издаденото от него предходно разпореждане. Ако възражението е частично основателно, съдът осъжда длъжника да плати само частта от вземането, която е призната за основателна. Ако отхвърли възражението, с разпореждането си съдът осъжда длъжника.

Важно е да се отбележи, че в рамките на това производство съдът може да постанови решение без да е изслушвал страните. Съдът има право да призове страните в заседание, но провеждането на обсъждане в открито заседание не е задължително.

1.8 Последници от липсата на възражение

Ако длъжникът не възрази в срок от петнадесет дни, считано от датата, на която е бил уведомен за разпореждането, кредиторът може да поиска от съда издаването на изпълнителен титул.

1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?

Молбата се завежда в деловодството на съда посредством писмено заявление, подадено от кредитора или неговия пълномощник, което се вписва в съдебния регистър.

1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?

Ако самият длъжник е бил уведомен за разпореждането, изпълнителният титул ще породи ефект като разпореждане, постановено в състезателно производство, и срещу него няма да може да се прави възражение, освен чрез обжалване в петнадесетдневен срок от датата на уведомяването. Ако за сметка на това условното разпореждане не е могло да бъде връчено лично на длъжника, изпълнителният титул ще породи ефект като задочно разпореждане и срещу него ще може да се направи възражение в срок от осем дни, считано от датата, на която длъжникът е бил уведомен за разпореждането; този осемдневен срок тече едновременно със срока за обжалване.

Връзки по темата

<http://www.legilux.lu/>; <https://justice.public.lu/fr.html>

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Последна актуализация: 08/05/2019

Процедури за „заповед за плащане“ - Холандия

- 1 Наличие на производство за издаване на заповед за плащане
 - 1.1 Приложно поле на производството
 - 1.1.1 Какви видове вземания се допускат (напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.)?
 - 1.1.2 Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?
 - 1.1.3 Използването на производството факултативно ли е или е задължително?
 - 1.1.4 Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?
 - 1.2 Компетентен съд
 - 1.3 Изисквания за форма
 - 1.3.1 Задължително ли е използването на стандартен формуляр? (Ако да, откъде може да се получи този формуляр?)
 - 1.3.2 Изисква ли се представителство от адвокат?
 - 1.3.3 Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?
 - 1.3.4 Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?
 - 1.4 Отхвърляне на молбата
 - 1.5 Обжалване
 - 1.6 Възражение
 - 1.7 Последици от възражението
 - 1.8 Последици от липсата на възражение
 - 1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?
 - 1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?
-

1 Наличие на производство за издаване на заповед за плащане

В Нидерландия може да се прави разграничение между процедурата за европейска заповед за плащане и процедурите, свързани със събиране на дългове и други вземания. За информация относно последните моля, разгледайте „Искове с малък материален интерес“.

Процедурата за европейска заповед за плащане (Регламент (ЕО) № 1896/2006, който влезе в сила на 12 декември 2008 г.), наричана по-нататък „ЕЗП“, позволява събирането на безспорни, трансгранични вземания по граждански и търговски дела чрез официална процедура, основана на стандартни формуляри (<http://www.overheid.nl/>).

„Трансграничен случай“ е спор, при който поне една от страните има местоживееене или обичайно пребиваване в държава членка, различна от държавата членка на сезирания съд. Процедурата за европейска заповед за плащане е създадена за събиране на парични вземания за конкретна сума, които са били дължими към момента на подаване на молбата за европейска заповед за плащане.

Регламентът се прилага между всички държави от ЕС, с изключение на Дания. Нидерландия прие Закон за прилагане на Регламента за ЕЗП (*Uitvoeringswet — EBB-Vo*) от 29 май 2009 г. за прилагане на процедурата за европейска заповед за плащане в Нидерландия.

В Нидерландия няма единна процедура за събиране на безспорни трансгранични парични вземания. Заповедта за плащане е премахната в края на 1991 г. с въвеждането на процедурата пред кантоналния съд. В такива случаи производствата с връчване на призовка се образуват, за да може дадена страна да упражни правата си срещу неизряден длъжник. Вж. също „Искове с малък материален интерес“ и „Как следва да се процедира“?

Процедурата за европейска заповед за плащане е въведена за вземания, надхвърлящи 2 000 EUR.

В хода на процедурата молбата за европейска заповед за плащане се изготвя в писмена форма, като се използват стандартни формуляри. Тези формуляри са достъпни на всички официални езици на страницата [Динамични формуляри](https://e-justice.europa.eu) на Европейския портал за електронно правосъдие (<https://e-justice.europa.eu>).

В Нидерландия за компетентен да разглежда молбите в рамките на процедурата за европейска заповед за плащане (*Recht bank*) е определен окръжният съд (*Rechtbank*) на Хага. За целите на тази процедура Нидерландия е избрала да приема

само формуляри, попълнени на нидерландски език. Съдът, разглеждащ молбата за европейската заповед за плащане, начислява съдебна такса. За допълнителна информация относно приложимите такси моля, разгледайте <http://www.rechtspraak.nl/>.

Молба за издаване на ЕЗП

Молба за издаване на европейска заповед за плащане се подава до окръжния съд на Хага, като се използва [формуляр А](https://e-justice.europa.eu) (<https://e-justice.europa.eu>).

Ако формуляр А не е пълен, съдът ще използва формуляр Б, за да предостави на ищеца възможност да допълни или да поправи молбата в рамките на определен срок.

Ако молбата отговаря само на някои от поставените условия, съдът ще използва формуляр В, за да предложи изменения в първоначалната молба на ищеца. Ищецът трябва да отговори на това предложение в рамките на определения от съда срок. Ако ищецът приеме предложението, съдът ще издаде европейска заповед за плащане за частта от молбата, която е приета. Ако ищецът пожелае, той може да се опита да събере останалата част от вземането съгласно националното право. Ако ищецът не изпрати своя отговор в определения от съда срок или отхвърли предложените изменения на първоначалната му молба, съдът ще отхвърли изцяло първоначалната молба. При условие че молбата отговаря на всички изисквания, съдът обикновено издава европейска заповед за плащане в 30-дневен срок (като използва формуляр Д).

Възражение срещу ЕЗП

Съдът ще уведоми ответника за европейската заповед за плащане, като я изпрати с препоръчана поща с обратна разписка или чрез уведомление от съдебен изпълнител. Ответникът ще бъде уведомен, че има следните възможности:

- да плати на ищеца сумата, посочената в заповедта за плащане, или
- в 30-дневен срок от връчването на заповедта на ответника или от уведомяването му за нея той може да подаде възражение, като използва формуляр Е.

Ако се подава възражение, процедурата за европейска заповед за плащане се прекратява. След това процедурата продължава в съответствие с нормите на националното процесуално право (вж. също раздел 1.7). Ако ответникът не подаде възражение в определения срок, съдът по произход ще обяви европейската заповед за плащане за подлежаща на изпълнение (като използва формуляр Ж) и ще изпрати на ищеца декларация за това.

Заповед за плащане, която е обявена за подлежаща на изпълнение в държавата членка по произход, ще бъде призната във всяка държава членка и може да се приведе в изпълнение във всяка държава членка, без да е необходима декларация за изпълняемост.

1.1 Приложно поле на производството

Европейска заповед за плащане може да бъде получена за парични вземания по граждански или търговски дела, които са били дължими и са с характер на „трансгранични вземания“ (вж. също раздел 1.1.1). Дадено трансгранично вземане е възможно, ако вискателят и длъжникът имат местоживеене в различни държави — членки на ЕС.

1.1.1 Какви видове вземания се допускат (напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.)?

Материалният обхват на европейската заповед за плащане е ограничен до граждански и търговски дела. От обхвата на европейската заповед за плащане се изключват следните:

- въпроси, свързани с приходи;
- митнически въпроси;
- административни въпроси;
- въпроси, засягащи отговорността на държавата;
- въпроси, свързани с правото в областта на несъстоятелността, правото в областта на съпругеската имуществена общност, наследственото право и социалната сигурност; и
- въпроси, свързани с извъндоговорни задължения (по-специално въз основа на незаконосъобразни действия), освен ако те не са били предмет на споразумение между страните или ако не е имало признаване на дълг, или те са свързани с ликвидни задължения, произтичащи от съвместна собственост на имущество.

1.1.2 Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?

За процедурата за европейска заповед за плащане или за вътрешните процедури за събиране на дългове няма горна граница.

1.1.3 Използването на производството факултативно ли е или е задължително?

Процедурата за европейска заповед за плащане е факултативна.

1.1.4 Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?

Ако решението трябва да бъде изпълнено в държава извън ЕС, въпросът дали процедурата за заповед за плащане може да бъде изпълнена, и ако може, дали европейската заповед за плащане може да бъде приведена в изпълнение, ще зависи от международното частно право на тази държава. В много от случаите ще се изисква заповед за изпълнение (екзекватура).

1.2 Компетентен съд

В Нидерландия за компетентен да разглежда молбите в рамките на процедурата за европейска заповед за плащане е определен окръжният съд на Хага. За целите на тази процедура Нидерландия е избрала да приема само формуляри, попълнени на нидерландски език. При подаване на молба за европейска заповед за плащане ищецът ще трябва да плати съдебни такси. За приложимите такси моля, разгледайте <http://www.rechtspraak.nl/>.

1.3 Изисквания за форма

Европейската заповед за плащане трябва да бъде издадена възможно най-бързо и във всеки случай в 30-дневен срок от подаването на молбата.

Молба за европейска заповед за плащане се подава, като се използва [формуляр А \(https://e-justice.europa.eu\)](https://e-justice.europa.eu). Нидерландия е избрала да приема само формуляри, попълнени на нидерландски език.

Молбата може да бъде подадена на хартиен носител или като се използва друго одобрено от съда средство за съобщаване.

Въз основа на член 7, параграф 2 от Регламента за ЕЗП, молбата трябва да съдържа:

- а) данни за страните и съда, до който е отправена молбата;
- б) стойността на вземането;
- в) ако се иска лихва върху вземането: лихвения процент и срока, за който се иска лихва;
- г) причината за завеждане на делото, включително описание на обстоятелствата, използвани като основание за вземането;
- д) описание на доказателствата;
- е) основания за компетентността, и
- ж) трансграничния характер на случая.

В процедурата за европейска заповед за плащане ищецът трябва да декларира, че е попълнил формуляр А честно и добросъвестно. Европейската заповед за плащане се издава единствено на основание информацията, предоставена от ищеца, и не се проверява от съда.

Ответникът се уведомява за европейската заповед за плащане с препоръчано писмо с обратна разписка или с уведомление от съдебен изпълнител. Действието по връщане на обратната разписка на деловодството на съда предоставя на съда възможност да определи дали европейската заповед за плащане може да бъде обявена за временно изпълняема. Ако заповедта се връчва чрез изпращане на уведомление от съдебен изпълнител, съдът ще ангажира за тази цел съдебен изпълнител.

1.3.1 Задължително ли е използването на стандартен формуляр? (Ако да, откъде може да се получи този формуляр?)

Да, използването на формуляри за процедурата за европейска заповед за плащане е задължително. Те могат да бъдат изтеглени на адрес <https://e-justice.europa.eu>.

1.3.2 Изисква ли се представителство от адвокат?

Не, за процедурата за европейска заповед за плащане не се изисква представителство от адвокат и страните не трябва да се явяват пред съда. При процедура по събиране на дългове на територията на Нидерландия представителството от адвокат зависи от естеството на процедурата и размера на вземането. Вж. също „Искове с малък материален интерес“ и „Завеждане на дело в съда“?

1.3.3 Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?

Формуляр А към процедура за европейската заповед за плащане трябва да съдържа причината за вземането, заедно с описание на доказателствата, на които се основава вземането, но не се изисква по-подробно описание.

1.3.4 Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?

По принцип в рамките на процедура за европейска заповед за плащане не е необходимо допълнително обосноваване на вземането. Наличните доказателства следва да бъдат описани във формуляр А.

1.4 Отхвърляне на молбата

Молбата ще бъде отхвърлена, ако не са изпълнени определените изисквания. Ако молбата за европейска заповед за плащане отговаря само на някои от поставените условия, ищецът ще има възможност да я допълни или поправи, или да приеме измененията, предложени от съда. Ако ищецът не изпрати своя отговор в определения от съда краен срок или откаже да приеме предложението на съда, молбата за европейска заповед за плащане ще бъде отхвърлена изцяло. Отхвърлянето на молбата не може да бъде обжалвано. Въпреки това ищецът все пак може да предяви вземането си, като подаде друга молба за европейска заповед за плащане или като използва друга процедура, предвидена в законодателството на дадена държава членка.

1.5 Обжалване

Не се допуска обжалване. Ответникът обаче има възможност да поиска преглед. За повече информация моля, вж. раздел 1.8. Когато става въпрос за процедура на територията на Нидерландия, по принцип е възможно обжалване.

1.6 Възражение

Ответникът може да подаде възражение в рамките на 30 дни от връчването на заповедта или от уведомяването му за нея. Той трябва да подаде това възражение, като използва формуляр Е, (<https://e-justice.europa.eu>) и е единственото, което се изисква, за да се оспори вземането. Допълнителна обосновка не се изисква.

1.7 Последници от възражението

Ако ответникът подаде своевременно възражение (в рамките на 30 дни), като използва формуляр Е, процедурата за европейска заповед за плащане се прекратява. След това процедурата продължава в рамките на обичайно производство по същество, освен ако ищецът не се противопостави на прехвърлянето към обичайно гражданско производство в допълнение към молбата за европейска заповед за плащане. Ищецът може да направи това също на по-късен етап, но това трябва да стане преди издаването на заповедта за плащане (член 7, параграф 4 от Регламента за ЕЗП).

1.8 Последници от липсата на възражение

Ако ответникът не подаде възражение в 30-дневен срок, съдът ще използва формуляр Ж, за да обяви по собствено усмотрение европейската заповед за плащане за подлежаща на изпълнение и ще изпрати на ищеца подлежащата на изпълнение заповед. Европейската заповед за плащане, която е обявена за подлежаща на изпълнение, ще бъде изпълняема във всяка държава членка, без да е необходима декларация за изпълняемост. В член 9 от Закона за прилагане на Регламента за ЕЗП се предлага на ответника да се предостави възможност да подаде молба за преглед (вж. също раздел 1.8.2).

1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?

Привеждането в изпълнение на европейска заповед за плащане се урежда от националното право на държавата членка по изпълнение, освен ако в регламента за ЕЗП не е определено друго. Копие от европейската заповед за плащане, обявена за подлежаща на изпълнение от съда по произход, трябва да бъде предоставено на съда или на органа по изпълнението. Този документ трябва да отговаря на условията, необходими за установяване на неговата достоверност. Също така е необходимо да се предостави превод на европейската заповед за плащане на нидерландски език.

По време на изпълнителната фаза изпълнението може да бъде отказано въз основа на молба, подадена от ответника. Такъв отказ е възможен, ако европейската заповед за плащане е несъвместима с по-ранно решение или със заповед,

предадена по-рано в някоя държава членка или в трета държава. Това по-ранно решение (или заповед) трябва да включва същата причина за завеждане на делото, като трябва да отговаря на необходимите условия в държавата членка по изпълнение, и не трябва да бъде възможно несъвместимостта да се използва като възражение в съдебно производство в държавата членка по произход.

Изпълнението ще бъде отказано, ако ответникът вече е платил сумата, присъдена в европейската заповед за плащане. Европейската заповед за плащане при никакви обстоятелства не може да бъде преразгледана по същество от съда.

1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?

Европейската заповед за плащане е окончателна, освен ако ответникът не подаде молба за преглед.

Тази възможност е предвидена в член 9 от Закона за прилагането на Регламента за ЕЗП. Това означава, че при определени обстоятелства ответникът може да подаде до съда по произход молба за преразглеждане на европейската заповед за плащане дори след изтичането на 30-дневния срок за подаване на възражение. Тази молба трябва да бъде подадена в 4-седмичен срок от уведомяването на ответника за заповедта за плащане, от изключителните обстоятелства, възпрепятстващи прекратяването на възражението, или от уведомяването на ответника, че европейската заповед за плащане очевидно е била издадена погрешно.

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Последна актуализация: 12/09/2018

Процедури за „заповед за плащане“ - Австрия

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница [de](#) е била наскоро променена. Езиковата версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

СЪДЪРЖАНИЕ

- 1 [Наличие на производство за издаване на заповед за плащане](#)
 - 1.1 [Приложно поле на производството](#)
 - 1.1.1 [Какви видове вземания се допускат \(напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.\)?](#)
 - 1.1.2 [Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?](#)
 - 1.1.3 [Използването на производството факултативно ли е или е задължително?](#)
 - 1.1.4 [Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?](#)
 - 1.2 [Компетентен съд](#)
 - 1.3 [Изисквания за форма](#)
 - 1.3.1 [Задължително ли е използването на стандартен формуляр? \(Ако да, откъде може да се получи този формуляр?\)](#)
 - 1.3.2 [Изисква ли се представителство от адвокат?](#)
 - 1.3.3 [Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?](#)
 - 1.3.4 [Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?](#)
 - 1.4 [Отхвърляне на молбата](#)
 - 1.5 [Обжалване](#)
 - 1.6 [Възражение](#)
 - 1.7 [Последици от възражението](#)
 - 1.8 [Последици от липсата на възражение](#)

- 1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?
 - 1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?
-

1 Наличие на производство за издаване на заповед за плащане

1.1 Приложно поле на производството

В Австрийския Граждански процесуален кодекс е предвидена изпитана в практиката и проверена процедура за (*Mahnverfahren*) за събиране на дългове. Повечето иски за плащане в Австрия се обработват онлайн в рамките на опростена, ускорена процедура за заповед за плащане.

1.1.1 Какви видове вземания се допускат (напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.)?

Процедурата за заповед за плащане е ограничена само до иски, свързани с плащане, различни от онези, които трябва да се разглеждат в рамките на специален вид безспорно (охранително) производство (*Ausserstreitverfahren*). Процедурата за заповед за плащане е несъвместима с принципа в основата на безспорното (охранително) производство, който изисква съдът да изясни всички факти от значение за решението си служебно, т.е. без подаване на заявление от някоя от страните. Тъй като по дела, свързани с правото в областта на социалното осигуряване, и иски въз основа на чекове или менителници също се прилагат специални процесуални изисквания, те не могат да бъдат изпълнени по реда на процедурата за заповед за плащане.

1.1.2 Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?

Процедурата за заповед за плащане е ограничена до цена на иска до 75 000 EUR, считано от 1 юли 2009 г. Иски за суми над тази граница трябва да бъдат предявявани в рамките на гражданското производство по общия ред под формата на подготвителни писмени становища.

1.1.3 Използването на производството факултативно ли е или е задължително?

Процедурата за заповед за плащане е задължителна в Австрия за иски до посочената по-горе граница.

1.1.4 Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?

Австрийската процедура за заповед за плащане не може да се използва, ако местоживеенето или обичайното местопребиваване, или седалището на ответника е в чужбина. Такива спорове трябва да се решават в рамките на гражданското производство по общия ред. В зависимост от искането компетентният съд ще поиска от ответника да представи защитата си в рамките на четири седмици или ще определи дата за провеждане на заседание.

Друга възможност за изпълнение на исковите за плащане срещу ответници, пребиваващи в друга държава членка, е да се прибегне до процедурата за Европейска заповед за плащане.

1.2 Компетентен съд

Иски за плащане с цена до 15 000 EUR (от 1 януари 2013 г.) трябва да се подават в районния съд (*Bezirksgericht*). Иски с цена между 15 000 EUR и 75 000 EUR трябва да се подават в първоинстанционен съд, освен ако не попадат в обхвата на специалната компетентност на районните съдилища.

Компетентността в рамките на австрийската процедура за заповед за плащане се ръководи от общите правила, т.е. няма специални правила за компетентност. Вж. информационния лист „Компетентност на съдилищата“ за информация относно австрийските правила за компетентност. Информация за това кой съд е компетентен за определени видове граждански дела може да бъде намерена на уебсайта на Федералното министерство на правосъдието на Австрия (<http://www.justiz.gv.at>) в рубриката „Електронно правителство“ („e-Government“) („*Gerichtssuche*“).

Виенският Районен съд по търговски дела (*Bezirksgericht für Handelssachen*) има изключителна компетентност в Австрия за производствата по процедурата за Европейска заповед за плащане.

1.3 Изисквания за форма

1.3.1 Задължително ли е използването на стандартен формуляр? (Ако да, откъде може да се получи този формуляр?)

Исковите за плащане трябва да бъдат подадени, като се използва стандартен формуляр. В Австрия се използват различни формуляри за процедурата за заповед за плащане, в зависимост от това дали искът за плащане се изпълнява по реда на обичайната процедура за заповед за плащане, чрез процедура за заповед за плащане чрез трудов съд или в рамките на процедурата за Европейска заповед за плащане. Формулярите са на разположение за изтегляне от уебсайта

на Федералното министерство на правосъдието (<http://www.justiz.gv.at/>) в рубриката „Bürgerservice“ или може да бъдат попълнени онлайн.

1.3.2 Изисква ли се представителство от адвокат?

Ищци, които подават заявление за заповед за плащане с цена на иска над 5 000 EUR, трябва да имат процесуално представителство. Това не се прилага за случаите, които по закон трябва да се разглеждат от районен съд, независимо от цената на иска (т.е. от съд с материална компетентност). В такива случаи процесуалното представителство е „относително“ изискване, т.е. страни може да действат от свое име, но ако желаят да бъдат представлявани, те трябва да бъдат представлявани от адвокат.

В рамките на процедурата за Европейска заповед за плащане няма изискване за процесуално представителство.

1.3.3 Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?

Изискванията, определящи съдържанието на заявлението за издаване на заповед за плащане, не се различават съществено от изискванията относно исковете, подавани в рамките на производството по общия ред. Все пак в заявлението за издаване на заповед за плащане ищците трябва да изложат правните основания, на които почива искът. обстоятелствата, посочени в подкрепа на иска, трябва да бъдат описани достатъчно подробно, за да се установи вземането и да се изведе конкретно искане (т.е. заявлението трябва да бъде „убедително“).

1.3.4 Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?

Процедурата за заповед за плащане в Австрия е производство, при което не е налице задължение за представяне на доказателства. Затова не е необходимо да се представят документи в подкрепа на иска, за да бъде поискана заповед за плащане. Въпреки това на ищци, които получават или които се опитват да получат заповед за плащане чрез измама, чрез представяне на невярна или непълна информация в своето заявление, ще бъдат наложени глоби по силата на австрийския Граждански процесуален кодекс.

1.4 Отхвърляне на молбата

Съдът прави само обобщена оценка на заявлението. Той не проверява точността на съдържанието; той просто оценява правните основания на иска (т.е. дали искът е „убедителен“). Ако заявлението за издаване на заповед за плащане отговаря на изискванията по отношение на форма и съдържание (т.е. съдържа конкретно искане, посочва фактите, от които може да бъде изведено искането, цитира доказателства и информация относно компетентността и дава възможност да се установи вземането), съдът ще издаде заповед за плащане. В австрийския Граждански процесуален кодекс не се съдържат разпоредби относно отхвърляне на заявления за издаване на заповед за плащане на формални основания. Ако съдът прецени, че изискванията за заповед за плащане не са изпълнени, той незабавно ще започне производство по общия ред, а няма да отхвърли заявлението. Въпреки това в случай на определени формални пропуски съдът може първо да започне процедура за коригиране на нередовности, като нареди на ищеца да ги отстрани.

1.5 Обжалване

Тъй като австрийският Граждански процесуален кодекс не предвижда възможност за отхвърляне на заявленията за издаване на заповед за плащане и автоматично ги препраща към производството по общия ред, не е необходимо право на обжалване.

1.6 Възражение

Крайният срок за подаване на възражение срещу заповед за плащане е четири седмици, считано от датата на връчване на писмено копие от заповедта за плащане на ответника. Съдът не може да удължава или съкращава този срок.

Възражения срещу заповед за плащане, издадена от първоинстанционен съд (в случаите, когато цената на иска е между 15 000 EUR и 75 000 EUR), трябва да бъдат под формата на защита. Това означава, че възражението трябва да съдържа конкретно искане и описание на фактите и обстоятелствата в подкрепа на възражението, заедно с доказателства в подкрепа на твърденията на ответника. За целите на подаване на възражения пред съда процесуалното представителство е задължително.

Процесуално представителство не е задължително за целите на подаване на възражение в рамките на производство пред районен съд (т.е. при цена на иска до 15 000 EUR или, ако съдът е компетентен по предмета на иска, до 75 000 EUR). За писмени възражения, в такива производства е достатъчно ответникът да изпрати подписано писмо до съда, който е издал заповедта за плащане, в което да посочва, че той/тя възнамерява да подаде възражение срещу

заповедта за плащане. Както и в производството пред първоинстанционен съд, няма изискване към ответника да приложи доказателства за възражението си. Ответникът може да впише възражение и устно в съда, който е издал заповедта за плащане, или в районния съд в района по местопребиваване на ответника.

1.7 Последници от възражението

Ако ответникът подаде възражение в срок, заповедта за плащане се обезсилва и съдът автоматично пренасочва жалбата към производството по общия ред и разглежда твърденията в иска, както и възраженията срещу тях.

1.8 Последници от липсата на възражение

Процедурата за заповед за плащане в Австрия е производство с един етап. Ако ответникът не оспори заповедта за плащане или не направи това в срок, тя автоматично става изпълнима, без да е необходимо друго заявление от ищеца. Следователно в закона не са предвидени разпоредби за решение от втори съд.

1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?

Съдът потвърждава по собствена инициатива, че заповедта за плащане е изпълнима. Ищецът може да използва заверен препис от заповедта за плащане за започване на изпълнително производство срещу ответника.

1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?

Заповеди за плащане, издадени по реда на австрийската процедура за заповед за плащане, могат да бъдат оспорвани само чрез подаване на възражение. Ответникът няма друго право на обжалване. Определението относно разноските, съдържащо се в заповедта за плащане, може да бъде обжалвано от ищеца и ответника в рамките на 14 дни от връчването в рамките на процедура по обжалване на разноските (*Kostenrekurs*). Ответникът може по всяко време да претендира за сериозни нередности при връчването на заповедта, като подаде искане за анулиране на потвърждението за изпълняемост. Ответници, които са били възпрепятствани от непреодолими и непредвидими събития да подадат възражение в срок, може да подадат искане за възстановяване на предишното положение в рамките на 14 дни от отстраняването на пречката, която им е попречила да спазят срока за възразяване.

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Последна актуализация: 02/06/2018

Процедури за „заповед за плащане“ - Полша

СЪДЪРЖАНИЕ

- 1 [Наличие на производство за издаване на заповед за плащане](#)
 - 1.1 [Приложно поле на производството](#)
 - 1.1.1 [Какви видове вземания се допускат \(напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.\)?](#)
 - 1.1.2 [Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?](#)
 - 1.1.3 [Използването на производството факултативно ли е или е задължително?](#)
 - 1.1.4 [Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?](#)
 - 1.2 [Компетентен съд](#)
 - 1.3 [Изисквания за форма](#)
 - 1.3.1 [Задължително ли е използването на стандартен формуляр? \(Ако да, откъде може да се получи този формуляр?\)](#)
 - 1.3.2 [Изисква ли се представителство от адвокат?](#)
 - 1.3.3 [Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?](#)
 - 1.3.4 [Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?](#)

- 1.4 Отхвърляне на молбата
 - 1.5 Обжалване
 - 1.6 Възражение
 - 1.7 Последици от възражението
 - 1.8 Последици от липсата на възражение
 - 1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?
 - 1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?
-

1 Наличие на производство за издаване на заповед за плащане

1.1 Приложно поле на производството

1.1.1 Какви видове вземания се допускат (напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.)?

Съдът издава заповед за плащане, ако ищецът предявява парично или друг вид акцесорно вземане.

1.1.2 Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?

Заповед за плащане може да бъде издадена независимо от размера на вземането.

1.1.3 Използването на производството факултативно ли е или е задължително?

Процедурата е факултативна. Съдът издава заповед за плащане по писмено искане от страна на ищеца, повдигнато в исковата молба.

1.1.4 Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?

Процедура за заповед за плащане не може да бъде започната, ако заповедта не може да бъде връчена на ответника в Полша.

1.2 Компетентен съд

Процедурата за заповед за плащане е от компетентността на районните (*rejonowy*) и окръжните (*okręgowy*) съдилища.

1.3 Изисквания за форма

1.3.1 Задължително ли е използването на стандартен формуляр? (Ако да, откъде може да се получи този формуляр?)

Няма стандартен формуляр.

1.3.2 Изисква ли се представителство от адвокат?

В процедурата за заповед за плащане не е задължително представителството от адвокат (*przymus adwokacki*).

1.3.3 Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?

В исковата молба следва да се посочва точно вземането и да са изложени фактическите обстоятелства, които го обосновават.

1.3.4 Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?

Обстоятелствата, обосноваващи вземането, трябва да бъдат доказани чрез прилагане към исковата молба на следните документи:

а) официален документ;

б) сметка, приета от длъжника;

в) искане за плащане, адресирано до длъжника, и писмено изявление от длъжника, с което признава задължението;

г) искане за плащане, прието от длъжника, върнато от банката и неизплатено поради липсата на средства в банковата сметка.

Съдът също така издава заповед за плащане срещу длъжника въз основа на правилно попълнен запис на заповед, чек, гаранция или разписка за задължение, чиято достоверност и съдържание са извън всякакво съмнение.

1.4 Отхвърляне на молбата

Съдът ще отхвърли исковата молба:

1. ако съдебната процедура е недопустима;
2. ако има висящо дело, което се отнася до същото вземане между същите страни или ако по него вече има окончателно решение;
3. ако едната от страните няма правоспособност и дееспособност да бъде страна в правно производство или ако ищецът няма правоспособност и дееспособност да извършва процесуални действия и не е представляван от процесуален представител, или ако съставът на управляващия орган на организационното звено на ищеца е недостатъчен в степен, която възпрепятства действието му.

1.5 Обжалване

Вж. параграф 1.6.

1.6 Възражение

Писмено възражение се подава до съда, издал заповедта за плащане. Във възражението ответникът следва да посочи дали възражява срещу заповедта в нейната цялост, или срещу част от нея, и да представи правни основания, които трябва да бъдат подадени преди даване на ход на делото по съществуването на спора, в противен случай ще загуби правото да подава възражение, както и да представя фактически обстоятелства и доказателства. Съдът няма да зачете ненавременни представени твърдения и доказателства, освен ако страната не докаже, че не носи вина за това, че не са подадени като част от възражението, или че допускането на закъснели твърдения и доказателства няма да забави разглеждането на делото, или че са приложими други изключителни обстоятелствата.

1.7 Последници от възражението

Ако възражението е подадено правилно, съдията насрочва датата на съдебното заседание и разпорежда връчването на възражението на ответника.

1.8 Последници от липсата на възражение

След като е издадена, заповедта за плащане представлява заповед за заповед за заповед (*tytuł zabezpieczenia*) и може да бъде изпълнена, без да се обявява за подлежаща на изпълнение.

1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?

След като изтече срокът за подаване на възражение, заповедта за плащане става подлежаща на изпълнение без допълнителни формалности.

1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?

Заповед за плащане, издадена в рамките на процедура за заповед за плащане, не подлежи на обжалване.

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Последна актуализация: 20/05/2019

Процедури за „заповед за плащане“ - Португалия

СЪДЪРЖАНИЕ

- 1 [Наличие на производство за издаване на заповед за плащане](#)

- 1.1 Приложно поле на производството
 - 1.1.1 Какви видове вземания се допускат (напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.)?
 - 1.1.2 Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?
 - 1.1.3 Използването на производството факултативно ли е или е задължително?
 - 1.1.4 Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?
 - 1.2 Компетентен съд
 - 1.3 Изисквания за форма
 - 1.3.1 Задължително ли е използването на стандартен формуляр? (Ако да, откъде може да се получи този формуляр?)
 - 1.3.2 Изисква ли се представителство от адвокат?
 - 1.3.3 Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?
 - 1.3.4 Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?
 - 1.4 Отхвърляне на молбата
 - 1.5 Обжалване
 - 1.6 Възражение
 - 1.7 Последици от възражението
 - 1.8 Последици от липсата на възражение
 - 1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?
 - 1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?
-

1 Наличие на производство за издаване на заповед за плащане

1.1 Приложно поле на производството

1.1.1 Какви видове вземания се допускат (напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.)?

Процедурата се прилага в случаи, когато дадена страна желае да бъде определен статус „подлежи на привеждане в изпълнение“ по искане за изпълнение на финансови задължения, които произтичат от договори и са в размер до 15 000 EUR, или задължения, които произтичат от търговски сделки, независимо от тяхната стойност.

За целите на тази процедура за „търговска сделка“ се счита всяка сделка „между предприятия или между предприятия и публични субекти, която води до доставката на стоки или предоставянето на услуги срещу възнаграждение“ — член 3, буква б) от [Наредба — закон № 62/2013](#) от 10 май 2013 г. за транспониране на Директива 2011/7/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. в португалското право.

Що се отнася до търговските сделки, процедурата не обхваща „договори, сключени с потребители“, „лихвите върху други плащания, които не са извършени като заплащане за търговски сделки“ или „плащанията, извършени като обезщетение за гражданска отговорност, включително плащанията от застрахователни компании“ (член 2, параграф 2 от същата Наредба — закон).

1.1.2 Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?

Както е посочено в отговора на предходния въпрос, исокове за финансови задължения, които произтичат от договори, могат да бъдат предявявани съгласно португалските правила за издаване на заповед за плащане, при условие че стойността им не надвишава 15 000 EUR.

Както обаче вече беше отбелязано, за търговски сделки горна граница няма.

1.1.3 Използването на производството факултативно ли е или е задължително?

Използването на процедурата е факултативно, т.е. то не се налага на кредитора.

1.1.4 Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?

Правните разпоредби относно процедурата за издаване на заповед за плащане не изключват случаи, в които длъжникът живее извън Португалия.

1.2 Компетентен съд

Молбите за заповеди за плащане може да бъдат представени на хартиен носител или по електронен път навсякъде в държавата, в съдилищата на всеки район, които са компетентни да ги получават. В такива случаи съдилищата препращат молбата по електронен път до Националната служба за заповеди за плащане [*Balcão Nacional de Injunções*].

Адвокатите и юристите трябва да подават молбите за издаване на заповеди за плащане по електронен път, като могат да правят това отвсякъде в държавата — не е необходимо лично да се обърнат към даден регистър или съд, за да представят молба (вж. член 19, параграф 1 от правилата в приложението към [Наредба — закон № 269/98 от 1 септември 1998 г.](#), изменена от Наредба — закон № 34/2008 от 26 февруари 2008 г.).

Вече е възможно ползвателите да проследяват хода на производството по електронен път, благодарение на създаването на Национална служба за заповеди за плащане — единен регистър за ръководене на процеса на обработване на заповеди за плащане. Адвокатите и юристите имат достъп до електронния формуляр на адрес <http://citius.tribunaisnet.mj.pt/>. След това на основание на молбата за издаване на заповед за плащане може по електронен път да бъде създадено изпълнително основание. Ищецът има достъп до него чрез уебсайта на Министерство на правосъдието.

На всяко изпълнително основание се определя уникален номер, който позволява на ищеца и на всеки друг субект, на когото той или тя предостави референтния номер, да го проверява.

Процедурата се регламентира по специфични разпоредби, определени в съответен закон, а за областите, които не са обхванати от въпросните разпоредби — по общите правила за компетентност.

С оглед на съответствието с член 8, параграф 4 от приложението към Наредба — закон № 169/98 от 1 септември 1998 г., с Изпълнителна заповед № 220-A/2008 от 4 март 2008 г. беше създаден общ регистър, наречен Национална служба за заповеди за плащане, на който беше предоставена изключителната компетентност да обработва заповеди за плащане за цялата територия на държавата.

1.3 Изисквания за форма

В съответствие с член 10 от горепосоченото приложение към Наредба — закон № 269/98 в молбата за заповед за плащане ищецът трябва да:

- а) посочи съдебния регистър, към който е насочена молбата;
- б) посочи страните;
- в) укаже мястото, на което трябва да бъде връчено уведомлението, като посочи дали това е „местожителството“, уговорено в писмен договор;
- г) изложи накратко фактите по искането;
- д) формулира искането, като посочи стойността на главницата, дължимата лихва и други суми за плащане;
- е) потвърди, че съдебните такси са платени;
- ж) заяви, по целесъобразност, че искът се отнася до „търговска сделка“, която е обхваната от закона, определящ специални условия при забавяне на плащането по търговски сделки (Наредба — закон № 32/2003 от 17 февруари 2003 г.);
- з) посочи своето местожителство;
- и) посочи своя адрес на електронна поща, ако той/тя желае да получава съобщения или да бъде уведомяван/а по такъв начин;
- й) посочи дали той или тя желае случаят да бъде разглеждан като установителен иск, ако уведомяването бъде възпрепятствано;
- к) посочи съда, който е компетентен да разгледа документите, ако случаят ще се разглежда като установителен иск;
- л) посочи дали той/тя желае известието да бъде връчено от съдебен изпълнител или от процесуален представител и, ако това е така, да посочи името и служебния адрес на това лице;
- м) подпише молбата.

В Изпълнителна заповед № 220-A/2008 от 4 март 2008 г. е предвидено следното по отношение на начините на представяне или доставяне на молби за издаване на заповеди за плащане:

„1. Що се отнася до носителя:

- а) компютърен файл във формат XML, със спецификациите, публикувани на [Портала на Citius](#);
- б) на [хартиен носител](#), като се използва формулярът, одобрен с Изпълнителна заповед № 808/2005 от 9 септември 2005 г.;
- в) чрез електронен формуляр.

2. Що се отнася до начина на доставяне:

2.1. с компютърен файл:

- а) по Интернет — за потребители на системата *Citius* (понастоящем само адвокати и юристи);
- б) лично в Националната служба за заповеди за плащане — на подходящ физически носител (флوبي дисково устройство, CD-ROM, USB флаш памет) — само за процеси, които трябва да бъдат образувани в район Порто, в съответствие с член 8 от Наредба — закон № 269/98 от 1 септември и само когато ищците не се представляват от адвокати и юристи;
- в) лично в компетентния съдебен регистър, в съответствие с член 8 от правилата, приложени към Наредба — закон № 269/98 от 1 септември 1998 г. Само ищци, които не се представляват от адвокати или юристи, могат да представят заповеди за плащане като файл в тези съдебни регистри.

2.2. На хартиен носител и доставени лично

В компетентните съдебни регистри, в съответствие с член 8 от правилата, приложени към Наредба — закон № 269/98 от 1 септември 1998 г.

2.3. Чрез електронен формуляр

В Интернет (<http://citius.tribunaisnet.mj.pt/>) за потребители на системата *Citius* (понастоящем само адвокати и юристи).

1.3.1 Задължително ли е използването на стандартен формуляр? (Ако да, откъде може да се получи този формуляр?)

Трябва да се използва формулярът на молба за заповеди за плащане, одобрен с Изпълнителна заповед на Министъра на правосъдието.

Формулярът може да бъде свален в два широко използвани електронни формата от портала на *Citius*.

При поискване, бланки на формуляра могат да бъдат получени от съдебните регистри, които са компетентни да получават молби за заповеди за плащане.

Електронният формуляр е на разположение за адвокати и юристи на адрес <http://citius.tribunaisnet.mj.pt/>.

1.3.2 Изисква ли се представителство от адвокат?

В тази процедура представляването от адвокат не е задължително, но нищо не пречи на ищците да назначат процесуален представител, ако желаят това.

1.3.3 Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?

Според закона, с който се определят правилата на процедурата за издаване на заповед за плащане, от ищците се изисква единствено накратко да изложат фактите, на които се основава искането им.

1.3.4 Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?

Не е задължително за искането да се представят писмени доказателства.

1.4 Отхвърляне на молбата

Молбата може да бъде отхвърлена само ако:

- а) не е отправена до компетентния съдебен регистър или ищецът не е посочил „съда, който е компетентен да разгледа документите“, ако те са представени за разпределяне;
- б) в нея не е посочена самоличността на страните, местожителството на ищеца или мястото, където длъжникът да бъде уведомен;

в) не е подписана, само в случай че не е представена в електронен формат;

г) не е написана на португалски език;

д) не е изготвена по образеца, одобрен с Изпълнителната заповед на министъра на правосъдието;

е) не е отбелязано, че съдебните такси са платени;

ж) съответната сума надвишава 15 000,00 EUR и не е указано, че става дума за търговска сделка, както е посочено в отговора на въпрос 1.1;

з) искането не отговаря на размера или целта на процедурата.

Не се прави предварителна оценка на основанията за искането, тъй като по тази процедура молбата не се подава към какъвто и да било съдебен орган, т.е. съд в точния смисъл на думата, а само се разглежда от правосъден служител.

1.5 Обжалване

Жалба срещу решението за отхвърляне на молба може да бъде подадена до съдията или, ако съдът разполага с повече от един съдия, до дежурния съдия.

1.6 Възражение

Ако искането за заповед за плащане бъде прието, ответникът може да подаде възражение по иска в срок до 15 дни (считано от датата, на която е бил надлежно уведомен).

Възражението трябва да се представи в два екземпляра.

Когато има повече от един ищец, ответникът трябва да представи същия брой копия на своето възражение като броят на ищите, които живеят в отделни домакинства, освен ако те се представляват от един и същ процесуален представител.

1.7 Последици от възражението

Ако ответникът оспори иска в срок, не се определя статус „подлежи на привеждане в изпълнение“, т.е. не се изготвя исканото решение за изпълнение.

Тогава случаят автоматично се разглежда като установителен иск.

1.8 Последици от липсата на възражение

Ако след като бъде уведомен, ответникът не представи възражение, длъжностното лице по вписванията в регистъра изписва следния текст върху молбата за издаване на заповед за плащане: „Този документ има изпълнително действие“ (член 14, параграф 1 от правилата, приложени към Наредба — закон № 269/98). Това означава, че документът може да се използва като база за принудително събиране на вземането по съдебен път.

Единственото изключение от това правило е, когато искането не отговаря на размера или на целта на процедурата, в който случай длъжностното лице по вписванията в регистъра не определя статус „подлежи на привеждане в изпълнение“.

1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?

Определянето на статус „подлежи на привеждане в изпълнение“, извършвано от длъжностното лице по вписванията в регистъра, не зависи от предприемането на каквато и да било специална инициатива от страна на ищеца, а се извършва автоматично, след като стане ясно, че, в съответствие с процедурата, уведомление е връчено и възражение не е подадено.

1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?

Това решение (заповедта за определяне на статус „подлежи на привеждане в изпълнение“) не може да се обжалва.

Следва обаче да се има предвид, че определянето на статус „подлежи на привеждане в изпълнение“, не води до правораздавателен акт, т.е. намеса на съда за разрешаване на частен спор, а е просто акт за издаване на извънсъдебен документ.

Допълнителна информация

- [Министерство на правосъдието](#)
- [Генерална дирекция „Правосъдие“](#)

- [Портал Citius](#)
- [Официален вестник](#)
- [База данни с правни документи](#)

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Последна актуализация: 30/04/2018

Процедури за „заповед за плащане“ - Румъния

СЪДЪРЖАНИЕ

- 1 Наличие на производство за издаване на заповед за плащане
 - 1.1 Приложно поле на производството
 - 1.1.1 Какви видове вземания се допускат (напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.)?
 - 1.1.2 Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?
 - 1.1.3 Използването на производството факултативно ли е или е задължително?
 - 1.1.4 Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?
 - 1.2 Компетентен съд
 - 1.3 Изисквания за форма
 - 1.3.1 Задължително ли е използването на стандартен формуляр? (Ако да, откъде може да се получи този формуляр?)
 - 1.3.2 Изисква ли се представителство от адвокат?
 - 1.3.3 Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?
 - 1.3.4 Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?
 - 1.4 Отхвърляне на молбата
 - 1.5 Обжалване
 - 1.6 Възражение
 - 1.7 Последици от възражението
 - 1.8 Последици от липсата на възражение
 - 1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?
 - 1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?

1 Наличие на производство за издаване на заповед за плащане

Процедурата за заповед за плащане е предвидена в членове 1013—1024 от новия Граждански процесуален кодекс, който влезе в сила на 15 февруари 2013 г.

1.1 Приложно поле на производството

1.1.1 Какви видове вземания се допускат (напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.)?

Процедурата за заповед за плащане се прилага по отношение на безспорни, ликвидни и изискуеми вземания, отговарящи на задължения за плащане на определени парични суми съгласно граждански договор, включително договори, сключени между специалист и възлагащ орган, установени в документ или по силата на устав, разпоредба или друг документ, признат от страните с подпис или чрез друго, допустимо от закона средство. Приложното поле на този раздел не включва вземания, предявени от група вискатели в рамките на производство по несъстоятелност.

1.1.2 Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?

Не.

1.1.3 Използването на производството факултативно ли е или е задължително?

Процедурата за заповед за плащане е факултативна и заинтересованата страна може да подаде искане до съда съгласно общите разпоредби.

Процедурата за заповед за плащане е специална процедура, която е много по-опростена от процедурата, предвидена от общоприложимото право и която дава на вискателя възможност да получи изпълнително основание съгласно условия, различаващи се от тези, определени в Гражданския процесуален кодекс.

Също така, когато възражението на длъжника срещу иск за заповед за плащане е обосновано, съдът може да отхвърли иска на вискателя в окончателно решение.

Вискателят може да предяви съдебен иск съгласно общоприложимото право, ако: съдът отхвърли иска за заповед за плащане; ако съдът издаде заповед за плащане за част от вземанията и в този случай, с цел длъжника да се задължи да плати оставащото задължение, може да бъде предявен съдебен иск съгласно общоприложимото право; заповедта за плащане е отменена.

1.1.4 Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?

Да. В новия Граждански процесуален кодекс не се прави разграничение по отношение на местопребиваването на ответника и процедурата за заповед за плащане се прилага независимо от това дали ответника живее в друга държава членка или в трета държава.

1.2 Компетентен съд

Искът за заповед за плащане може да бъде предявен в съда, който е компетентен да се произнася по съществото на делото на първа инстанция. Когато става въпрос за заповед за плащане, съдията проверява компетентността на съда по собствена инициатива.

Дали тази процедура се урежда от общите правила относно компетентността на съдилищата (в този случай следва да бъде включена връзка към този информационен лист) или е подчинена на различни принципи?

Компетентността за уреждане на искове за заповед за плащане се определя в съответствие с общите правила по въпроси, свързани с компетентността на съдилищата.

Вземания с облагаема парична стойност до 200 000 RON попадат в компетентността на съдилищата от първа инстанция. Вземания с облагаема парична стойност от най-малко 200 000 RON попадат в компетентността на трибуналите.

Правилото за компетентността в рамките на специалната процедура за заповеди за плащане се допълва от общите правила за компетентност според стойността.

1.3 Изисквания за форма

1.3.1 Задължително ли е използването на стандартен формуляр? (Ако да, откъде може да се получи този формуляр?)

Не съществува типов/стандартен формуляр, макар че вискателят — ищец трябва да спазва минимални формални изисквания при предявяване на своя иск, който трябва да включва определени данни, а именно: името и местоживеенето на вискателя или когато е приложимо, неговото наименование и седалище; името и местоживеенето на длъжникът като физическо лице, а когато длъжникът е юридическо лице, неговото наименование и седалище и, когато е приложимо, номерът на удостоверението за регистрация от търговския регистър или от регистъра на юридическите лица, фискалният код и банковата сметка; дължимите суми; фактите и правните основания за задълженията за плащане, техния референтен период, падежът на плащането и всеки друг елемент, който е необходим за установяване на вземането.

В същото време, към иска ще бъде приложен договора или всеки друг документ, показващ дължимите суми и доказателството за връчване на заповедта за плащане на длъжника. По отношение на връчването на заповедта, вискателят трябва да връчи заповедта на длъжника с помощта на съдебен изпълнител или чрез препоръчано писмо, с обявено съдържание и обратна разписка, съгласно което длъжникът е задължен да плати дължимата сума в 15-дневен срок от получаването на това уведомление. Тази заповед прекратява давностния срок.

Искът и приложените към него документи се подават в няколко екземпляра — за всяка от страните и един за съда.

1.3.2 Изисква ли се представителство от адвокат?

Не, не се изисква представителството от адвокат, но се препоръчва.

1.3.3 Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?

Минималното съдържание на предявения иск е предвидено по закон. Взыскателят — ищец трябва да посочи: претендираната сума; фактите и правните основания на задължението за плащане и техния референтен период; падежа на плащането и всички други елементи, необходими с цел установяване на вземането.

Ако страните не определят размера на лихвения процент по просрочено плащане се прилага референтният лихвен процент, определен от Националната банка на Румъния. Референтният лихвен процент, който е в сила на първия календарен ден на полугодieto, се прилага през цялото полугодие. Искът генерира следните видове лихви:

- за договори, сключени между специалисти, от датата, на която вземането става изискуемо;
- за договори, сключени между специалисти и възлагащ орган, без да е необходимо длъжникът да бъде уведомен, че плащането е просрочено: ако падежът е определен в договора, от денят следващ падежа; ако падежът не е определен в договора: 30 дни след като длъжникът е получил фактура или ако това е под въпрос, 30 дни след приемането на стоки или предоставянето на услуги или, ако заповедта за плащане е връчена преди получаването на стоки/услуги, след изтичането на 30-дневен срок след получаването на стоките/предоставянето на услугите; ако в законът или договорът е предвидена процедура за приемане или контрол, която позволява удостоверяване на съответствието на съответните стоки или услуги и длъжникът е получил фактурата или заповедта за плащане на контролната дата или преди тази дата, след изтичането на 30-дневния срок от тази дата;
- в други случаи, от датата, на която плащането на длъжника е било или е законно обявено за просрочено съгласно закона.

Взыскателят може да поиска допълнително обезщетение за всички разноски, направени за събиране на сумите в резултат на ненавременното изпълнение на задълженията от страна на длъжника.

1.3.4 Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?

Да, към искането се прилага договорът или всеки друг документ служещ като доказателство за дължимите суми (фактура, касова бележка, собственоръчно написана бележка и т.н.). Към искът трябва да бъде приложено доказателството за връчване на заповедта на длъжника, като липсата му ще направи искането недопустимо.

За уреждане на вземането, съдът изпраща призовки на страните в съответствие с разпоредбите относно неотложни въпроси, с цел да обясни и разясни, както и да настоява за удовлетворяване на дължимото плащане на длъжника или постигане на споразумение между страните относно начините на плащане. Призовката се връчва на засегнатата страна десет дни преди датата на съдебното заседание. Искането на взыскателя и представените към него документи трябва да бъдат приложени към призовката за длъжника в копие, служещо като доказателство за искането. В призовката се посочва, че длъжникът е длъжен да подаде възражение най-малко три дни преди датата на съдебното заседание, като се уточнява, че ако не бъде подадено възражение, съдът може, предвид обстоятелствата по делото, да реши, че това е признаване на вземанията на взыскателя. Ищецът няма да бъде уведомен за възражението, но ще се запознае със съдържанието му от преписката по делото.

Ако взыскателят обяви, че е получил дължимото плащане, съдът признава това обстоятелство в окончателно решение, като обявява делото за приключено. Когато взыскателят и длъжникът са постигнали споразумение относно плащането, съда признава този факт и постановява решение в рамките на съкратена процедура. Решението, постановено в рамките на съкратена процедура е окончателно и се счита за изпълнително основание.

Когато съдът, след като е проверил искането срещу подадените документи и декларациите на страните, е установил, че вземанията на взыскателя са обосновани, той ще издаде заповед за плащане, в която ще посочи сумата и крайния срок за плащане. Ако след като е преразгледал доказателствата по делото, съдът е установил, че само част от вземанията на взыскателя са обосновани, той ще издаде заповед за плащане само за тази част, като също ще определи краен срок за плащането. В този случай взыскателят може да предяви съдебен иск съгласно общоприложимото право, за да задължи длъжника да плати останалата част от вземането. Крайният срок за плащането ще бъде най-малко десет дни и няма да е по-дълъг от 30 дни от датата на връчване на заповедта. Съдията няма да определя друг краен срок за плащането, освен ако страните не са се договорили за това. Заповедта ще бъде предадена на присъстващите страни или ще бъде връчена на всяка от страните при първа възможност, при спазване на закона.

Когато длъжникът не оспорва вземането, като подава възражения, заповедта за плащане ще бъде издаден в срок не по-дълъг от 45 дни от датата, на която е предявен иска. Този срок не включва срока, необходим за връчването на процесуалните документи и забавата, причинена от взыскателя, включително в резултат на изменение или допълване на иска.

1.4 Отхвърляне на молбата

Ако длъжникът оспори иска, съда преценява дали иска е обоснован въз основа на документите по делото и въз основа на обясненията и разясненията, предоставени от страните. Ако защитата на ответника е обоснована, съдът ще отхвърли иска на длъжника в съдебно решение. Ако аргументите на защитата, представени от длъжника по съществото на делото, изискват разглеждане на други доказателства, различни от наличните такива и въпросните доказателства биха били законово допустими съгласно стандартната процедура, съдът ще отхвърли иска на взыскателя за заповед за плащане в съдебно решение. Впоследствие, взыскателят може да предяви съдебен иск съгласно общоприложимото право.

1.5 Обжалване

Длъжникът може да предяви иск за отмяна на заповедта за плащане в 10-дневен срок от датата на предаване или връчване на заповедта. В рамките на същия срок, взыскателят може да предяви иск за отмяна срещу решението, отхвърлящо заповедта и срещу частична заповед за плащане. Исканията в иска за отмяна могат да бъдат несъответстващи с изискванията за издаване на заповед за плащане и, когато е приложимо, причините, свързани с погасяването на задължението след издаването на заповедта за плащане. Искът за отмяна трябва да бъде уреден от съда, който е издал заповедта за плащане, заседаващ в състав от двама съдии. Искът за отмяна не спира изпълнението. Спиране обаче може да бъде разпоредено по искане на длъжникът, но само срещу парична гаранция, чийто размер ще се определи от съда. Ако компетентният съд допусне иска за отмяна изцяло или частично, той ще отмени заповедта изцяло или частично, според случая, като постанови окончателно решение.

Когато взыскателят е предявил иск за отмяна и компетентният съд е допуснал това действие, той ще постанови окончателно решение, съгласно което ще бъде издадена заповед за плащане.

Решението отхвърлящо иска за отмяна е окончателно.

1.6 Възражение

-

1.7 Последици от възражението

-

1.8 Последици от липсата на възражение

1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?

Заповедта за плащане подлежи на изпълнение, дори и когато е оспорвана с иск за отмяна и придобива временно силата на присъдено нещо, до уреждането на иска за отмяна. Искът за отмяна не спира изпълнението. Спиране обаче може да бъде разпоредено по искане на длъжника само срещу парична гаранция, чийто размер ще се определи от съда.

Заповедта за плащане става окончателна, ако не е подаден иск за отмяна от длъжника или той е бил отхвърлен. Ако компетентният съд допусне иск за отмяна, подаден от взыскателя, той ще постанови окончателно съдебно решение, съгласно което ще бъде издадена заповед за плащане.

Заинтересованата страна може да оспори принудителното изпълнение на заповедта за плащане съгласно общоприложимото право. Възражението може да се позовава само на нередности, във връзка с изпълнителното производство и причините, които са в основата на погасяване на задължението, възникващо след като заповедта за плащане стане окончателна.

1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?

Моля, вж. отговора на въпрос 1.8.1.

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този

документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Последна актуализация: 01/10/2018

Процедури за „заповед за плащане“ - Словения

Езиковата версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи. Моля, имайте предвид, че версиите на следните езици si вече са преведени.

СЪДЪРЖАНИЕ

- 1 **Наличие на производство за издаване на заповед за плащане**
 - 1.1 **Приложно поле на производството**
 - 1.1.1 Какви видове вземания се допускат (напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.)?
 - 1.1.2 Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?
 - 1.1.3 Използването на производството факултативно ли е или е задължително?
 - 1.1.4 Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?
 - 1.2 **Компетентен съд**
 - 1.3 **Изисквания за форма**
 - 1.3.1 Задължително ли е използването на стандартен формуляр? (Ако да, откъде може да се получи този формуляр?)
 - 1.3.2 Изисква ли се представителство от адвокат?
 - 1.3.3 Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?
 - 1.3.4 Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?
 - 1.4 **Отхвърляне на молбата**
 - 1.5 **Обжалване**
 - 1.6 **Възражение**
 - 1.7 **Последици от възражението**
 - 1.8 **Последици от липсата на възражение**
 - 1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?
 - 1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?

1 Наличие на производство за издаване на заповед за плащане

Словенското законодателство познава производството по издаване на заповед за плащане. Това производство е уредено в членове 431 – 441 от Гражданския процесуален закон (*Zakon o pravdnem postopku, ZPP*).

1.1 Приложно поле на производството

Производството по издаване на заповед за плащане е специално ускорено производство за принудително събиране на изискуеми парични вземания, в случаите когато искът е подкрепен с документ, който съгласно закона притежава по-голяма доказателствена стойност (автентичен документ). Заповед за плащане се издава както по национални, така и по трансгранични правни спорове.

1.1.1 Какви видове вземания се допускат (напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.)?

Искът, който служи за основание на заповедта за плащане, трябва да се отнася само до парично задължение (паричен иск). Предмет на иска може да е само договорно или извъндоговорно задължение, което е определено по размер. Изключение е допуснато само във връзка с предизвестие за прекратяване на договор за наем на търговски обект и последващото освобождаване на помещенията, по отношение на които се прилагат правилата на специално производство за издаване на заповед за плащане. Това изключение е уредено в член 29 от Закона за търговските сгради и помещения (*Zakon o poslovnih stavbah in poslovnih prostorih*), който гласи, че въз основа на отпавено от наемодателя

предизвестие за прекратяване на договора и искане за освобождаване на търговска сграда или търговски помещения съдът издава заповед за освобождаване на търговската сграда или търговските помещения, ако от предизвестие за прекратяване на договора или от искането, както и от договора за наем или от доказателствата, посочени в предходния член, следва, че наемодателят има право да прекрати договора или да поиска освобождаването на търговската сграда или търговските помещения.

1.1.2 Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?

Няма горна граница по отношение на стойността на иска.

1.1.3 Използването на производството факултативно ли е или е задължително?

Съгласно разпоредбите на Гражданския процесуален закон съдът се произнася служебно относно издаването на заповед за плащане дори когато ищецът не е отправил молба за издаване на такава заповед, но са налице условията за издаването ѝ, т.е. ищецът е предявил иск по общия ред и не е поискал издаване на заповед за плащане. Следователно ако са налице предвидените в закона изисквания, издаването на заповед за плащане е задължително за съдията и не зависи от подаването на молба за това от ищеца.

1.1.4 Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?

Да.

1.2 Компетентен съд

В Словения подсъдността на молбите за издаване на заповед за плащане се определя по същия начин, както и за останалите искове. Това означава, че с материална компетентност да издават заповеди за плащане разполагат както окръжните съдилища (*okrožna sodišča*), така и районните съдилища (*okrajna sodišča*). Материалната компетентност се определя съобразно цената на иска (или в съответствие с характера на спора, например търговски спорове). Районните съдилища са компетентни да се произнасят по спорове във връзка с имуществени права, когато стойността на спорната вещ не надхвърля 20 000 EUR. Окръжните съдилища са компетентни да се произнасят по спорове във връзка с имуществени права, когато стойността на спорната вещ надхвърля 20 000 EUR. Само окръжните съдилища са компетентни да разглеждат и решават търговски спорове на първа инстанция. Търговски са спорите, при които една от страните по гражданско дело е юридическо лице (дружество, институция, кооперация). Търговски са и спорите, по които едната страна е държавата или самоуправляваща се общност, например община.

Териториалната компетентност определя кой съд, разполагащ с материална компетентност, е компетентен да се произнесе по конкретен спор. Съгласно общото правило за териториалната компетентност исковите срещу физически или юридически лица се предявяват пред съда, в чийто съдебен район е постоянното местопребиваване на физическото лице или седалището на юридическото лице. Ако искът е срещу чуждестранно физическо или юридическо лице, съдът с обща териториална компетентност е съдът, в чийто район е местопребиваването на физическото лице в Словения или където юридическото лице има клон. Освен това словенското законодателство съдържа правило за специална териториална компетентност, която се определя във връзка с предмета на спора и страните по него.

За повече информация по тази тема вж. отговорите в раздел „Завеждане на дело“.

1.3 Изисквания за форма

За издаване на заповед за плащане е необходимо да са налице две условия: искът да се отнася до парично вземане, което е изискуемо, и да е налице автентичен документ, от който произтича вземането. Исковата молба или заявлението за издаване на заповед за плащане следва да съдържа всички елементи, които са задължителни за всяка искова молба: посочване на съда, имената и постоянните или временните адреси на страните, имената на законните представители или пълномощниците, конкретно искане, в което се излага основният предмет на спора и допълнителните претенции, фактите, на които се основава искът, доказателства в подкрепа на тези факти, цената на иска и подпис на ищеца. Освен това към исковата молба се прилага автентичният документ (оригинал или заверено копие).

1.3.1 Задължително ли е използването на стандартен формуляр? (Ако да, откъде може да се получи този формуляр?)

В Словения няма изискване за използване на стандартен формуляр при подаването на заявление за издаване на заповед за плащане. Такива формуляри не съществуват. Заявлението следва да съдържа предвидените в закона елементи, изброени по-горе в точка 1.3 (задължителни елементи на исковата молба).

1.3.2 Изисква ли се представителство от адвокат?

Няма изискване в производството по издаване на заповед за плащане страните да бъдат представлявани от адвокат. Когато дадена страна е представлявана пред окръжния съд, нейният представител трябва да е адвокат или лице, което е издържало успешно държавния изпит за придобиване на юридическа правоспособност. Представителството от адвокат е задължително в производствата, свързани с извънредни правни средства за защита.

1.3.3 Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?

Заявлението трябва да съдържа информация за основанията и размера на задължението, както и доказателства, позволяващи да се установи истинността на твърденията. Също така се посочват сумата, валутата и датата, на която паричното задължение е станало изискуемо. В случай че е поискана лихва, тя трябва да е точно определена (лихвен процент и период, за който се търси лихвата). Датата на падежа на задължението следва да личи ясно от автентичния документ.

1.3.4 Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?

Да. Към заявлението за издаване на заповед за плащане се прилага оригиналът или заверено копие на автентичния документ. Няма изискване да се приложи оригиналът или заверено копие на автентичния документ, когато се иска издаване на заповед за плащане в търговски спор. Достатъчно е да се представи копие на този документ, заверено от упълномощен орган на юридическо лице.

Автентичен документ е документ, който няма качеството на изпълнително основание, но въз основа на който може да се приеме, че е много вероятно задължението да съществува. Даден документ е автентичен, ако е определен като такъв от Гражданския процесуален закон или друг закон. Съгласно Гражданския процесуален закон автентични документи са: публичните документи, частните документи, на които подписът на длъжника е удостоверен от орган със съответните удостоверителни правомощия, менителниците и чековете, заедно с протестите и уведомленията за неприемане, ако са необходими за доказване на вземането, извлеченията от заверени счетоводни книги, фактури и документи, които имат качеството на публични документи по силата на специални нормативни актове. Чуждестранен документ, който отговаря на изискванията, за да може да се използва в Словения, също може да представлява автентичен документ.

Изключение: без наличието на автентичен документ съдът издава заповед за плащане срещу длъжника, когато искът се отнася до изискуемо парично вземане, което не надхвърля 2 000 EUR, и в заявлението за издаване са посочени основанията и размерът на задължението и доказателства, позволяващи да се установи истинността на твърденията. Това изключение не се прилага по отношение на търговски спорове (член 494 от ГПЗ).

1.4 Отхвърляне на молбата

Съдът отхвърля искането за издаване на заповед за плащане, ако не са налице предпоставките за нейното издаване, т.е. наличие на изискуемо парично вземане и на автентичен документ, от който произтича вземането.

Когато съдът откаже да издаде заповед за плащане, производството продължава да се развива като исково производство.

1.5 Обжалване

Не се допуска обжалване на решението за отхвърляне на молбата за издаване на заповед за плащане, нито пък е възможно ищецът да оспори такова решение с жалба пред по-висшестоящ съд.

Правното средство за защита, с което разполага ответникът срещу издадена заповед за плащане, е възражението. Срокът за подаване на възражение е осем дни от връчването на заповедта за плащане на ответника (три дни при споровете във връзка с менителница и чек). Възражението трябва да е мотивирано, защото в противен случай то се счита за неоснователно. Решението на съда относно възражението може да се обжалва.

Ако ответник желае да оспори заповед за плащане само в частта относно разноските, той трябва да подаде жалба срещу решението.

1.6 Възражение

Ответникът може да подаде възражение срещу иска на ищеца. Необходимо е да се посочат причините за възражението. Във възражението се посочват фактите, на които се основава то, както и съответните доказателства, като в противен случай възражението се отхвърля като неоснователно (член 435, алинея 2 от ГПЗ). Следователно във възражението ответникът следва да посочи правно значимите факти, т.е. фактите, които дават основание за отхвърляне на иска (ако бъде доказана тяхната истинност). Твърденията относно тези факти трябва да са конкретни и точни.

1.7 Последици от възражението

Ако съдът не отхвърли възражението на ответника на основание, че е подадено след срока, че е непълно, незаконосъобразно или необосновано, той продължава производството като при подадена жалба.

По време на първото съдебно заседание на етапа на устните състезания страните могат да сочат нови факти и да представят нови доказателства, а ответникът може да представя и нови възражения във връзка с оспорваната част на заповедта за плащане.

С решението си по основния спор съдът решава дали заповедта за плащане да остане в сила изцяло или отчасти или да бъде отменена (член 436 от Гражданския процесуален закон).

1.8 Последици от липсата на възражение

Ако насрещната страна не подаде възражение или жалба, заповедта за плащане влиза в сила и подлежи на принудително изпълнение.

1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?

Ищецът трябва да поиска изрично от съда издаване на удостоверение, че заповедта подлежи на принудително изпълнение. Решението на съда подлежи на принудително изпълнение след влизането му в сила и изтичането на срока за доброволно изпълнение на задълженията (алинея 1 от Закона за принудителното изпълнение и обезпечаването на вземанията).

1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?

Заповед за плащане, срещу която не са подадени възражения или възраженията срещу нея са отхвърлени, влиза в сила и не подлежи на оспорване пред въззивна съдебна инстанция.

Влязла в сила заповед за плащане може да се оспорва по пътя на извънредните правни средства за защита.

Връзки

<http://www.pisrs.si/Pis.web/#>

<https://www.uradni-list.si/>

<http://www.dz-rs.si/wps/portal/Home/deloDZ/zakonodaja/preciscenaBesedilaZakonov>

<http://www.sodisce.si/>

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Последна актуализация: 03/11/2015

Процедури за „заповед за плащане“ - Словакия

СЪДЪРЖАНИЕ

- 1 [Наличие на производство за издаване на заповед за плащане](#)
 - 1.1 [Приложно поле на производството](#)
 - 1.1.1 [Какви видове вземания се допускат \(напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.\)?](#)
 - 1.1.2 [Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?](#)
 - 1.1.3 [Използването на производството факултативно ли е или е задължително?](#)
 - 1.1.4 [Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?](#)
 - 1.2 [Компетентен съд](#)
 - 1.3 [Изисквания за форма](#)

- 1.3.1 Задължително ли е използването на стандартен формуляр? (Ако да, откъде може да се получи този формуляр?)
 - 1.3.2 Изисква ли се представителство от адвокат?
 - 1.3.3 Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?
 - 1.3.4 Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?
 - 1.4 Отхвърляне на молбата
 - 1.5 Обжалване
 - 1.6 Възражение
 - 1.7 Последици от възражението
 - 1.8 Последици от липсата на възражение
 - 1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?
 - 1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?
-

1 Наличие на производство за издаване на заповед за плащане

1.1 Приложно поле на производството

1.1.1 Какви видове вземания се допускат (напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.)?

Заповедта за плащане се отнася към така наречените съкратени съдебни процедури. Процедурата се урежда в член 265 и сл. от Закон №160/2015, Граждански процесуален кодекс (*zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok*) (наричан по-нататък „ГПК“).

Заповед за плащане може да бъде издадена, ако даден ищец се опитва да упражни правото си на плащане на парична сума въз основа на твърдените от ищеца факти, по отношение на които съдът няма съмнения, и по-специално ако тези факти са документирани с писмени доказателства. Решение относно дадено вземане може да бъде постановено под формата на заповед за плащане, издадена без да се изисква изявление от страна на ответника и без да се разпорежда провеждането на съдебно заседание. Съгласно решението ответникът трябва да плати паричната сума или част от нея и да поеме разноските по процедурата в 15-дневен срок от връчването, или да подаде възражение в рамките на същия срок. За целите на производството за заповед за плащане е необходимо да се приеме, че изявлението относно разноските по производството има силата на решение.

1.1.2 Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?

Не, не съществува.

1.1.3 Използването на производството факултативно ли е или е задължително?

Използването на процедурата е факултативно, като целта е въпросът да се разгледа по ефикасен и икономически ефективен начин. Издаването на заповед за плащане не зависи от изричното искане на ищеца; съдът може да издаде заповед за плащане дори и ако ищецът поиска от съда да отсъди чрез постановяването на съдебно решение.

1.1.4 Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?

Ако заповед за плащане се връчва в чужбина, това вече представлява европейска заповед за плащане. Молбата за издаване на европейска заповед за плащане се подава с формуляр А съгласно Регламент (ЕО) № 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. за създаване на процедура за европейска заповед за плащане.

1.2 Компетентен съд

Съдът, компетентен в първоинстанционното производство, е районният съд. Производството се образува в съда, който разполага с материална и местна компетентност.

1.3 Изисквания за форма

1.3.1 Задължително ли е използването на стандартен формуляр? (Ако да, откъде може да се получи този формуляр?)

Използването на формуляр в тези производства не е задължително, но ако заедно с молбата си за образуване на производство ищецът представи заповед за плащане на формуляр, публикуван на уебсайта на Министерството на правосъдието на Словашката република (*Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky*) <http://www.justice.gov.sk/>, тогава, при условие че са изпълнени задължителните условия за издаване на заповед за плащане и са платени съдебните такси, съдът ще издаде заповед за плащане в срок от 10 работни дни от деня, в който са изпълнени условията.

1.3.2 Изисква ли се представителство от адвокат?

В тези производства не се изисква представителството от адвокат.

1.3.3 Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?

Това са съкратени производства, при които делото се основава само на твърдените от ищеца факти. Ето защо е необходимо фактите, на които се основава претендираното от ищеца право, да бъдат достатъчно документирани, докато желаните резултати трябва да бъдат допустими съгласно обективното право.

1.3.4 Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?

Вземането трябва да бъде документирано, например чрез договор. Във всички случаи към исковете трябва да бъде приложено и доказателство в подкрепа на вземането.

1.4 Отхвърляне на молбата

Ако съдът не издаде заповед за плащане, се следва процедурата, определена в раздел 168, параграф 1 от ГПК, т.е. същата процедура както при всеки друг вид спор.

Ако се предявява иск за плащане на парична сума въз основа на потребителски договор и ответникът е потребител, съдът няма да издаде заповед за плащане, в случай че договорът или други договорни документи съдържат неприемливи условия (член 299, параграф 2 от ГПК).

1.5 Обжалване

Средството за правна защита в производства, оспорващи издаването на заповед за плащане, е подаването на възражение. Жалба може да бъде подадена, когато се търси средство за правна защита само срещу решение, отнасящо се до разностите по процедурата. Съдът постановява решението незабавно, т.е. в закрито съдебно заседание.

1.6 Възражение

Възражение, използвано като средство за правна защита, трябва да бъде подадено в 15-дневен срок от връчването му в съда, който го е издал. То трябва да бъде обосновано. Съдебна такса се плаща за подаване на възражение, използвано като средство за правна защита.

1.7 Последици от възражението

Веднага щом дори един ответник подаде възражение в рамките на определения срок в съответната юрисдикция, заповедта за плащане се отменя и съдът насрочва съдебно заседание.

1.8 Последици от липсата на възражение

Заповедта за плащане влиза в сила при изтичане на срока за подаване на възражение.

1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?

Заповедта за плащане трябва да придобие правно действие — върху нея трябва да е положен печат за валидност и привеждане в изпълнение, който се поставя от съда, издал заповедта за плащане. Впоследствие трябва да бъде подадена молба за изпълнение.

1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?

Ако възражението не е подадено в законоустановения срок за търсене на средство за правна защита срещу заповед за плащане, заповедта има същата сила като подлежащо на принудително изпълнение съдебно решение. Извънредна жалба може да бъде подадена за оспорване на подлежащо на принудително изпълнение решение по смисъла на ГПК, но само при условие че са изпълнени всички законоустановени изисквания. Възможността за подаване на извънредна жалба зависи от обстоятелствата и фактите по всяко дело.

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Последна актуализация: 14/01/2019

Процедури за „заповед за плащане“ - Финландия

СЪДЪРЖАНИЕ

- 1 Наличие на производство за издаване на заповед за плащане
 - 1.1 Приложно поле на производството
 - 1.1.1 Какви видове вземания се допускат (напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.)?
 - 1.1.2 Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?
 - 1.1.3 Използването на производството факултативно ли е или е задължително?
 - 1.1.4 Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?
 - 1.2 Компетентен съд
 - 1.3 Изисквания за форма
 - 1.3.1 Задължително ли е използването на стандартен формуляр? (Ако да, откъде може да се получи този формуляр?)
 - 1.3.2 Изисква ли се представителство от адвокат?
 - 1.3.3 Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?
 - 1.3.4 Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?
 - 1.4 Отхвърляне на молбата
 - 1.5 Обжалване
 - 1.6 Възражение
 - 1.7 Последници от възражението
 - 1.8 Последници от липсата на възражение
 - 1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?
 - 1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?

1 Наличие на производство за издаване на заповед за плащане

Във Финландия има специална процедура за издаване на „заповед за плащане“, която е предназначена специално за събиране на безспорни вземания. В такива случаи на ответника може да бъде разпоредено да изплати задължението си към ищеца чрез т.нар. неприсъствено решение.

Производството може да се образува и чрез електронна молба, която се подава с помощта на електронен формуляр, намиращ се на уебсайта на финландската съдебна администрация (<https://oikeus.fi/en/>). За допълнителна информация вижте рубриката „Автоматизирана обработка — Финландия“.

1.1 Приложно поле на производството

1.1.1 Какви видове вземания се допускат (напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.)?

Процедурата може да се използва за всички видове парични вземания, за които страните могат да се споразумеят с договор.

1.1.2 Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?

Не. Няма горна или долна граница за цената на иска.

1.1.3 Използването на производството факултативно ли е или е задължително?

Процедурата е факултативна.

1.1.4 Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?

По принцип няма правило, което да постановява, че ответникът трябва да живее във Финландия. Финландският съд обаче трябва да разполага с компетентност да разгледа делото. Например съгласно Регламент „Брюксел I“ компетентният съд се определя обикновено съгласно правилото, че дело, свързано с искане за плащане, трябва да се разглежда от съда по местопребиваване на ответника.

1.2 Компетентен съд

Компетентният съд по тези въпроси е първоинстанционният съд с обща компетентност. Във Финландия тези съдилища са известни като районни съдилища (*käräjäoikeus*). Общото правило е, че компетентният съд е районният съд на мястото, където е местопребиваването на ответника. За процедурата по издаване на „заповед за плащане“ се прилагат обичайните разпоредби относно компетентността (вж. рубриката „Компетентност — Финландия“).

1.3 Изисквания за форма

1.3.1 Задължително ли е използването на стандартен формуляр? (Ако да, откъде може да се получи този формуляр?)

Молбата за издаване на заповед за плащане трябва да бъде в писмен вид и трябва да съдържа конкретна информация: посочване на вземането, основанията (накратко), иск за възстановяване на разноските по завеждане на делото и данни за връзка за ищеца и ответника. Молбата трябва да бъде подписана.

Не съществуват формуляри на национално равнище. Някои районни съдилища са предоставили формуляри, но използването им не е задължително.

Искове за безспорни вземания могат да бъдат подавани и чрез електронна молба, която се подава с помощта на електронен формуляр, който е на разположение на уебсайта на финландската съдебна администрация (<https://oikeus.fi/en/>).

1.3.2 Изисква ли се представителство от адвокат?

Не е задължително ищецът или ответникът да ползват услугите на адвокат. Използването на адвокат обаче винаги е позволено.

1.3.3 Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?

Основанията за вземането трябва да бъдат посочени така, че то да може да бъде разграничено от други вземания.

1.3.4 Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?

Доказателства по дела за събиране на безспорни вземания не се изискват. Ищецът трябва да представи достатъчно доказателства, само ако ответникът оспорва вземането.

1.4 Отхвърляне на молбата

На практика постановяването на неприсъствено решение в полза на ищеца става невъзможно, ако ответникът оспори основателно вземането, посочено в молбата за издаване на заповед за плащане, при което то престава да бъде безспорно. От друга страна, молбата за издаване на заповед за плащане може да бъде отхвърлена най-често ако сезираният районен съд не е компетентен или ако ищецът не е отстранил нередовностите в молбата си, въпреки че е бил приканен да направи това. По принцип съществува и възможност молбата да бъде отхвърлена незабавно със съдебно решение, ако вземането е очевидно неоснователно, т.е. няма никакво законово основание за него. В такива случаи съдът няма да проверява действителността на вземането.

1.5 Обжалване

Молителят няма право да обжалва факта, че вземането не може да бъде разглеждано като безспорно, ако ответникът го е оспорил. При тези обстоятелства делото ще бъде разглеждано от районния съд по реда на обикновеното гражданско производство. Молителят обаче може да обжалва, ако молбата не бъде разглеждана по същество или ако бъде отхвърлена като неоснователна.

1.6 Възражение

Този въпрос е формулиран като е било мислено за система, при която първо се издава „неприсъствено решение“/ „заповед за плащане“, и едва тогава на ответника се дава възможност да направи възражение. Във Финландия молбата първо се изпраща на ответника и след това, ако ответникът не оспори вземането, се постановява неприсъствено решение.

Районният съд дава възможност на ответника да отговори на молбата в писмен вид до определен срок. Срокът се определя от районния съд и обикновено е между две и три седмици. Отговорът на ответника трябва да посочва дали той или тя оспорва вземането и, ако да, на какво основание. Ответникът може да посочи в отговора също така какви доказателства възнамерява да представи, ако има такива, и да отправи искане за разноските. Ответникът трябва да посочи и своите данни за връзка и да подпише отговора.

1.7 Последици от възражението

Ако ответникът подаде възражение в рамките на определения срок, вземането престава да бъде безспорно и не може да се постанови неприсъствено съдебно решение. При тези обстоятелства делото автоматично ще се прехвърли за разглеждане по реда на обикновеното гражданско производство.

1.8 Последици от липсата на възражение

1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?

Ако ответникът не оспори вземането в рамките на определения срок, се постановява неприсъствено решение за претендираната сума. Решението подлежи на незабавно изпълнение.

1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?

Ответникът не може да обжалва решението, постановено неприсъствено, пред апелативния съд (*hovioikeus*), но може да подаде молба до районния съд за т.нар. „възстановяване“ (преразглеждане). Възстановяването означава, че делото се връща за преразглеждане от районния съд, постановил решението. Молбата за възстановяване трябва да бъде подадена в писмен вид в срок до 30 дни от датата, на която ответникът е получил известие за неприсъственото решение. Ако не бъде подадена молба за възстановяване, неприсъственото решение става окончателно.

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Последна актуализация: 08/02/2018